

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΤΗ ΑΕΚΗΝΑΣΙΑ
ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΙ ΔΡΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΝΟΙΧΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΟΦΟ ΤΟΥ ΣΤΡΕΦΗ

ΣΥΖΗΤΗΣΗ: με αφορμή το ολοκαύτωμα στην Πάρνηθα, για την ανάπτυξη δράσεων ενάντια στην καταστροφή της φύσης από το κράτος και το κεφάλαιο.

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ (Γκίνη)
ΠΕΜΠΤΗ 12/7/07, 8 μ.μ.

Πρωτοβουλία συντρόφων

Εισαγωγή

Ένα χρόνο σχεδόν μετά το ολοκαύτωμα της Πάρνηθας στις 28 Ιούνιο 2007 -με τα 56.000 καμένα στρέμματα δάσους (από τα οποία τα 20.000 στρ. μέσα στον πυρήνα του "προστατευόμενου" εθνικού Δρυμού), με τα απειράριθμα δέντρα και ζώα που χάθηκαν στις στάχτες - ένα ερώτημα εξακολουθεί να τίθεται επίμονα: Από όλη εκείνη την καταστροφή τι έχει απομείνει; Τι απέμεινε απ' το γκροτέσκο θεατρικό σκηνικό των τεθλιμμένων κρατικών υπευθύνων, τα συγκλονισμένα προσώπια τους και τις τραγελαφικές δηλώσεις τους ("όπου ήταν δάσος θα ξαναγίνει δάσος" κλπ); Από την πολυδιαφημιζόμενη "ευαισθητοποίηση" των παρείσακτων του βουνού (βλ. Regency Καζίνο και την καμπάνια που έχει εξαπολύσει) που για χρόνια λυμαινόνται την Πάρνηθα μετατρέποντάς την σε βιτρίνα και ντεκόρ της βιομηχανίας του τζόγου; Από τα βουβά πλήθη διαμαρτυρίας των λαοσυνάξεων-κηδειών στο Σύνταγμα, τις ψηφοθηρικές πέννες της αριστεράς, τις κατ' επίφαση οικολογικές οργανώσεις και τους κρατικοδίαιτους ορειβατικούς συλλόγους που σιωπούν;

Μετά τις φλόγες που κατέκαψαν την Πάρνηθα, σειρά είχαν εκείνες στις βουνοπλαγιές του Πηλίου, του Χελμού, του Γράμμου, των Πιέρων, και ένα μήνα μετά η πύρινη λαίλαπα που σάρωσε την κεντρική Εύβοια και την Πελοπόννησο, αφήνοντας πίσω της δεκάδες νεκρούς, αμέτρητα αποτεφρωμένα ζώα κι ανυπολόγιστη καταστροφή καλλιεργειών, δασικών εκτάσεων και μοναδικών οικοσυστημάτων (όπως το δάσος του Καϊάφα, τα δάση του Ταΰγετου και του Πάρνωνα). Κατά μια έννοια, το σύνθημα είχε δοθεί: Όταν το μοναδικό εναπομείναν άγριο βουνό της Αττικής εγκαταλείπεται ολοσχερώς στη φωτιά, με τις πυροσβεστικές δυνάμεις να στέλνονται "κατόπιν εορτής" αποκλειστικά και μόνο για να προφυλάξουν το Ναό του Τζόγου, το Καζίνο Μον Παρνές, τότε τα κοράκια των σχεδιαζόμενων αναπτυξιακών έργων σε βουνά, δάση, ποταμούς, λίμνες και ακτές, ξέρουν ότι όλα είναι εφικτά - δεν χρειάζεται να περιμένουν την αναθεώρηση του άρθρου 24 για τον αποχαρακτηρισμό των δασικών εκτάσεων.

Στην Πάρνηθα τα έργα ανακατασκευής κι επέκτασης του Καζίνο σήμερα προχωρούν, αφού όχι μόνο δεν ματαιώθηκαν από την πυρκαγιά, αλλά διευκολύνθηκαν, με την έννοια ότι, τα δέντρα που θα έκοβε γι' αυτό το σκοπό για να γίνει η προβλεπόμενη "αλλαγή χρήσης γης" (με βάση το νόμο του 2003 για την εκχώρηση του Μον Παρνές και της δημόσιας περιουσίας του πρώην ΕΟΤ πάνω στο βουνό, σε ιδιώτες), τώρα πια είναι καμένα. Έτσι, αν και για επικοινωνιακούς λόγους, το Καζίνο φαίνεται να αρνείται την εξαίρεση από την αναδάσωση 62,5 στρεμμάτων καμένου δάσους που του ανήκουν, στην πραγματικότητα, αν τα δέντρα δεν είχαν καεί, θα έπρεπε να τα κόψει. Εκτός από αυτά τα 62,5 στρέμματα καμένου ελατοδάσους που εξαιρούνται απ' την αναδάσωση, στην ιδιοκτησία του Καζίνο έχουν περιέλθει 3.000 στρέμματα βουνού, καθώς και οι εγκαταστάσεις του εγκαταλελειμμένου Ξενία, που αποτελεί προσηχή στόχο των κερδοσκοπικών του βλέψεων (τα κέρδη του Καζίνο απ' τον τζόγο, μόνο το 2007, ήταν 191 εκατομμύρια ευρώ). Ταυτόχρονα, στο ήδη πνιγμένο στις κεραίες, τα ραντάρ, τις στρατιωτικές εγκαταστάσεις κι απ' την αυξανόμενη οικοδόμηση βουνό (βλ. Άνω Θρακομακεδόνες, "Ιπποκράτειος Πολιτεία"), διανοίγονται νέοι δρόμοι, ενώ προωθούνται οι σχεδιασμοί χωρισμού του βουνού σε ζώνες, αφενός "αξιοποίησης" κι αφετέρου ελεγχόμενης πρόσβασης ή ακόμα και απαγόρευσης για τους απλούς πεζοπόρους. Είναι χαρακτηριστικό ότι η πλήρης υποταγή του βουνού σε μια λογική "αξιοποίησης" κι ανάπτυξης του συνοδεύεται από την υποβάθμιση του Δασορχείου Πάρνηθας και τον παραγκωνισμό των δασικών υπηρεσιών και την ανάληψη της διαχείρισής του από το ΥΠΕΧΩΔΕ και το νεοσύστατο Φορέα Διαχείρισης του Εθνικού Δρυμού.

Το ελατοδάσος της Πάρνηθας, ήδη επηρεασμένο απ' την ατμοσφαιρική ρύπανση στο λεκανοπέδιο της Αττικής και τις ευρύτερες κλιματικές αλλαγές πριν τη μεγάλη πυρκαγιά, θα χρειαστεί πολλές δεκαετίες για να αναγεννηθεί, ακόμα κι αν το βουνό αφεθεί μακριά από τις ποικίλες εκμεταλλεύσεις του και τις άστοχες επεμβάσεις. Το πολυδιαφημιζόμενο και πολυδάπανο πρόγραμμα αναδάσωσης της Πάρνηθας, που υλοποιείται από τους ίδιους τους καταστροφείς του φυσικού περιβάλλοντος, δεν εξυπηρετεί παρά την προβολή μιας εικόνας παραγωγής έργου και οικονομικά συμφέροντα. Αφενός αφορά μόνο 4.000 στρέμματα, γίνεται μια περίοδο όπου οι καιρικές συνθήκες είναι ακατάλληλες, τα δενδρύλλια που φυτεύτηκαν δεν προέρχονται από το οικοσύστημα της Πάρνηθας και

υπάρχει μεγάλη πιθανότητα να μην καταφέρουν να προσαρμοστούν στο μικροκλίμα της, ενώ είναι πολύ μικρά για να αντέξουν την ξηρασία του καλοκαιριού που έρχεται. Αφετέρου, το έργο έχει "σπάσει" σε μικρότερα τμήματα ώστε να επιτρέπεται η απ' ευθείας ανάθεση, εκτός διαγωνισμού, σε περισσότερες από μία ανάδοχες εταιρείες και με όρους πελατειακών σχέσεων. Όπως έχει δείξει άλλωστε η μέχρι τώρα εμπειρία, οι αναδασώσεις στα βουνά της Αττικής (σε μικρότερες καμένες εκτάσεις, κυρίως πευκοδάσους) γίνονται για λόγους εντυπωσιασμού, επιδιώκοντας τον κοινωνικό εφησυχασμό με τη διάδοση μάλιστα της λογικής ενός χειραγωγούμενου εθελοντισμού, ανώδυνου για τους κρατικούς σχεδιασμούς. Με βάση αυτή την αντίληψη περί εθελοντισμού, συγκαλύπτονται οι αιτίες, και οι υπαίτιοι της πύρινης καταστροφής μένουν στο απυρόβλητο ενώ η ευθύνη μετατοπίζεται γενικώς στο κοινωνικό σώμα σε ένα ατομικό επίπεδο. Να θυμίσουμε βέβαια, πως όταν ξέσπασε η μεγάλη πυρκαγιά, όσοι αυθόρμητα κι οικειοθελώς έσπευσαν στο βουνό για να συμβάλουν στην κατάσβεση της φωτιάς βρήκαν μπροστά τους τις διμοιρίες των ΜΑΤ που απαγόρευαν κάθε πρόσβαση.

Για το κράτος και τα αφεντικά, το πλήθος των πραγματικά συγκλονισμένων κι εξοργισμένων απ' την καταστροφή της Πάρνηθας έπρεπε να κρατηθεί μακριά απ' τον τόπο του εγκλήματος, από τους πραγματικούς υπεύθυνους κι όλους όσοι επωφελούνται απ' τα αποκαΐδια του δάσους, η οργή να εκτονωθεί σε ανώδυνες βουβές διαμαρτυρίες ή προεκλογικές αυταπάτες, ώστε να συγκαλυφθούν οι αιτίες που πυροδοτούν και θρέφουν την αναπτυξιακή λαίλαπα. Ενώ οι αγωνιστές και αγωνίστριες που, ενάντια στις επιβαλλόμενες συνθήκες χειραγώγησης και συναίνεσης, ανέβηκαν επανειλημμένα στο βουνό, καταδεικνύοντας με τη δράση τους τα συμφέροντα και τις σκοπιμότητες που προηγούνται, συνοδεύουν και έπονται της πυρκαγιάς, επιχειρήθηκε να συκοφαντηθούν από τους επίσημους εκφραστές της κρατικής εξουσίας και τους λακέδες τους ως δήθεν εμπρηστές του φυσικού περιβάλλοντος. Ήταν μια απέλπιδα προσπάθεια αποπροσανατολισμού και μετατόπισης των εγκληματικών τους ευθυνών, με την πρόσθετη γελοία επινόηση περί "ασύμμετρης απειλής", που όμως δεν βρήκε ευρεία κοινωνική ανταπόκριση και γρήγορα χρεωκόπησε.

Τόσο το ολοκαύτωμα της Πάρνηθας όσο και οι αναπτυξιακοί σχεδιασμοί στα αποκαΐδια της, δεν είναι παρά μέρος του ευρύτερου πολέμου που έχει εξαπολύσει το κράτος και ο καπιταλισμός στο φυσικό κόσμο, για τη λεηλασία και την καταστροφή του, με όχημα το ιδεολόγημα της ανάπτυξης. Ενόσ πολέμου, όπου κάθε σπιθαμή γης πρέπει να κατακτηθεί και να "αξιοποιηθεί", να μετατραπεί σε ελεγχόμενο, αποστειρωμένο περιβάλλον και σε πηγή κέρδους. Ενώ η άλλη όψη αυτής της επίθεσης εξελίσσεται μέσα στις πόλεις, όπου οι ελεύθεροι χώροι αναπλάθονται και εμπορευματοποιούνται με στόχο την κερδοσκοπική εκμετάλλευσή τους και τον ασφυκτικό έλεγχο της κοινωνίας.

Αυτή η έκδοση, επιχειρεί να καταγράψει πρωτίστως, τη δράση, τον λόγο και την μέχρι τώρα διαδρομή ενός αριθμού συντρόφων και συντροφισσών, που τον Ιούλιο του 2007 με αφορμή το ολοκαύτωμα της Πάρνηθας, δημιούργησαν την "Ανοιχτή Συνέλευση από τον λόφο του Στρέφη" ένα πολιτικό έδαφος συνάντησης, με αντιεξουσιαστικά - αντιεραρχικά χαρακτηριστικά, στη βάση της αυτοοργάνωσης, της ζύμωσης απόψεων και της άμεσης δράσης. Ένα γκερίσμα με στόχο τη διεύρυνση και τη ριζοσπαστικοποίηση του αγώνα για την προάσπιση του φυσικού κόσμου απ' την κυρίαρχη λογική της ανάπτυξης, της εμπορευματοποίησης και του ελέγχου, καθώς και τη σύνδεσή του με τους αγώνες για την επανοικειοποίηση των ελεύθερων χώρων μέσα στις πόλεις.

Έτσι, ξεκινά με την πρώτη πορεία που καλέσαμε στις 27 Ιούλη 2007, από την πόλη στο βουνό, και τη συγκέντρωση στο χώρο του τελεφερίκ του Καζίνου, σε μια περίοδο συναινετικής απομάκρυνσης των εκδηλώσεων διαμαρτυρίας από τον τόπο του εγκλήματος (όπως η προαναγγελλόμενη συναυλία του Ε.Κ.Φόρουμ στο χώρο του τελεφερίκ, που αφού δεν πήρε την άδεια του Καζίνου, έγινε τελικά στην πλατεία Συντάγματος). Μια κίνηση, που συσπειρώσε 200-250 άτομα, τα οποία απηφώνοντας την απειλή της καταστολής, πορεύτηκαν για πολλές ώρες από την άκρη της πόλης ως το χώρο του τελεφερίκ, πετυχαίνοντας για ώρες τον αποκλεισμό του Καζίνου. Η πρώτη αυτή πορεία στοχοποίησης της βιομηχανίας του τζόγου στην καρδιά του βουνού, σε συνδυασμό με την ακτιβιστική δράση συντρόφων να πετάξουν κόκκινες μπογιές στο Καζίνο δύο μέρες αργότερα, στις 29 Ιούλη '07 -μια ενέργεια που άνοιξε νέα μονοπάτια αντίστασης έξω από την μητρόπολη- έδωσε ένα σημαντικό, ξεχωριστό στη συγκεκριμένη συγκυρία, έναυσμα στην πολιτικοποίηση του ζητήματος και κατέδειξε τους πραγματικούς υπεύθυνους για τη λεηλασία και την καταστροφή της φύσης, τον έλεγχο και την καταστολή σε βάρος της κοινωνίας και των αντιστάσεών της. Όσον αφορά εμάς (κι άλλες συλλογικότητες αντίστασης), η αλληλεγγύη στους 27 αγωνιστές/ίστριες που συνελήφθη-

σαν γι' αυτή τη συμβολική δράση δεν περιορίστηκε απλά στην καταγγελία της στρατιωτικού τύπου επιχείρησης για τη διάσωση του γοήτρου του Καζίνου και των κρατικών μηχανισμών προστασίας του που ακολούθησε την ενέργεια, αλλά αποτέλεσε αναπόσπαστο κομμάτι του αγώνα για την απομάκρυνση του Καζίνου απ' την Πάρνηθα, στα πλαίσια του ευρύτερου αγώνα προάσπισης του φυσικού κόσμου απ' την αναπτυξιακή λαίλαπα.

Με αυτή τη λογική, της σύνδεσης της καταστροφής στην Πάρνηθα με την ευρύτερη επίθεση στο φυσικό περιβάλλον με τη μορφή μεγάλων αναπτυξιακών έργων, διοργανώσαμε ένα διήμερο εκδηλώσεων αντιπληροφόρησης στις 19 και 20 Οκτώβρη στο Πολυτεχνείο, απευθυνόμενοι σε αγωνιστές/τριες και συλλογικότητες για να συζητήσουμε για τα μέτωπα που άνοιξαν οι πυρκαγιές του καλοκαιριού, για τις αντιστάσεις στα επενδυτικά σχέδια κράτους και κεφαλαίου στην ύπαιθρο αλλά και στις πόλεις, καθώς και την προοπτική της συνάντησης αυτών των αντιστάσεων από τα κάτω.

Είχαμε επίσης αποφασίσει την πραγματοποίηση αμέσως μετά, ενός ακόμα διήμερου εκδηλώσεων αφιερωμένο στους ελεύθερους-δημόσιους χώρους στην πόλη, το οποίο δεν καταφέραμε προς το παρόν να πραγματοποιήσουμε εξαιτίας εσωτερικών διεργασιών, βρίσκεται όμως πάντα στον ορίζοντά μας.

Το διήμερο εκδηλώσεων "ενάντια στην κρατική - καπιταλιστική επίθεση στη φύση και την κοινωνία" ολοκληρώθηκε με μία νέα πορεία πάνω στο βουνό, στις 21 Οκτώβρη, στέλνοντας το μήνυμα ότι ο αγώνας για την απομάκρυνση του Καζίνου από την Πάρνηθα και την προάσπιση της άγριας φύσης συνεχίζεται, ενάντια στη λήθη που επιχειρείται να σκεπάσει το έγκλημα του καλοκαιριού, και ενάντια στον εκφοβισμό των αντιστεκόμενων από την κρατική καταστολή. Εξ' άλλου αυτή η κίνηση είχε και το χαρακτήρα της αλληλεγγύης στους 27 που θα δικάζονταν λίγες μέρες αργότερα. Η πορεία, με τη συμμετοχή 200 συντρόφων/ισσών, ξεκίνησε από την Αγ. Τριάδα, πάνω στην Πάρνηθα, και επιχείρησε να προσεγγίσει το Καζίνο, βρίσκοντας μπροστά της παρατεταγμένες ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις, 200μ. πριν από το Καζίνο. Εκεί έγινε πολύωρη συγκέντρωση, ενώ στην επιστροφή τους, οι διαδηλωτές/τριες, έσπασαν οδοφράγματα με κομμένους κορμούς δέντρων αποκλείοντας τις αστυνομικές δυνάμεις πάνω στο βουνό, και αποκόπτοντας την οδική πρόσβαση από και προς το Καζίνο.

Στην προσούρα περιλαμβάνονται επίσης όλες οι παρεμβάσεις, οι δράσεις και τα κείμενα της συνέλευσης, τόσο για την Πάρνηθα και ενάντια στα αναπτυξιακά έργα που σχεδιάζονται στις στάχτες της όσο και για άλλα μέτωπα αντίστασης στην ευρύτερη κρατική και καπιταλιστική επίθεση στη φύση και την κοινωνία. Μέτωπα όπως η καταστροφή του Αχελώου από τη κατασκευή νέων φραγμάτων και την εκτροπή του από το φυσικό του ρου, οι κλιματικές αλλαγές, η βιοτεχνολογία, ο έλεγχος και η εμπορευματοποίηση των ελεύθερων χώρων, με τα οποία ασχοληθήκαμε, συνεισφέροντας με το λόγο μας και τη συμμετοχή μας σε κινητοποιήσεις. Περισσότερες πληροφορίες και υλικό μπορεί να βρει κανείς στην ιστοσελίδα της συνέλευσης <http://strefis.ath.cx>

Στόχος μας, με αυτή την έκδοση, είναι να συγκεντρώσουμε, ορισμένες από τις καταγεγραμμένες στιγμές μιας πλούσιας εμπειρίας αγώνα, να σπάσουμε το τείχος σιωπής -ή πρόσκαιρης, ευκαιριακής ενασχόλησης- γύρω απ' τα ζητήματα που ανοίγει η κρατική/καπιταλιστική επίθεση για την καταστροφή και τη λεηλασία του φυσικού περιβάλλοντος και των ελεύθερων χώρων, και να συμβάλουμε και μ' αυτό τον τρόπο στην ανάληψη νέων πρωτοβουλιών δράσης, τη δημιουργία νέων πεδίων συνάντησης, αντίστασης και αγώνα στην προοπτική της απελευθέρωσης της Φύσης, της Κοινωνίας και του Ανθρώπου.

Ανοιχτή Συνέλευση από το Λόφο του Στρέφη

Η πρώτη πορεία από την πόλη στο Βουνό

Ο Δρυμός αφέθηκε να καεί,
το Καζίνο όμως σώθηκε και επεκτείνεται...
Η ανάπτυξη και οι επενδύσεις είναι η συνέχιση
της καταστροφής με άλλα μέσα!

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΝΗΘΑ

ΠΟΡΕΙΑ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 27 ΙΟΥΛΗ 2007

ΚΑΝΕΝΑ έργο ανάπτυξης, ΚΑΜΙΑ επένδυση πάνω στο βουνό
ΚΑΜΙΑ εμπιστοσύνη σε αυτούς που αφού το άφησαν να καεί,
εμφανίζονται τώρα ως προστάτες του
ΚΑΜΙΑ ανοχή στη λεηλασία και την καταστροφή του φυσικού
περιβάλλοντος από την πολιτική και οικονομική εξουσία

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ στο Μεσονύχτι Αχαρνών, 5:30μμ
Λεωφορεία Α10 & Β10, από Πλατεία Βάθης
ΠΟΡΕΙΑ μέχρι το Τελεφερίκ

Ανοιχτή Συνέλευση από το Λόφο του Στρέφου

• Αυτοί που καίνε δάση και βουνά χτίζουνε Καζίνο και χιονοδρομικά • Ούτε ρουλέτες ούτε μεζονέτες, απόψε στο Καζίνο θα πέσουνε ρουκέτες • Η οργή δεν σβήνει Καζίνο δεν θα μείνει • Τέρμα πια οι αυταπάτες ή με τα ελάφια ή με τις γραβάτες • Έξω οι μπάτσοι από το βουνό • Ταβέρνα δεξιά, ταβέρνα αριστερά, βάλτε τα γουρούνια τώρα στη φωτιά • Κόκκινο ελάφι είμαστε μαζί σου, Βύρωνα Πολύδωρα άντε και γαμήσου • Σκυλιά φυλάτε τα αφέντικά σας • Εμπρός λαέ, μη σκύβεις το κεφάλι, στο Καζίνο πήγαινε για να χάσεις πάλι • Αυτό αυτό, αυτό είναι σωστό, φωτιά στα υπουργεία και όχι στο βουνό • Αγώνας για τα δάση και για τα βουνά, ενάντια στο κράτος και τα αφεντικά • Θέλουμε τα ελάφια στις ράχες των βουνών και όχι στα πιάτα των αφεντικών...

Γράφτηκαν συνθήματα με σπρέι, ενώ δεν έλειψαν οι διαπληκτισμοί με τους διάφορους τζογα-

Η Ανοιχτή Συνέλευση από το Λόφο του Στρέφου κάλεσε την πρώτη πορεία από την πόλη στο βουνό -στον ίδιο τον τόπο του εγκλήματος- στις 27 Ιούλη στις 5:30 το απόγευμα από το Μεσονύχτι Αχαρνών στο τελεφερίκ. Τα πανό που υπήρχαν είχαν τα συνθήματα

**ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ
ΤΗΝ ΠΑΡΝΗΘΑ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ
ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ**

ανοιχτή συνέλευση από το
λόφο του Στρέφου

**ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΟΙ
ΕΡΓΟΛΑΒΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ
ΜΟΝΟΙ ΕΜΠΡΗΣΤΕΣ**
κατάληψη Πραπόπουλου

Πραγματοποιήθηκε πορεία για περίπου 5χλμ και αποκλεισμός του τελεφερίκ και του δρόμου που οδηγεί στο βουνό, άρα και του Καζίνο για περίπου τρεις ώρες.

Σε όλη τη διάρκεια της πορείας και του αποκλεισμού φωνάζονταν συνθήματα ενάντια στο κράτος και το Καζίνο όπως:

• Η Καζίνο ή Δρυμός τις τις ρουλέτες σας και μπρος
• Ούτε ρουλέτες ούτε μεζονέτες, απόψε στο Καζίνο θα πέσουνε ρουκέτες • Η οργή δεν σβήνει Καζίνο δεν θα μείνει • Τέρμα πια οι αυταπάτες ή με τα ελάφια ή με τις γραβάτες • Έξω οι μπάτσοι από το βουνό • Ταβέρνα δεξιά, ταβέρνα αριστερά, βάλτε τα γουρούνια τώρα στη φωτιά • Κόκκινο ελάφι είμαστε μαζί σου, Βύρωνα Πολύδωρα άντε και γαμήσου • Σκυλιά φυλάτε τα αφέντικά σας • Εμπρός λαέ, μη σκύβεις το κεφάλι, στο Καζίνο πήγαινε για να χάσεις πάλι • Αυτό αυτό, αυτό είναι σωστό, φωτιά στα υπουργεία και όχι στο βουνό • Αγώνας για τα δάση και για τα βουνά, ενάντια στο κράτος και τα αφεντικά • Θέλουμε τα ελάφια στις ράχες των βουνών και όχι στα πιάτα των αφεντικών...

δόρους, οι οποίοι δεν σταμάτησαν να ανεβαίνουν στο Καζίνο ούτε καν την ημέρα της πυρκαγιάς. Δημιουργήθηκε έτσι μεγάλη ουρά αυτοκινήτων η οποία έφτανε μέχρι τις ταβέρνες κοντά στο Μενίδι. Η κινητοποίηση ολοκληρώθηκε το βράδυ που οι συγκεντρωμένοι επέστρεψαν με πορεία στο Μεσονύχτι.

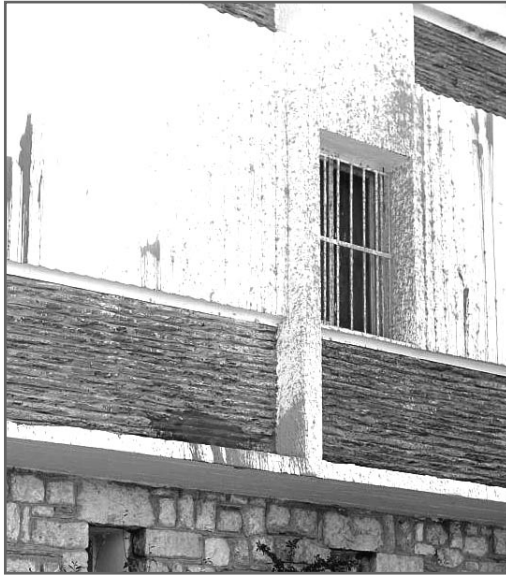
Αυτή η πορεία αποτέλεσε την αρχή μιας σειράς κινητοποιήσεων, για την υπεράσπιση της φύσης και των ελεύθερων χώρων.

Έξω το Καζίνο από την Πάρνηθα

Την Κυριακή 29 Ιούλη φίλοι του Βουνού και αγωνιστές της φύσης ανεβήκαν στο Καζίνο, έκαναν συγκέντρωση φωνάζοντας συνθήματα, κρατώντας πανό και πραγματοποίησαν συμβολική επίθεση με μπογιές στην είσοδο και την πρόσοψη του Καζίνου Μον Παρνές.

Η πορεία από την πόλη στο Βουνό και η συμβολική επίθεση ήταν δύο διαφορετικά γεγονότα που διαδέχτηκαν το ένα το άλλο και έθεσαν ένα κοινό και διαρκή στόχο την απομάκρυνση του Καζίνου από το Βουνό.

Φωτογραφίες από τη συμβολική επίθεση με μπογιές στην είσοδο και την πρόσοψη του Καζίνο Μον Παρνές.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟ Καζίνο ΜΟΝ ΠΑΡΝΕΣ, ΤΙΣ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ 27 ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ/ΙΣΤΡΙΩΝ ΣΤΗΝ ΠΑΡΝΗΘΑ, ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΣΤΗ ΓΡΑΜΜΗ ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΜΕ ΤΗ ΦΥΣΗ & ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Παραφράζοντας τον στοχαστή Φρέντνυ Πέρλμαν θα μπορούσαμε να πούμε πως η ολοκληρωτική καταστροφή ήταν η αναγκαία προϋπόθεση, το "μαγικό κλειδί" της μετεξέλιξης, για το πέρασμα από το άγριο φυσικό περιβάλλον στο τυποποιημένο περιβάλλον των γραφείων και των πάρκινγκ...

Όλοι μας παρακολουθούμε, ιδιαίτερα το τελευταίο χρονικό διάστημα, την καταστροφή δασών και βουνών από πυρκαγιές (στην Πάρνηθα, το Πήλιο, το Χελμό, τα Πιέρια, το Γράμμο, κ.α.). Μια καταστροφή που δεν είναι βέβαια φυσικό φαινόμενο, αλλά αντίθετα έχει συγκεκριμένους κι αναγνωρίσιμους υπεύθυνους: εκείνους που την υποδαυλίζουν, που επιτρέπουν να συμβαίνει και εκείνους που επωφελούνται από αυτήν, καθώς η καταστροφή αποτελεί προϋπόθεση για την αξιοποίηση των κατεστραμμένων περιοχών με σκοπό την κερδοσκοπία πάνω στη γη, την εμπορευματοποίηση αγαθών και πόρων της φύσης, και τον έλεγχο της κοινωνίας.

Μέρος αυτής της τραγωδίας που αριθμεί περισσότερα από 1.000.000 στρέμματα καμένα, ακόμα και χαμένες ανθρώπινες ζωές, και ανοίγει το δρόμο σε μια άλλη καταστροφή, αυτή των αντικοινωνικών σχεδιασμών της ανάπτυξης, είναι το ολοκαύτωμα της Πάρνηθας, η απανθράκωση απειράριθμων δέντρων του αρχέγονου δάσους και πλήθους από τα πλάσματα που φιλοξενεί: ελάφια, αλεπούδες, ζαρκάδια, σκίουρους καθώς και άλλα άγρια ζώα.

Πρόκειται για έναν Δρυμό που από χρόνια καταστρέφεται και λεηλατείται με την παρουσία του Καζίνου, στρατιωτικών βάσεων, πάρκου κεραιών και ενός οδικού δικτύου που οδηγεί σε αυτές τις εγκαταστάσεις, καθώς και με την οικιστική δόμηση στις παρυφές του (όπως στην "Ιπποκράτειο Πολιτεία" και τους Θρακομακεδόνες) που ακόμα κι αν νομιμοποιείται από τις υπηρεσίες του κράτους είναι αυθαίρετη ως προς τη μοναδική και ξεχωριστή φύση της Πάρνηθας, η οποία υποτίθεται ότι προστατεύεται.

Ειδικά το Καζίνο της Πάρνηθας είναι τόσο νόμιμο όσο ήταν και η βίλα που έχτισε πάνω στο βουνό ο δικτάτορας Γ. Παπαδόπουλος, ο οποίος επέτρεψε και την λειτουργία του Καζίνου στο Μον Παρνές καθώς και τη δημιουργία του τελεφερίκ για την εξυπηρέτησή του, το 1972.

Η χούντα έπεσε, η βίλα του Παπαδόπουλου στην Πάρνηθα εγκαταλείφθηκε, αλλά το Καζίνο έμεινε αποτελώντας στις μέρες της Δημοκρατίας την αιχμή του δόρατος της καταστροφής και της λεηλασίας του Δρυμού προς όφελος της βιομηχανίας του τζόγου και της τουριστικής ανάπτυξης, Ιδιαίτερα μετά το 2003 με την έναρξη της ιδιωτικοποίησης του Μον Παρνές παράλληλα με την παραχώρηση 3.100 στρεμμάτων του Δρυμού για την επέκταση των δραστηριοτήτων του.

Σήμερα, το Καζίνο ανήκει κατά 51% στην κρατική Εταιρία Τουριστικής Ανάπτυξης και κατά 49% σε ιδιώτες: το 70% στην Regency Entertainment (στην οποία ανήκει η Hyatt Regency και το Regency Casino της Θεσσαλονίκης) η οποία είναι πλήρως ελεγχόμενη από την πολυεθνική BC Partners, και το 30% στην Ελληνική Τεχνοδομική, ιδιοκτησίας Μπόμπολα.

Στην ιστοσελίδα της (www.regency.gr), η εταιρία Regency ωμά και προκλητικά αποκαλύπτει τις φιλοδοξίες της: "...με την ολοκλήρωση του προγράμματος πλήρους ανακαίνισης του συγκροτήματος, προβλεπόμενης συνολικής δαπάνης 140.000.000 ευρώ, το Μον Παρνές προβλέπεται να μετεξελιχθεί σε ένα ολοκληρωμένο συγκρότημα αναψυχής που θα αλλάξει τον τουριστικό και ψυχαγωγικό χάρτη της Αθήνας".

Εκείνο που θέλουν στο μέλλον είναι όταν θα λέμε Πάρνηθα να εννοούμε Μον Παρνές!

Μάλιστα, λίγες μέρες πριν την καταστροφική πυρκαγιά, στις 20 Ιούνη, είχε δημοσιευτεί στην εφημερίδα της κυβέρνησης η οριστική απόφαση του υπουργού πολιτισμού Γ. Βουλγαράκη για τον

εκσυγχρονισμό και την επέκταση των εγκαταστάσεων του Καζίνο μέσα στον πυρήνα του Δρυμού -ζώνη όπου υποτίθεται παρέχεται απόλυτη προστασία των οικοσυστημάτων.

Η ουσιαστική εγκατάλειψη από το κράτος του Δρυμού και γενικότερα του Βουνού της Πάρνηθας στην καταστροφική πυρκαγιά της 28ης Ιούνη (προκειμένου να μη γίνει μπλακ άουτ στην Αθήνα και για να σταλούν τα πυροσβεστικά αεροπλάνα στο Σχηματάρι ώστε να μη κινδυνέψουν από τη φωτιά εργοστάσια στη Βιομηχανική ζώνη), ταυτόχρονα με τη θριαμβολογία του υπουργού δημόσιας τάξης Β. Πολύδωρα για τη διάσωση του Καζίνο -κάτι που είδαμε και προσωπικά καθότι μερικοί από εμάς ήμασταν εθελοντές στην κατάσβεση της φωτιάς παρόλο που η αστυνομία προσπάθησε να μας εμποδίσει- ήταν φυσικό να μας εξοργίσει όπως και μεγάλο μέρος της κοινωνίας.

Εξοργιστική ήταν επίσης η προκλητική δήλωση του προέδρου και διευθύνοντα συμβούλου της Regency Entertainment ΑΕ Στ. Θεοδωρίδη (σε ολοσέλιδη πληρωμένη καταχώρηση στον τύπο στις 22/7/07) ότι *"...το συγκρότημα του Μον Παρνές συνυπάρχει αρμονικά με τον Εθνικό Δρυμό της Πάρνηθας"* δηλαδή ότι είναι αρμονική η συνύπαρξη της βιομηχανίας του τζόγου και των ορεινών οικοσυστημάτων!

Την ίδια στιγμή που ακόμα και το Δασαρχείο Πάρνηθας δηλώνει ότι εγκαταστάσεις όπως *"τα στρατόπεδα της Πολεμικής Αεροπορίας και του Πολεμικού Ναυτικού, ραδιοτηλεοπτικές, τηλεπικοινωνιακές εγκαταστάσεις, το πάρκο κεραιών, το Καζίνο, το Τελεφερίκ..."* κ.α. πρέπει να απομακρυνθούν γιατί: *"... επηρεάζουν τόσο την κλωρίδα όσο και την πανίδα του Δρυμού. Καθώς οι περισσότερες από αυτές καταλαμβάνουν τις υψηλότερες κορυφές, έχουν εκτοπίσει είδη φυτών που ζουν αποκλειστικά στα σημεία αυτά και πλέον τα θεωρούμε σπάνια ή εξαφανισθέντα από το βουνό. Ακόμη, τόσο οι ίδιες οι εγκαταστάσεις, όσο και οι εργαζόμενοι σε αυτές, προκαλούν όχληση στα ζώα του βουνού. Τέλος, η αισθητική αλλοίωση του τοπίου από αυτό το πλήθος κεραιών και των κτηρίων, σε συνδυασμό με την εναπόθεση μπαζών και διάφορων άχρηστων υλικών στους χώρους αυτούς, γεννούν ερωτήματα για τον τρόπο λειτουργίας ενός πυρήνα προστατευόμενης περιοχής".*

Το ίδιο εξοργιστική ήταν η απόφαση της κυβέρνησης να εξαιρέσει 62 στρέμματα από το πρόγραμμα αναδάσωσης μετά την πυρκαγιά προς όφελος της επέκτασης των εγκαταστάσεων του Καζίνο (παρόλες τις επιφυλάξεις μας απέναντι σε κάθε εκβιαστική επέμβαση όπως η τεχνητή αναδάσωση στην φυσική διαδικασία αναγέννησης του δάσους).

Εξ' άλλου αυτό που επιχειρείται στην πραγματικότητα, μετά την καταστροφική πυρκαγιά, δεν είναι η αναγέννηση της φύσης. Όπως είναι απόλυτα ασύμβατη η συνύπαρξη της βιομηχανίας του τζόγου με το παρθένο δάσος, είναι παράλογη και η υπαγωγή της προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος στο Υπουργείο Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων. Είναι πλήρης άλλωστε η εκθρόνηση της χωροταξίας του καπιταλισμού απέναντι στη φύση και οι σχεδιασμοί του ΥΠΕΧΩΔΕ δεν αποσκοπούν παρά στην εκμετάλλευση της καταστροφικής πυρκαγιάς για τον έλεγχο και την πλήρη ενσωμάτωση του ορεινού συγκροτήματος της Πάρνηθας στην καπιταλιστική οικονομία της αθηναϊκής μητρόπολης.

Η πυρκαγιά της 28ης Ιούνη στην Πάρνηθα προλείανε το έδαφος σήμερα για τις μπουλντόζες της ανάπτυξης αύριο, και ο Γ. Σουφλιάς -ο ολετήρας της φύσης πλήθους περιοχών της χώρας, όπως της ορεινής κοιλάδας του Άνω Αχελώου με την εκτροπή του μεγάλου ποταμού την οποία χαρακτήρισε *"μέγα περιβαλλοντικό έργο"*- δήλωσε (τρίβοντας πιθανώς τα χέρια του): *"Πάμε τώρα να οργανώσουμε τον εθνικό Δρυμό όπως πρέπει"*, εννοώντας νέα αναπτυξιακά έργα για την "αξιοποίηση" του βουνού. Μην ξεχνάμε ότι είναι αυτός που στις 15/6/07 λίγες μέρες πριν το ολοκαύτωμα της Πάρνηθας είχε δηλώσει στη Βουλή: *"Η βάση 'άπαξ δάσος, πάντα δάσος' είναι αυτή που δημιούργησε όλα αυτά τα προβλήματα"!*

Αυτοί οι λόγοι ήταν που μας εξόργισαν και μας ώθησαν να προχωρήσουμε στην παρέμβαση της 29ης Ιούλη 2007 ενάντια στο Καζίνο, που προκλητικά εξακολουθεί να λειτουργεί σήμερα μέσα στον απανθρακωμένο Δρυμό. Αναγνωρίζοντας πως η παρουσία του είναι ασύμβατη και πλήρως ανταγωνιστική με το Δρυμό και πως η απομάκρυνση και η αποτροπή της επέκτασής του είναι επιτακτική και επιβεβλημένη. Γι' αυτό και η επίθεση με μογιές ήταν μια συμβολική, δίκαιη και θετική ενέργεια που αποσκοπεί να συμβάλει στην αφύπνιση μιας ανάλογης κοινωνικής συνείδησης.

Την ίδια μέρα που ανεβήκαμε στο βουνό δημοσιεύτηκε και η προκλητική δήλωση του επιφανούς

τζιτζιφιόγκου της άρχουσας τάξης Άρη Σπηλιωτόπουλου, Βουλευτή της ΝΔ, περί δήθεν ευθύνης των αναρχικών για τους εμπρησμούς (*"Τα δάση καίγονται από άναρχες ομάδες ανταρτών πόλης"*) προκειμένου να αμαυρώσουν την εικόνα της κυβέρνησης! Αν γνωρίζαμε αυτή τη δήλωση θα μπορούσε να προστεθεί στους λόγους που ήδη είχαμε για να δράσουμε άμεσα, ως ακραιφνείς φίλοι των δέντρων και των ζώων του δάσους.

Και επειδή ως φίλοι του δάσους και του βουνού της Πάρνηθας δεν θα μπορούσαμε να αρκεστούμε στις διαμαρτυρίες μέσα στην πόλη, ανεβήκαμε στον τόπο του εγκλήματος, εκεί που κάπκε ο Δρυμός και υψώνεται το τερατούργημα του Καζίνο ανάμεσα σε χιλιάδες καμένα δέντρα.

Έτσι, το πρωί της Κυριακής 29 Ιούλη πραγματοποιήσαμε παρέμβαση έξω από το Regency Casino στην Πάρνηθα υψώνοντας πανό που έγραφε *"ΕΞΩ ΤΟ ΚΑΖΙΝΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΝΗΘΑ"* και φωνάζοντας συνθήματα όπως: *"Η οργή δεν σβήνει - Καζίνο δεν θα μείνει"*, *"Η Καζίνο ή Δρυμός - τις ρουλέτες σας και μπρος"*, ενώ οι σεκιουριτάδες το έβαλαν στα πόδια τρέχοντας μέσα στο Καζίνο από όπου αφού αντιλήφθηκαν ότι δεν κινδυνεύουν παρακολουθούσαν αποσβολωμένοι.

Κατά τη διάρκεια της παρέμβασης έγινε ρίψη κόκκινης μογιάς (που συμβόλιζε το αίμα των αναρίθμητων ζώων που χάθηκαν στη μεγάλη πυρκαγιά), στην πρόσοψη και την είσοδο του κτιρίου και αναγραφή συνθημάτων ενάντια στη λειτουργία του Καζίνο μέσα στο Δρυμό.

Κατόπιν, μετά την παρέμβαση και τη συμβολική επίθεση στο Ναό του τζόγου και αφού διασχίσαμε καταρκήν τις καμένες περιοχές συνεχίσαμε την πορεία μας ελισσόμενοι μέσα από μονοπάτια στις πλαγιές και τις ρεματιές του αγαπημένου μας βουνού, ενώ από πάνω υπερίπταντο αναζητώντας μας χωρίς αποτέλεσμα δυο ελικόπτερα της αστυνομίας και γύρω μας πηγαινοέρχονταν πλήθος αστυνομικών δυνάμεων με κλούβες, τζιπ και μοτοσικλέτες - ΜΑΤ, ΟΠΚΕ, ΕΚΑΜ, συνοριοφύλακες, Ζητάδες, Άμεση Δράση και ασφαλίτες. Γνωρίζουμε ότι το ίδιο το αρχηγείο της ΕΛΑΣ ανέβηκε στο βουνό και έξω από το καταφύγιο στο Μπάφι όπου εγκαταστάθηκε συντόνιζε την όλη επιχείρηση ζητώντας επίμονα τη σύλληψη αυτών που "τόλμησαν να επιτεθούν στο Καζίνο"!

... Μια μεγάλη συντροφιά ανθρώπων μπήκαμε και πορευτήκαμε στο βουνό, για να μας αγκαλιάσει ο αέρας της άγριας ελευθερίας και να το υπερασπιστούμε ως σπίτι μας απέναντι στον καταστροφικό πολιτισμό του χρήματος και του τσιμέντου. Βρεθήκαμε εκεί, όχι σαν τουρίστες-θεατές τοπίων, αλλά με την πηγαία αγάπη μας για τη γη, αποφασισμένοι να αγωνιστούμε πάνω στο ίδιο έδαφος που αλλοιώνεται και αποικιοποιείται από την εξουσία, για την επανοικειοποίησή του. Όταν ξαμολήθηκαν τα κρατικά σκυλιά στην Πάρνηθα και στις γύρω περιοχές προς καταδίωξη ανθρώπων, το σθένος μας και οι αντοχές μας δυνάμωσαν. Ακούγαμε και βλέπαμε τις ιπτάμενες μηχανές της τεκνοκρατίας, χωρίς να μας βλέπουν, και συνειδητοποιούσαμε την κρισιμότητα της αγωνιστικής επιλογής μας. Οι δεσμοί μιας μικρής κι εφήμερης κοινότητας αντίστασης έσφιξαν και έγιναν ο βράχος πάνω στον οποίο αργότερα συνθλίφθηκε η κατασταλτική επιχείρηση του κράτους. Η εμπειρία αυτής της πορείας είναι πλέον κτήμα των αγώνων για την κοινωνική απελευθέρωση, και από εκείνη την ημέρα κανένας τόπος εξουσίας της ελληνικής επικράτειας δεν μπορεί να παραμείνει άβατος!

Μια συμβολική επίθεση με μογιές απαντήθηκε στη βάση της "μυδενικής ανοχής" απέναντι στον "εσωτερικό εχθρό" με πρωτοφανή κινητοποίηση δυνάμεων στο βουνό, μπροστά στην οποία ωχριούσε η κινητοποίηση για την αντιμετώπιση της μεγάλης πυρκαγιάς που κατέκαψε το μεγαλύτερο μέρος του Δρυμού της Πάρνηθας. Αυτή η γιγάντια και πολύωρη κατασταλτική επιχείρηση που ξεπέρασε κάθε πρόβλεψη, δεδομένου ότι το ίδιο το Καζίνο δεν αποτόλμησε να κάνει μήνυση, έγινε γιατί αυτή η χωρίς προηγούμενο ενέργεια πάνω στο βουνό άνοιξε καινούργια μονοπάτια αντίστασης με μεγάλες προοπτικές αφού δεν είναι μόνο το Καζίνο της Πάρνηθας αλλά πλήθος καταστροφικών έργων κι εγκαταστάσεων που αναπτύσσονται και προγραμματίζονται πάνω στα βουνά.

Στα αποκαΐδια του δάσους της Πάρνηθας φάνηκε ολοκάθαρα η αντιμετώπιση που επιφυλάσσει η κρατική εξουσία απέναντι στη φύση: αυτή της καταστροφής και της λεηλασίας της. Στο μακρύ κατάλογο της αναπτυξιακής λαίλαπας πάνω στα βουνά, τα ποτάμια, τις ακτές (γιγαντιαία φράγματα και ταμιευτήρες, όπως στον Άραχθο και την εκτροπή του Αχελώου, ορυχεία βωξίτη όπως αυτά που επεκτείνονται στην Γκίωνα κι επίκεινται να λειτουργήσουν στην Οίτη, ορυχεία χρυσού όπως αυτά που απειλούν με καταστροφή τα δάση στις Σκουριές και τα παρακείμενα χωριά στη ΒΑ Χαλκιδική,

ξενοδοχειακά συγκροτήματα, χιονοδρομικά κέντρα, μεγάλα "Αιολικά πάρκα", εγκαταστάσεις ραδιοτηλεοπτικών και τηλεπικοινωνιακών κεραιών, τούνελ και οδικές αρτηρίες, βιομηχανικές και τουριστικές υποδομές, οικοδομικές άδειες, αναθεώρηση του άρθρου 24 του συντάγματος για τον αποχαρκτηρισμό των δασικών εκτάσεων κ.λπ.) έρχεται να προστεθεί η αναβάθμιση της λειτουργίας και η επέκταση του Καζίνο μέσα στον καμένο Δρυμό.

Αφού πρώτα άφησε μια φωτιά που ξεκίνησε από σπινθήρες σε πυλώνα της ΔΕΗ να κατακάψει το βουνό σταματώντας τη μόνο μπροστά στο ελικοδρόμιο του Καζίνο, ο κρατικός μηχανισμός έρχεται τώρα, για δεύτερη φορά μέσα σε ένα μήνα, να το ξαναπροστατέψει, αυτή τη φορά απέναντι σε μια εκδήλωση της κοινωνικής οργής.

Μέσα από τις πρόσφατες δηλώσεις του Α. Σπηλιωτόπουλου επιχειρείται η σκόπιμη παραποίηση της πραγματικότητας ώστε να συγκαλυφθεί η διαπλοκή των σχεδιασμών πολιτικής και οικονομικής εξουσίας για τον έλεγχο και την καθυπόταξη της άγριας φύσης, και την μετατροπή της -όπως και των δημόσιων αστικών χώρων σε εμπόρευμα. Μέσα σε μια ατμόσφαιρα έντονης κοινωνικής κατακραυγής για την τεράστια καταστροφή που συντελείται γύρω μας, η χειραγώγηση και η φήμωση της αντίστασης αναδεικνύεται σε πρωταρχικό μέλημα της κρατικής εξουσίας. Προκειμένου να υλοποιηθεί με το μικρότερο κοινωνικό κόστος τα μεγάλα καταστροφικά και κερδοσκοπικά έργα, αντλώντας την αναγκαία συναίνεση και περιορίζοντας τις φωνές αμφισβήτησης, πρέπει να εξουδετερώσει τις μορφές άμεσης δράσης, ακόμα και όταν αυτές έχουν συμβολικό χαρακτήρα, διαστρεβλώνοντας το νόημά τους.

Η υποδειγματική στόχευση, η αβίαστη κοινωνική απήχηση της συγκεκριμένης ενέργειας στο Καζίνο και τα καινοτόμα αγωνιστικά χαρακτηριστικά της θορύβησαν σε τέτοιο βαθμό τον κρατικό μηχανισμό ώστε να καταδιώξει χωρίς φειδώ μέσω των δισταγμούς τους αγωνιστές με σκοπό τη σύλληψή όσων το δυνατόν περισσότερων από αυτούς προκειμένου να τρομοκρατήσει και να παραδειγματίσει όχι μόνο όσους συμμετείχαν στην ενέργεια ενάντια στο Μον Παρνές, αλλά και όλους εκείνους που εξοργίζονται και ξεσηκώνονται καθημερινά όλο και περισσότεροι ενάντια στα καταστροφικά σχέδια που απεργάζονται για τη φύση και τον άνθρωπο το κράτος και ο καπιταλισμός.

Να σημειωθεί εδώ ότι αυτή η ενέργεια ενάντια στο Καζίνο έγινε κατανοητή από το κράτος ως προϊόν και συνέχεια της πορείας αντίστασης που πραγματοποιήθηκε δυο μέρες πριν, στις 27 Ιούλη, την οποία είχε καλέσει η "Ανοιχτή Συνέλευση από το Λόφο του Στρέφη". Η πορεία εκείνη με τα καινοτόμα επίσης αγωνιστικά χαρακτηριστικά κινήθηκε για πολλά χιλιόμετρα από τις παρυφές της πόλης προς το βουνό, τον τόπο του εγκλήματος, και απέκλεισε την πρόσβαση στο Καζίνο για αρκετές ώρες προκαλώντας την μήνη των επιχειρηματιών του τζόγου, των κρατικών προστατών τους και των κατασταλτικών μηχανισμών.

Η αναζήτησή μας ωστόσο, παρά τα άφθονα μέσα και τις δυνάμεις της αστυνομίας, εξελισσόταν άκαρπη καθώς κινούμασταν με άνεση για έξι ώρες πάνω στο βουνό και τελεσφόρησε μόνο χάρη στη μαρτυρία ενός ηλικιωμένου πεζοπόρου που μας συνάντησε τυχαία και κατέδωσε στους μπάτσους τη θέση μας καθώς και χάρη σε μια ατυχή, ανακριβή πληροφορία που λάβαμε και η οποία μας κράτησε στην περιοχή που είχε εντοπιστεί. Τότε, η όλη αστυνομική επιχείρηση μπόρεσε να επικεντρωθεί με εναέρια μέσα και επίγειες δυνάμεις μπάτσων και χαφιέδων στην περιοχή που κινούμασταν δημιουργώντας κλοιό γύρω μας πριν απομακρυνθούμε εγκαίρως.

Εδώ θα πρέπει να σημειώσουμε για το μέτρο της επιτυχίας τους πως το γεγονός ότι παρά την πρωτοφανή αστυνομική κινητοποίηση μια μεγάλη ομάδα ανθρώπων, αρκετοί των οποίων ανεκπαίδευτοι ορειβατικά, κινούνταν αθέατη στα εναπομείναντα δάση της Πάρνηθας κάνοντας συχνές στάσεις για καφέ, φαγητό και αναψυχή και χρειάστηκε μετά από 6 ώρες (λυσσαλέας καταδίωξης γι' αυτούς, περίπατο για μας) η ρουφιανιά ενός τυχαίου περαστικού για να εντοπιστεί και να εγκλωβιστεί λίγα μέτρα πριν την έξοδο του μονοπατιού στους θρακομακεδόνες, κάθε άλλο παρά δικαιώνει την εικόνα που θέλησαν να επιδείξουν.

Μετά τον εγκλωβισμό και τη σύλληψη των πρώτων συντρόφων στις παρυφές του βουνού προς τους θρακομακεδόνες, πολλοί μπόρεσαν να περάσουν μέσα από τον κλοιό και να καταφύγουν σε γειτονικές περιοχές. Η αστυνομική επιχείρηση συμπληρώθηκε με τη συνδρομή του χαφιέ δημάρχου θρακομακεδόνων Θ. Οικονόμου και οικοπεδοφάγων/ιδιοκτητών νεόκτιστων πολυτελών επαύλεων μέσα στο καταπατημένο δάσος, οι οποίοι κατέδωσαν στην αστυνομία όσους από τους συντρόφους μας

μπόρεσαν να εντοπίσουν.

Κάποιοι επίσης από όσους διέφυγαν και από τους μπάτσους και από τους ρουφιάνους σταμάτησαν, και σε μια εκδήλωση αυταπάρνησης γύρισαν πίσω μη μπορώντας να αφήσουν αυτούς που είχαν ήδη συλληφθεί.

Είκοσι επτά συνολικά από εμάς, αναρχικοί, αντιεξουσιαστές, κομμουνιστές και αγωνιστές της φύσης βρέθηκαν τελικά αιχμάλωτοι στα χέρια της αστυνομίας.

Οι περισσότεροι από αυτούς, ιδιαίτερα όσοι συνελήφθησαν πάνω στο βουνό, δέχτηκαν επίθεση από τα ΜΑΤ αφού πρώτα είχαν δεθεί πισθάγκωνα και βρίσκονταν πεσμένοι στο έδαφος. Οι άντρες των ΜΑΤ εφόρμησαν επάνω στους ακινητοποιημένους συλληφθέντες ως αγέλη αφηνιασμένων σκύλων, χτυπώντας τους βάνουσα, βρίζοντάς τους και απειλώντας τους ότι θα πεθάνουν. Οι σύντροφοι απάντησαν φωνάζοντας ασταμάτητα συνθήματα και οι μπάτσοι αντιλήφθηκαν ότι θα ήταν αδύνατον να τρομοκρατήσουν και να σπάσουν το ηθικό των συλληφθέντων, έστω και στο ελάχιστο.

Τα χτυπήματα, οι απειλές και οι βρισιές, η διήμερη κράτηση στη ΓΑΔΑ και η απαγγελία γελοίων κατηγοριών δεν στάθηκαν ικανά να λυγίσουν τους συλληφθέντες, να φιμώσουν το λόγο για την επιτακτική απομάκρυνση του Καζίνο από την Πάρνηθα, και για το δίκαιο συνολικά του αντικρατικού - αντικαπιταλιστικού αγώνα, ούτε να συνθλίψουν την αλληλεγγύη τους η οποία γιγαντώθηκε αποκρούοντας αποτελεσματικά κάθε απόπειρα εκφοβισμού και τρομοκρατίας και ανατρέποντας κάθε σχεδιασμό των μπάτσων κατά τη διάρκεια της κράτησης.

Όσο για τις κατηγορίες περί διατάραξης κοινής ειρήνης και διακεκριμένες φθορές από μέρους μας, είναι γελοίες καθόσον αυτά που συντελούνται πάνω στην Πάρνηθα, όπου απανθρακώθηκαν 56.000 στρέμματα δασικών εκτάσεων (από τα οποία 20.500 στρ. ελατοδάσους) και προγραμματίζονται μεγάλα αναπτυξιακά έργα, συνιστούν εγκλήματα και κακουργήματα του κράτους και του κεφάλαιου επάνω στη φύση και την κοινωνία.

Με όπλα το αγωνιστικό πνεύμα, τη συντροφικότητα και την αλληλεγγύη τους, οι συλληφθέντες αντιστάθηκαν στους εκβιασμούς και τις απειλές που δέχτηκαν στην Ασφάλεια, αντεπιτεθήκαν βίαια μέσα στη ΓΑΔΑ στην επίθεση που επιχειρήσαν εναντίον τους διμοιρία ΥΜΕΤ και διμοιρία ΜΑΤ (που τους είχε χτυπήσει στο βουνό) μπροστά στην επίμονη απαίτησή τους για μεταφορά των τραυματισμένων σε νοσοκομείο -η οποία τελικά έγινε μετά από τις συμπλοκές-, αντιμετώπισαν τις άθλιες συνθήκες κράτησης και την απόπειρα διαχωρισμού σε κελιά -η οποία δεν πέρασε καθώς οι συλληφθέντες απαίτησαν ανυποχώρητα να βρίσκονται όλοι μαζί άνδρες και γυναίκες σε μια πτέρυγα με ανοιχτά κελιά- παραμένοντας μέχρι τέλους ενωμένοι, αντιτάσσοντας στην καταστολή τη μαχητικότητα της αξιοπρέπειας.

Το ίδιο μαχητικό πνεύμα διαπνέει και τις συγκεντρώσεις αλληλεγγύης που πραγματοποιούνται ξεκινώντας από το πρώτο κιόλας βράδυ της σύλληψης όταν δεκάδες αλληλεγγύοι συγκεντρώνονται έξω από το κτίριο της ΓΑΔΑ, και κατά τη διάρκεια της μεταφοράς των 27 στον εισαγγελέα την επομένη, 30 Ιούλη, όπου μετά την ανακοίνωση της παράτασης της κράτησής τους ξεπούν συμπλοκές ανάμεσα στους συγκεντρωμένους και τα ΜΑΤ μέσα και έξω από το χώρο των δικαστηρίων. Μετά τις συμπλοκές συνελήφθη ένας αγωνιστής ο οποίος διακηρύσσοντας με σθένος την αλληλεγγύη του στους 27 και τη συμβολική επίθεση στο Καζίνο για την οποία διώκονται, καταδικάστηκε τελικά σε 5 μήνες φυλάκισης με αναστολή.

Στις 31 Ιούλη απειλήθηκαν και νέες συμπλοκές στα δικαστήρια όταν η εισαγγελέας πρότεινε παράταση της κράτησης των 27 μέχρι την δίκη τους την επομένη, αλλά τελικά εν μέσω της δήλωσης άρνησης των 27 να επιστρέψουν στη ΓΑΔΑ και συνθημάτων αλληλεγγύης από τους συγκεντρω-

μένους αποφασίσθηκε η απελευθέρωσή τους.

Και την 1η Αυγούστου όμως, στη δίκη των 27, η οποία τελικά αναβλήθηκε παρά τη θέληση τους με βάση βλακώδη προσχήματα του εισαγγελέα για τις 9 Αυγούστου, σημειώνονται και πάλι συμπλοκές αλληλέγγυων με τα ΜΑΤ έξω από τη δικαστική αίθουσα, μετά από ένταση που δημιουργήθηκε όταν εμφανίστηκαν ως μάρτυρες κατηγορίας οι βασανιστές των ΜΑΤ που χτυπούσαν τους συλληφθέντες στο βουνό. Σε αυτές τις συμπλοκές, μία συντρόφισσα τραυματίστηκε ενώ χτυπήθηκε ακόμα και η συνήγορος των 27.

Αυτή τη στιγμή το βουνό της Πάρνηθας είναι υπό καθεστώς αστυνομικής κατοχής και ασφυκτικού κρατικού ελέγχου, με πρόσχημα την προστασία του αλλά ουσιαστικά για την αποτροπή και την καταστολή κάθε εκδήλωσης κοινωνικής αντίστασης στη συνεχιζόμενη καταστροφή και λεηλασία του μέσω της ανάπτυξης.

Ο αγώνας ενάντια στην καταστροφή της φύσης, σήμερα πιο πολύ από ποτέ, θεωρούμε ότι είναι επιτακτική ανάγκη απέναντι στην αναπτυξιακή λαίλαπα, και με αυτή την έννοια κάθε πρόταση αντίστασης είναι θεμιτή.

Θα αγωνιστούμε με όλες μας τις δυνάμεις, μέσα στις πόλεις και πάνω στα βουνά, ενάντια στη λεηλασία και την καταστροφή της Πάρνηθας αλλά και ευρύτερα του φυσικού περιβάλλοντος μαζί με όλους όσοι μοιράζονται τις ίδιες ανησυχίες.

Η επιχείρηση τρομοκράτησης και φίμωσης της κοινωνικής οργής δεν θα περάσει!

Να αντισταθούμε στην κρατική και καπιταλιστική επίθεση στη φύση και την κοινωνία, και να αντεπιτεθούμε!

**ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΚΑΙΝΕ ΔΑΣΗ ΚΑΙ ΒΟΥΝΑ ΧΤΙΖΟΥΝΕ
Καζίνο ΚΑΙ ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΙΚΑ!**

ΝΑ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΘΕΙ Η ΚΑΤΕΧΟΜΕΝΗ ΠΑΡΝΗΘΑ!

ΟΙ ΔΙΚΕΣ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΤΑΔΙΚΕΣ!

*Αυτοί που αιχμαλωτίστηκαν και αυτοί που διέφυγαν
Τα Ελάφια της Πάρνηθας*

Κείμενο αλληλεγγύης στους 27 συλληφθέντες από την Ανοιχτή Συνέλευση του Λόφου του Στρέφη

Το απόγευμα της Κυριακής 29 Ιούλη συνελήφθησαν 27 σύντροφοι/ισσες στους πρόποδες της Πάρνηθας, στην περιοχή Θρακομακεδόνες, κατηγορούμενοι για τη συμβολική επίθεση με μπογιές στο Καζίνο Μον Παρνές που πραγματοποιήθηκε το πρωί της ίδιας μέρας.

Η ύπαρξη του Καζίνο μέσα στον πυρήνα του δρυμού της Πάρνηθας και πόσο μάλλον τα σχέδια για την περαιτέρω επέκτασή του αποτελούν ένα διαρκές έγκλημα ενάντια στο δάσος της Πάρνηθας. Είναι χαρακτηριστικό ότι την ώρα του ολοκαυτώματος στην Πάρνηθα και ενώ ο δρυμός αφνόνταν να καεί, το Καζίνο προστατεύτηκε με κάθε μέσο.

Με τον ίδιο ζήλο που το κράτος και οι μηχανισμοί του υπερασπίζονται την ανάπτυξη και τις επενδύσεις των αφεντικών σε βάρος της φύσης θέλοντας ταυτόχρονα να εμφανιστούν ως προστάτες της, επιχειρούν να καταστείλουν όσους αντιστέκονται στη λεηλασία και την καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος και στους εφιαλτικούς σχεδιασμούς του κράτους και των αφεντικών.

Μετά λοιπόν την προκλητική παρουσία διμοιριών ΜΑΤ κατά τη διάρκεια της πορείας αντίστασης που κάλεσε την Παρασκευή 27/7 η Ανοιχτή Συνέλευση από το Λόφο του Στρέφη και τον αποκλεισμό του τελεφερίκ του Καζίνο, μετά την συμβολική επίθεση στο Καζίνο με μπογιές ακολούθησε τεράστια αστυνομική επιχείρηση στο βουνό της Πάρνηθας με ελικόπτερα, ΜΑΤ, περιπολικά και μονάδες της ΟΠΚΕ. Η επιχείρηση αυτή είχε ως αποτέλεσμα τη σύλληψη 27 συντρόφων και συντροφισσών οι οποίοι ξυλοκοπήθηκαν ενώ ήταν δεμένοι με χειροπέδες.

Οι ξυλοδαρμοί συνεχίστηκαν και μέσα στη ΓΑΔΑ όπου οι σύντροφοι δεν είχαν τη δυνατότητα να επικοινωνήσουν με δικηγόρο και δεν επιτρεπόταν στους τραυματίες να μεταφερθούν στο νοσοκομείο. Αργά το βράδυ της Κυριακής 29/7 τους απαγγέθηκαν κατηγορίες για διατάραξη κοινής ειρήνης και διακεκριμένες φθορές σε βαθμό πλημμελήματος, ενώ έπειτα από τη δυναμική στάση των συλληφθέντων μέσα στο κτίριο της ΓΑΔΑ επιτράπηκε η μεταφορά των τραυματιών στο νοσοκομείο.

Μπροστά στην αποφασιστική στάση των συντρόφων και την κινητοποίηση αλληλέγγυων οι οποίοι συγκεντρώθηκαν την Κυριακή 29 Ιούλη έξω από τη ΓΑΔΑ και τη Δευτέρα 30 Ιούλη στα δικαστήρια της Ευελπίδων, το κράτος παρέτεινε την ομηρία των συλληφθέντων μια ακόμα ημέρα με αστήρικτες δικαιολογίες και νομικά τεχνάσματα από μέρους της εισαγγελίας, ενώ επιχείρησε -ανεπιτυχώς- να χτυπήσει μέσω των λακέδων του, των ΜΑΤ, τους συγκεντρωμένους αλληλέγγυους, με αποτέλεσμα να ξεσπάσουν συμπλοκές στα δικαστήρια και έξω από αυτά, προχωρώντας παράλληλα στη σύλληψη ενός ακόμα ατόμου.

Οι 27 συλληφθέντες θα δικαστούν στο αυτόφωρο αύριο, Τρίτη 31 Ιούλη.

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ
ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ**

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ 27 ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΤΗΣ 29ης ΙΟΥΛΗ
ΠΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ
ΜΕ ΜΠΟΓΙΕΣ ΣΤΟ Καζίνο ΜΟΝ ΠΑΡΝΕΣ**

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ: Τρίτη 31 Ιούλη, 9 π. μ.

*Ανοιχτή Συνέλευση από το Λόφο του Στρέφη
30/7/07*

Κείμενα αλληλεγγύης για τη σύλληψη των 27

Φωτογραφίες από τα δικαστήρια στις 30 Ιούλη '07 όπου ξέσπασαν συγκρούσεις μέσα και έξω από αυτά, στήθηκαν οδοφράγματα στην Ευελπίδων, ενώ οι μπάτσοι απάντησαν με δακρυγόνα. Είχε προηγηθεί η απόφαση για παράταση της κράτησης των συλληφθέντων με τη δικαιολογία ότι είχε κλείσει το αυτόφωρο.

Μετά τη σύλληψη των 27 μια σειρά κινήσεων αλληλεγγύης εκδηλώθηκαν σε διάφορες πόλεις.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ 27 ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΠΟΥ ΣΥΝΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΣΤΗΝ ΠΑΡΝΗΘΑ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΓΕΝΝΟΥΝ ΤΟΥΣ ΕΜΠΡΗΣΜΟΥΣ

Το ελληνικό κράτος εφαρμόζει αποφασιστικά πλέον ένα συνολικό αναπτυξιακό σχεδιασμό με την απόπειρα να καταργήσει το άρθρο 24, προχωράει με το χωροταξικό σχέδιο του Σουφλιά για τον τουρισμό το οποίο προωθεί την οικοδόμηση τουριστικών θυλάκων στις ωραιότερες και πιο ευαίσθητες περιοχές καθώς και με το χωροταξικό για τα αιοιικά πάρκα, ενώ δείχνει τη βούλησή του να εκποιήσει κάθε σπιθαμή γης που μπορεί να αποβεί κερδοφόρα για το κεφάλαιο. Άλλωστε η φύση έχει αξία για όλον αυτό τον συρφετό μόνο στο βαθμό που μπορεί να αποτελέσει πεδίο εκμετάλλευσης, όπως για παράδειγμα στον τουρισμό, ή όταν χρησιμεύει ως φόντο για τις πολυτελείς επαύλεις των πλουσίων.

Έτσι και στην Πάρνηθα ο δρυμός και τα κόκκινα ελάφια δεν ήταν παρά το φυσικό ντεκόρ για το Καζίνο και για τα συμφέροντα των επενδυτών του (ο όμιλος "Hayatt" και η Ελληνική Τεχνοδομική) που επιμελώς προετοιμάζουν την επέκτασή του κατά 3.100 στρέμματα μέσα στον πυρήνα του δάσους!

Ήταν λοιπόν φυσικό επακόλουθο ο κρατικός μηχανισμός να ρίξει όλες τις δυνάμεις του προκειμένου να σώσει τους μπακαράδες και τους κουλοκέρηδες που κατοικοεδρεύουν στο ναό του τζόγου κατά τη διάρκεια του εγκλήματος της πυρκαγιάς της Πάρνηθας. Βασικό μέλημα των ιθυνόντων ήταν να περιφρουρήσουν την κερδοφορία των επενδυτών και τις βίλες των πολιτικών και των μεγαλοκαρχηρών παρά να επικεντρώσουν στη διάσωση του βασικότερου πνεύμονα της Αττικής.

Άφησαν έτσι να αποτεφρωθούν σημαντικά και μοναδικά οικοσυστήματα με σπάνια ενδημικά είδη βλάστησης και πανίδας, ενώ εξαφανίστηκε ένας ολόκληρος κόσμος ζωής και ομορφιάς.

Αντίθετα, οι αρχές με τη συνδρομή των καταπατητών-ιδιοκτητών κατοικιών και του τοπικού πολιτικού εκπροσώπου τους, του δήμαρχου Θρακομακεδόνων, έδειξαν μεγάλη σπουδή στην πάταξη των αντιφρονούντων. Η λυσσαλέα επίθεση που εξαπέλυσαν οι δυνάμεις καταστολής από ξηράς και αέρος για να καταδιώξουν, να συλλάβουν, να κακοποιήσουν (έστειλαν πέντε αγωνιστές στο νοσοκομείο) και να διώξουν δικαστικά τους αναρχικούς-αντιεξουσιαστές που κατήγγειλαν τους αυτουργούς της καταστροφής με την ρίψη κόκκινης μπογιάς στο Καζίνο, ήταν πρωτοφανής.

Το μέγεθος της επιχείρησης αλλά και η σκληρή μεταχείριση που επιφυλάχθηκε στο δικαστήριο για τους 27 συλληφθέντες καταδεικνύει αφ' ενός την εκδικητικότητα του κράτους απέναντι στους

αναρχικούς και αφ' ετέρου λειτουργεί παραδειγματικά για το τι περιμένει όσους αποτελέσουν πρό-σκομμα στην ασυδοσία του κεφαλαίου.

Από την άλλη πλευρά, για μας η δυναμική ενέργεια των συντρόφων (που μάλιστα πήγαν εκεί χωρίς την κάλυψη κανενός ασύλου όπως κακόβουλα ισχυρίζονταν όλο τον προηγούμενο χειμώνα πολλοί μαϊντανοί των ΜΜΕ), η άμεση δράση χωρίς τη διαμεσολάβηση πολιτικών και θεσμικών παραγόντων, η μαχητική τους στάση που χαρακτηρίστηκε από την αλληλεγγύη και τη συνεκτικότητα αποτελεί παράδειγμα για το πώς πρέπει να διεξάγεται μια σύγκρουση με τα συμφέροντα της εκμετάλλευσης και της καταστροφής.

Επειδή ως κάτοικοι των νησιών ζούμε χρόνο με το χρόνο τις συνέπειες της αναπτυξιακής φρενιτιδας που αποτυπώνεται στην ανεξέλεγκτη δόμηση, στην εκποίηση των ακτογραμμών, στις συνεχείς διανοίξεις δρόμων, στις κατασκευές μεγάλων έργων-υποδομών για την εξυπηρέτηση της τουριστικής βιομηχανίας (έναν τομέα που συναντιούνται οι μεγάλες κατασκευαστικές με τις πολυεθνικές του ταξιδιού), επειδή βιώνουμε άμεσα την παράδοση της φύσης στους επιτήδειους δεν μπορούμε παρά να ενώσουμε τη φωνή μας με όσους είναι αποφασισμένοι να αντισταθούν στην επιβολή των εγκληματικών τους σχεδίων.

Αυτόνομη Πρωτοβουλία Νάξου

Κείμενο που μοιράστηκε στις πόλεις της Λευκάδας και της Άρτας και τοιχοκολλήθηκε και σε άλλες πόλεις της Δυτικής Ελλάδας.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Οι καταστροφικές πυρκαγιές που εξελίσσονται καθημερινά σχεδόν στο σύνολο των δασικών εκτάσεων στην ελληνική επικράτεια, αποτελούν μέρος του διαρκούς πολέμου που έχουν κηρύξει το κράτος και το κεφάλαιο στη φύση και την κοινωνία για την προώθηση των καπιταλιστικών συμφερόντων, την λεηλασία του φυσικού πλούτου και την όξυνση των συνθηκών εκμετάλλευσης και καταπίεσης όλων των προλετάρων προς όφελος της ελίτ των οικονομικών και πολιτικών αφεντικών και των λακέδων τους.

Το πρωί της Κυριακής 29/7/07, ομάδα αναρχικών – αντιεξουσιαστών προχώρησε σε μια συμβολική επίθεση πετώντας μπογιές κατά του Καζίνο της Πάρνηθας, στοχοποιώντας κοινωνικά έναν από τους βασικότερους εκφραστές των καπιταλιστικών συμφερόντων και των αναπτυξιακών σχεδιασμών στην καρδιά του καμένου πλέον ελατοδάσους της Πάρνηθας. Είχε προηγηθεί δυο μέρες νωρίτερα πορεία ενάντια στην καταστροφή της φύσης από το κράτος και το κεφάλαιο που καλέστηκε από πρωτοβουλία συντρόφων και η οποία κατέληξε στο τελεφερίκ στην Πάρνηθα όπου και υπήρχαν αναπτυγμένες ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις.

Να σημειωθεί ότι το Καζίνο αποτέλεσε το μοναδικό σημείο μέσα στο δάσος που υπερασπίστηκε από την φωτιά ο κρατικός μηχανισμός πυρόσβεσης αδιαφορώντας προκλητικά για την ανυπολόγιστη καταστροφή αυτού του θαυμάσιου οικοσυστήματος άγριας ζωής το οποίο δεν υπάρχει πια. Ενώ ήδη έχει δρομολογηθεί η επέκτασή του Καζίνο σε μια έκταση 62 επιπλέον στρεμμάτων καθώς και η εκμετάλλευση εκ μέρους του 3.000 στρεμμάτων στον πυρήνα του δρυμού.

Απέναντι σε αυτή την κίνηση αντίστασης και για την τρομοκρατία όσων αγωνίζονται ενάντια στην κρατική-καπιταλιστική λεηλασία, η κινητοποίηση των μηχανισμών καταστολής ήταν άμεση και πολυάριθμη και με την συνδρομή ελικοπτερόυ (μεγαλύτερη από την κινητοποίηση του μηχανισμού πυρόσβεσης κατά την διάρκεια του ολοκαυτώματος της Πάρνηθας και τόσοσ άλλων δασικών εκτάσεων) για τον εντοπισμό και την σύλληψη όσων τόλμησαν να επιτεθούν στο Καζίνο-σύμβολο του κέρδους και της χλιδής. Οι σύντροφοι κυκλώθηκαν από τις κατασταλτικές δυνάμεις και χτυπήθηκαν άγρια από τους ένστολους φονιάδες του κράτους ενώ ήταν δεμένοι με χειροπέδες ακόμα και μέσα στα κεντρικά της Ασφάλειας όπου οδηγήθηκαν. Τραυματίστηκαν έξι από τους 27 συνολικά συλληφθέντες εκ των οποίων τουλάχιστον οι δυο σοβαρά, ενώ τους αρνήθηκαν να μεταφερθούν σε νοσοκομείο. Τους απαγγέλθηκαν οι κατηγορίες της απρόκλητης φθοράς και διατάραξης κοινής ειρήνης. Αξίζει να σημειωθεί ότι πρόκειται για ανθρώπους πολλοί εκ των οποίων βρέθηκαν από την πρώτη στιγμή της καταστροφικής πυρκαγιάς στην Πάρνηθα για να συνδράμουν στην κατάσβεσή της ερχόμενοι και τότε αντιμέτωποι με διμοιρίες των ΜΑΤ που απαγόρευαν την παρουσία εθελοντών στο βουνό.

Τόσο κατά την διάρκεια της κράτησής τους στη ΓΑΔΑ αλλά και στα δικαστήρια που μεταφέρθηκαν υπήρξε έντονη παρουσία αλληλέγγυων ανθρώπων. Δεν θα αφήσουμε κανέναν αγωνιστή μόνο του στα χέρια του κράτους.

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ 27 ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΡΑΣΗ ΤΟΥΣ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ**

ΝΑ ΜΗΝ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΚΑΝΕΝΑ ΚΡΑΤΙΚΟ-ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΟ

**ΝΑ ΜΕΤΑΦΕΡΟΥΜΕ ΤΗΝ ΦΩΤΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΔΑΣΗ ΣΤΙΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ
ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΟΡΓΑΝΩΝΕΤΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΚΑΙ Η ΛΗΛΑΣΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ,
ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ, ΤΗΣ ΖΩΗΣ, ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ**

*Αλληλέγγυοι σύντροφοι
Λευκάδα 30/7/07*

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΛΗΛΑΣΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΑΠΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

"...Η φωτιά που εκδηλώθηκε από σπινθηρισμούς σε πυλώνα υψηλής τάσης της ΔΕΗ στο χωριό Στεφάνη στα Δερβενοχώρια, εξαιτίας της υπερφόρτωσης του δικτύου, αποτέλεσε την εναρκτήρια σπύθα μια πύρινης λαίλαπας που κατέκαψε την Πάρνηθα. Η εγκληματική ολιγωρία στην έγκαιρη αντιμετώπιση της φωτιάς στη Στεφάνη για να αποφευχθεί ένα black out στην Αθήνα, της επέτρεψε τελικά να ανέβει ανεμπόδιστα στο βουνό και να γιγαντωθεί καταπίνοντας τα δάση. Περισσότερα από 25.000 στρέμματα δάσους από τα 38.000 στρεμ. του πυρήνα του Δρυμού κάπκαν καθώς και άλλες τόσες χιλιάδες στρέμματα από την ευρύτερη ζώνη του. Να σημειωθεί ότι το Καζίνο ήταν το μόνο σημείο μέσα στο δάσος που διασώθηκε, την ώρα που ο κρατικός μηχανισμός επιδεικτικά αδιαφόρησε για την καταστροφή του οικοσυστήματος..."

(μαύρη σημαία νο.47 Ιούλιος 2007)

Η ύπαρξη του Καζίνου μέσα στον πυρήνα του δρυμού της Πάρνηθας σε συνδυασμό με την δρομολογούμενη παραχώρηση σε αυτό 62 επιπλέον στρεμμάτων για την επέκτασή του αποτελούν ένα ολοφάνερο έγκλημα που διαπράττεται από το κράτος και τα αφεντικά ενάντια στη φύση, και παράλληλα αναγάγει το Καζίνο ως τον κύριο ωφελημένο από την καταστροφή του δρυμού της Πάρνηθας.

Το πρωί της Κυριακής 29 Ιούλη, ομάδα συντρόφων επιτίθεται συμβολικά με μπογιές και σπρέι στο Καζίνο "Μον Παρνές", στην περιοχή της Πάρνηθας, θέλοντας να καταδείξουν τον ρόλο του Καζίνου ως το βασικότερο εκφραστή των καπιταλιστικών συμφερόντων στην περιοχή.

Οι μηχανισμοί καταστολής του κράτους στήνουν μια πρωτοφανή επιχείρηση στην περιοχή -με 2 ελικόπτερα της αστυνομίας, διμοιρίες των ΜΑΤ και των ΥΜΕΤ καθώς και υψηλόβαθμων στελεχών της αστυνομίας που συντόνιζαν την επιχείρηση- με αποτέλεσμα τη σύλληψη των 27 συντρόφων οι οποίοι χτυπήθηκαν τόσο κατά τη σύλληψη τους όσο και κατά τη μεταφορά τους στα κεντρικά της ασφάλειας Αθηνών. Τραυματίστηκαν έξι από τους συλληφθέντες εκ των οποίων τουλάχιστον οι δυο σοβαρά ενώ τους αρνήθηκε να μεταφερθούν σε νοσοκομείο.

Η αγωνιστική στάση των συντρόφων σε συνδυασμό με την παρουσία πλήθους αλληλέγγυων -τόσο κατά τη διήμερη κράτηση τους στη ΓΑΔΑ, όσο και στα δικαστήρια- δείχνει πως ο πόλεμος ενάντια σε κράτος και κεφάλαιο είναι πολύπλευρος και διαρκής, καθώς και πως κανείς αιχμάλωτος αυτού του πολέμου δεν είναι μονός του.

Στις 9 Αυγούστου, οι 27 συλληφθέντες δικάζονται στα δικαστήρια της Ευελπίδων στην Αθήνα. Η αλληλεγγύη είναι το όπλο μας!

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ 27 ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΤΗΣ 29ης ΙΟΥΛΗ
ΠΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΜΕ ΜΠΟΓΙΕΣ
ΣΤΟ Καζίνο ΤΗΣ ΠΑΡΝΗΘΑΣ**

ΟΙ ΔΙΚΕΣ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΤΑΔΙΚΕΣ

*αναρχική ομάδα "Δυσήνιος Ίππος" και σύντροφοι
(Πάτρα, Αύγουστος '07)*

ΑΝ ΚΟΙΤΑΜΕ ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ ΧΑΝΟΥΜΕ ΤΟ ΔΑΣΟΣ...

Η δικαιοσύνη σας είναι τυφλή

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ 27 ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ

Το απόγευμα της Κυριακής 29 Ιούλη συνελήφθησαν 27 σύντροφοι/ισσες στους πρόποδες της Πάρνηθας στην περιοχή Θρακομακεδόνες κατηγορούμενοι για τη συμβολική επίθεση με μπογιές στο Καζίνο Μον Παρνές, που πραγματοποιήθηκε το πρωί της ίδιας μέρας. Δύο μέρες πριν, στις 27/7 κατά τη διάρκεια της πορείας αντίστασης, που είχε καλέσει η ανοιχτή συνέλευση από το Λόφο του Στρέφη και έγινε ο αποκλεισμός του τελεφερίκ του Καζίνου, συναντήσαμε την προκλητική παρουσία διμοιριών ΜΑΤ και ΑΣΦΑΛΙΤΩΝ.

Μετά την συμβολική επίθεση με μπογιές στο Καζίνο, ακολούθησε η τεράστια αστυνομική επιχείρηση στο βουνό της Πάρνηθας με ελικόπτερα, ΜΑΤ, περιπολικά και μονάδες της ΟΠΚΕ. Η επιχείρηση αυτή είχε ως αποτέλεσμα την σύλληψη 27 συντρόφων και συντροφισσών οι οποίοι ξυλοκοπήθηκαν ενώ ήταν δεμένοι με χειροπέδες. Οι ξυλοδαρμοί συνεχίστηκαν και μέσα στη ΓΑΔΑ όπου οι σύντροφοι δεν είχαν τη δυνατότητα να επικοινωνήσουν με δικηγόρο και δεν επιτρεπόταν στους τραυματίες να μεταφερθούν στο νοσοκομείο. Αργά το βράδυ της Κυριακής 29/7 τους απαγγέλθηκαν κατηγορίες για διατάραξη κοινής ειρήνης και διακεκριμένες φθορές σε βαθμό πλημμελήματος, ενώ έπειτα από την δυναμική στάση των συλληφθέντων μέσα στο κτίριο της ΓΑΔΑ επιτράπηκε η μεταφορά των τραυματιών στο νοσοκομείο.

Οι σύντροφοι μας που μεταφέρθηκαν στο νοσοκομείο είναι: Μ.Μ., Μ.Β., Γ.Σ., Ι.Κ., Γ.Π., Δ.Σ.

ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ τις ένοπλες συμμορίες του κράτους ΜΑΤ, ΑΣΦΑΛΙΤΕΣ, ΟΠΚΕ και τους ΡΟΥΦΙΑΝΟΥΣ από το Καζίνο που συμμετείχαν στην επίθεση ενάντια στους συντρόφους.

ΔΕΝ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ την συμμετοχή, ανακριτή, εισαγγελέα και δικαστών όλες αυτές τις μέρες στην προσπάθεια τρομοκράτησης των συλληφθέντων.

ΚΑΜΙΑ ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΔΕΝ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΗ.

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΛΗΛΑΣΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ.**

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ 27 ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΤΗΣ 29ης ΙΟΥΛΗ
ΠΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ
ΜΕ ΜΠΟΓΙΕΣ ΣΤΟ Καζίνο ΜΟΝ ΠΑΡΝΕΣ.**

ΔΙΚΗ 30-10-2007 ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ

ΑΜΕΣΗ ΔΡΑΣΗ

Η δίκη που είχε οριστεί για τις 31 Ιούλη δεν έγινε με απόφαση της έδρας, ενώ έγιναν πάλι συγκρούσεις αυτή τη φορά μέσα στο κτίριο των δικαστηρίων μεταξύ αλληλέγγυων και των ΜΑΤάδων που συνέλαβαν τους 27, έτσι πήρε αναβολή για τις 9 Αυγούστου, όπου ξαναπήρε αναβολή για τις 30 Οκτώβρη.

Μετά την καταστοφή... η καταστολή

Κείμενο που μοιράστηκε ύστερα από τη νέα εκδήλωση αστυνομικής βίας στο Α.Τ. Μενιδίου απέναντι σε προσαγόμενο σύντροφο ορειβάτη στις 2 Αυγούστου.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΧΤΙΖΟΥΝ ΠΑΛΑΤΙΑ ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΡΟΥΦΙΑΝΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ

ή αλλιώς
πώς η ελληνική δημοκρατία αντιμετωπίζει έναν περίπατο στο δάσος
με παρακολουθήσεις, απειλές με όπλα και κλοπές προσωπικών αντικειμένων

Το απόγευμα της Πέμπτης 2 Αυγούστου, κατεβαίνοντας την πλαγιά της Πάρνηθας ως ένας λάτρης της φυσικής ομορφιάς του βουνού και των μονοπατιών του, αντιλήφθηκα -όταν πλέον έφτασα στην καταπατημένη περιοχή των Θρακομακεδόνων- να με παρακολουθούν επίμονα επιβαίνοντες σε αυτοκίνητα κάτοικοι της περιοχής (ηλικιωμένοι και άλλοι). Από την στιγμή λοιπόν που βρέθηκα να περπατώ στους πρώτους αστικούς δρόμους που συνάντησα, διαπίστωσα ότι με παρακολουθούσαν οχήματα και πρόσωπα τα οποία και ολοένα ενίσχυαν την παρουσία τους τριγύρω μου. Σε μία άσπρη mercedes μεταξύ των οχημάτων που με "επιτηρούσαν", αναγνώρισα το πρόσωπο του δημάρχου Θρακομακεδόνων Θέμη Οικονόμου, γνωστού από τις τελευταίες τηλεοπτικές του εμφανίσεις.

Λίγο αργότερα ένας άντρας 60 περίπου χρονών σταμάτησε με το αυτοκίνητό του δίπλα μου και δίχως να μου δηλώσει την ιδιότητά του ξεκίνησε επίμονα να με ανακρίνει με ερωτήσεις "ποιος είμαι", "που μένω", "τι γυρεύω στην περιοχή". Στην προσπάθειά μου να αντιληφθώ την ιδιότητα ενός αγνώστου που με ανακρίνει σε έναν δημόσιο δρόμο, επέμενα να ερωτώ την ιδιότητά του, αν δηλαδή ο ηλικιωμένος αυτός "κύριος" είχε την ιδιότητα αστυνομικού, κατοίκου ή αν επιτελεί κάποιο έργο κατάδοσης ορειβατών στα πλαίσια των νέων σωμάτων και αρμοδιοτήτων της πρόσφατα εξαγγελθείσας αγροφυλακής ή "αστυνομίας της οικολογίας". Ως απάντηση, μου γνωστοποιήθηκε ύστερα από πολύ ώρα από τον ίδιο ότι είναι κάτοικος της περιοχής και ότι κάνει περιπολίες. Λίγα λεπτά αργότερα, κι ενώ ο διάλογός μας είχε τελειώσει, ξεκίνησα και πάλι να περπατώ προς την ίδια κατεύθυνση με πρόθεσή μου να φτάσω σε στάση αστικού λεωφορείου όπου βρίσκεται λίγα οικοδομικά τετράγωνα παρακάτω. Δεν πρόλαβα να περπατήσω πέρα από κάποια μέτρα, όταν και εμφανίστηκε μπροστά μου άλλος αγνώστος άντρας ηλικίας περίπου 35 ετών ο οποίος και προσπάθησε να με σταματήσει μπαίνοντας μπροστά μου.

Ο αγνώστος αυτός "κύριος" (ο οποίος δεν ήταν ένστολος) δίχως να μου επιδείξει ταυτότητα αστυνομικού επικαλέστηκε την αστυνομική του ιδιότητα και επικείμενη να με ακινητοποιήσει σωματικά. Εγώ συνέχισα να του ζητώ να μου δηλώσει την ιδιότητά του, να μου υποδείξει την ταυτότητα αστυνομικού και να πάψει να με κρατά και να μου ασκεί σωματική πίεση. Αφού δεν μου υπέδειξε την ταυτότητά του και δεν υπήρχε κάποιος λόγος κράτησής μου από έναν αγνώστο, διεκδίκησα το δικαίωμά μου να συνεχίσω την πορεία μου.

Όμως ο εν λόγω "κύριος" (ακόμη αγνώστος για μένα όσον αφορά την ιδιότητά του) συνέχισε να με ακολουθεί και να με παρενοχλεί λεκτικά. Εκατό περίπου μέτρα παρακάτω και πάντα στον ίδιο δρόμο, συνάντησα σταματημένο περιπολικό της αστυνομίας έξω από το οποίο βρίσκονταν δύο αστυνομικοί οι οποίοι μου ζητήσανε να σταματήσω. Στη συνέχεια με έλεγξαν σωματικά αλλά και μου αφείρεσαν δίχως να μου το ζητήσουν το προσωπικό μου σακίδιο. Όλη αυτή η έρευνα έγινε δίχως να μου ανακοινώσουν τον λόγο. Στη συνέχεια με έβαλαν βίαια εντός του περιπολικού και πάλι δίχως να μου ανακοινώσουν τον λόγο προσαγωγής μου, γεγονός για το οποίο διαμαρτυρήθηκα ζητώντας να με αφήσουν ελεύθερο.

Με οδήγησαν στο αστυνομικό τμήμα Αχαρνών όπου και ζήτησα από τους αστυνομικούς που με "παρέλαβαν" να μου ανακοινώσουν τους λόγους προσαγωγής μου, να με αφήσουν ελεύθερο ή να μου επιτρέψουν να επικοινωνήσω τηλεφωνικά με συγγενικά μου πρόσωπα. Δεν με άφησαν, μου τραβούσαν τα χέρια και μου κατέβαζαν το τηλέφωνο στην προσπάθειά μου να επικοινωνήσω από καρτοτηλέφωνο του διαδρόμου του αστυνομικού τμήματος με συγγενικά και φιλικά μου πρόσωπα. Τις διαμαρτυρίες μου για όλη αυτήν την αποκάλυπτη συνθήκη, ακολούθησαν προσωπικές απειλές

από πλήθος ένστολων αστυνομικών για άσκηση σωματικής βίας επάνω μου. Οι απειλές αυτές συνεχίζονταν καθώς μεγάλωνε ο αριθμός των μπάτσων γύρω μου. Λίγα λεπτά αργότερα εμφανίστηκε άτομο το οποίο δήλωσε την ιδιότητά του διοικητή του τμήματος και ο οποίος έδωσε εντολή να μου επιτρέψουν να τηλεφωνήσω, κάτι το οποίο όμως δεν τα κατάφερα καθώς όσοι αστυνομικοί με συνόδευαν στο καρτοτηλέφωνο μου έκλειναν διαρκώς το ακουστικό. Διαμαρτυρήθηκα και πάλι έντονα και δυνατά για αυτήν την συνθήκη και λίγο αργότερα αποφασίσανε να με μεταφέρουν από το ισόγειο (όπου με είχαν έως τότε όμηρο) στον πρώτο όροφο του τμήματος.

Καθόλη τη διάρκεια της παραμονής μου στο τμήμα, με μετέφεραν σε διάφορα δωμάτια όπου και βρίσκονταν διάφοροι αστυνομικοί. Με ρωτούσαν αν είχα σχέση με την πορεία της Κυριακής και τι έκανα στην περιοχή των Θρακομακεδόνων την ημέρα εκείνη. Ως απάντηση προς όλους, επέμενα στο ότι από την στιγμή που έχω δηλώσει τα στοιχεία μου και τα είχαν στη διάθεσή τους θα έπρεπε να με αφήσουν ελεύθερο, ότι δεν επιθυμώ να μιλήσω μαζί τους για οτιδήποτε άλλο, ότι πρέπει να μου ανακοινώσουν τον λόγο της παράτασης της κράτησής μου, ότι πρέπει να μου επιτρέψουν να επικοινωνήσω τηλεφωνικά με δικηγόρο και συγγενείς και ότι δεν έχω λόγο να απολογηθώ σε κανέναν για το δικαίωμά μου να περπατώ ελεύθερος στο βουνό ως λάτρης της φυσικής του ομορφιάς και των μονοπατιών του. Απέναντι σε αυτήν την στάση μου, οι περισσότεροι των αστυνομικών γίνονταν πιο πιεστικοί και απειλητικοί για τη διαμονή μου στο "ευαγές" αυτό παράρτημα της ελληνικής αστυνομίας ή τη μεταφορά μου στο κτίριο της γενικής αστυνομικής διεύθυνσης Αθηνών.

Κατά τη διάρκεια της απόπειρας τρομοκράτησής μου από διάφορα αστυνομικά όργανα που μπαινόβγαιναν στα δωμάτια όπου με κρατούσαν, σημειώνω ότι άσκησαν επάνω μου ψυχολογική και σωματική βία η οποία και προσπαθούσε να εκδηλώνεται ελεγχόμενα. Χαρακτηριστική είναι η στιγμή κατά την οποία με είχαν περικυκλώσει τέσσερις αστυνομικοί οι οποίοι και ασκούσαν πίεση στο σώμα μου και στο πρόσωπό μου, μη θέλοντας με αυτόν τον τρόπο να αφήσουν μώλωπες πάνω στο σώμα μου και λέγοντάς μου "να είμαι συνεργάσιμος", ότι "εδώ είναι Μενίδι", ότι "θα σου φορτώσουμε κατηγορίες" και άλλα απειλητικά και υβριστικά μηνύματα. Στη συνέχεια με οδήγησαν βίαια σε ένα κελί του τμήματος όπου ειρωνικά μου υποδείξαν ότι αυτός είναι ο χώρος όπου θα βρω τα δικαιώματά μου αλλά αμέσως μετά με οδήγησαν σε ένα άλλο γραφείο.

Σε αυτό το γραφείο εκδηλώθηκε το αποκορύφωμα της αστυνομικής τρομοκράτησης που δέχτηκα όλες αυτές τις ώρες. Ενώ βρισκόμουν καθισμένος και είχα απέναντί μου έναν αστυνομικό με πολιτικά, ξαφνικά στο ίδιο δωμάτιο μπήκε ένας άλλος αστυνομικός με πολιτικά ο οποίος και κρατούσε ένα όπλο μήκους ενός περίπου μέτρου (μάλλον κυνηγετικό) και ο οποίος άρχισε να επεξεργάζεται το όπλο, να το οπλίζει και να στοχεύει προς διάφορες κατευθύνσεις, αλλά και προς εμένα.

Ο ίδιος αυτός ο αστυνομικός ο οποίος επιδείκνυε το όπλο του μέσα στο γραφείο με ζήλο και υπερηφάνεια και δοκίμαζε τον στόχο του ενώπιόν μου αλλά και προς το μέρος μου, ρώτησε τον άλλον αστυνομικό ο οποίος βρισκόταν ήδη μέσα στο γραφείο αν το συγκεκριμένο όπλο είναι καλό και αξιόπιστο. Η απάντηση που πήρε από τον συνάδελφό του ήταν ότι είναι "ωραίο" και ότι "τρυπάει και αυτά". Και οι δυο αστυνομικοί αποφασίσανε (και πάλι ενώπιόν μου) ότι το όπλο αυτό χρειάζεται να μείνει και να φυλαχτεί εντός του δωματίου στο οποίο με φρουρούσαν. Είναι προφανές ότι το περιστατικό αυτό ξεπερνάει κάθε όριο κρατικής τρομοκρατίας και κάθε πρόσχημα δημοκρατικής διαχείρισης των προσαγόμενων ή κρατούμενων στα αστυνομικά τμήματα και αναδεικνύει με τη σειρά του τις πραγματικές συνθήκες επιτήρησης και εγκλεισμού σε όλα τα "σφραγιστικά" ιδρύματα και αστυνομικά τμήματα της δημοκρατίας.

Κατά τη διάρκεια της χρονοβόρας ομηρίας μου στο αστυνομικό τμήμα Αχαρνών έγινε και έλεγχος στο προσωπικό μου σακίδιο. Όταν μου παραδόθηκε (λίγο πριν την ενημέρωσή μου από τον διοικητή ότι σιγά σιγά μπορώ να αποχωρήσω από το τμήμα) πραγματοποίησα έλεγχο του περιεχομένου του σακιδίου μου και διαπίστωσα ότι έλειπαν από αυτό προσωπικά μου αντικείμενα. Για αρκετή ώρα ζητούσα επίμονα να μου δώσουν πίσω αυτά που μου είχαν κλέψει. Ο διοικητής του αστυνομικού τμήματος έκανε πως δεν γνωρίζει και απαντούσε με αφαιρετικές υπεκφυγές, ενώ ταυτόχρονα ένας ολιγομελής αστυνομικός περίγυρος γελούσε και σχολίαζε ειρωνικά. Στο σημείο αυτό γνωστοποίησα και προς τον διοικητή αλλά και προς τους υπολοίπους ρητά και δυνατά πως έχουν ασκήσει επάνω μου ψυχολογική και σωματική βία, έχουσε παρακρατήσει προσωπικά μου αντικείμενα και πως επιφύλασσομαι για κάθε δικαίωμά μου.

Είναι γνωστό πως στην περιοχή των Θρακομακεδόνων υπήρχε ένα πυκνό δάσος στο παρελθόν.

Στη θέση αυτού ορθώνονται πλέον πολυτελείς επαύλεις οι οποίες μέσω των εμπρησμών, των αποκαρκτηρίσεων της δασικής γης και των αδειών οικοδόμησής τους, κατοχύρωσαν την ύπαρξή τους στην περιοχή. Πολυτελείς επαύλεις οι οποίες όχι μόνο εγκαταστάθηκαν αλλά και επεκτείνονται μέσα στο δάσος με τη συναίνεση και τη σιωπή των κεντρικών και τοπικών αρχών. Οι ιδιοκτήτες αυτών των πολυτελών επαύλεων κάνουν πλέον περιπολίες για να διώχνουν τους "ανεπιθύμητους περιπατητές", ορειβάτες και λάτρεις της φύσης, εγκαθιστώντας με αυτόν τον τρόπο ένα ιδιότυπο καθεστώς στην περιοχή στο οποίο τον μόνο λόγο έχουν οι μπάτσοι, οι σεκιουριτάδες, οι ρουφιάνοι, οι επιφανείς ιδιοκτήτες και οι δημοτικοί άρχοντες. Ένα καθεστώς το οποίο αυτό που θέλει είναι να απαγορεύσει την επαφή του ανθρώπου με το φυσικό περιβάλλον της περιοχής έτσι ώστε να διαγραφεί μέσα στον χρόνο η μνήμη για τον φυσικό αυτό πλούτο της περιοχής και να αντικατασταθεί με τον πλούτο του τσιμέντου, των σιδερόφρακτων αυλών και των πολυτελών παλατιών των νεόπλουτων κατοίκων που έρχονται και εδραιώνουν την παρουσία τους στη δασική αυτή έκταση. Αυτοί που εγκαθιστούν και υπερασπίζονται αυτό το ιδιότυπο καθεστώς στους θρακομακεδόνες -και όχι μόνο- είναι συνένοχοι για τους εμπρησμούς και την εκμετάλλευση του φυσικού περιβάλλοντος. Είναι οι ίδιοι που αργότερα εμφανίζονται ως προστάτες και τιμητές αυτού του φυσικού περιβάλλοντος.

Ο δήμαρχος των θρακομακεδόνων, γνωστός για τις τηλεοπτικές του εμφανίσεις, προσπαίζει την ιδιοκτησία των καταπατητών, στοχοποιεί ως εμπρηστές τους ίδιους τους μετανάστες που δουλεύουν στα κάτεργα των ανεγειρόμενων βιλών και λιοιδορεί αγωνιστές.

Στις 29 Ιούλη ο δήμαρχος των θρακομακεδόνων (θέμης Οικονόμου), μια μερίδα καταπατητών της περιοχής και όλα τα σώματα του στρατού της ελληνικής αστυνομίας, συνέβαλαν αποφασιστικά στην καταδίωξη, τον ξυλοδαρμό και στη σύλληψη 27 ανθρώπων (ανάμεσά τους και εγώ) που κατηγορούνται για τη διαδήλωση υπεράσπισης του φυσικού περιβάλλοντος της Πάρνηθας, μια διαδήλωση που εναντιώθηκε έμπρακτα στην ύπαρξη και επέκταση του Καζίνο του Μον Παρνές. Μια διαδήλωση που σπιλώθηκε βάνουσα από πολιτικούς, μέσα μαζικής ενημέρωσης, αστυνομικούς: "οι διαδηλωτές επιτέθηκαν με κράνη και λοστούς και προξένησαν φθορές σε αυτοκίνητα", "κάνανε έλεγχο σε διερχόμενους πολίτες", "άφησαν σκουπίδια πίσω τους", "είναι εμπρηστές και ληστές" (σημ: από αναφορές και δηλώσεις στον ηλεκτρονικό και έντυπο τύπο τις πρώτες ημέρες μετά τη διαδήλωση).

Όμως οι κοινωνικοί αγώνες δε συκοφαντούνται, δεν απειλούνται, δεν τρομοκρατούνται. Αντίθετα συνεχίζονται και εντείνονται πέρα από τη δικαιοσύνη και τους κατασταλτικούς μηχανισμούς των ισχυρών. Απέναντι στα σχέδια τρομοκρατίας και ποινικοποίησης των αγώνων και των αγωνιστών, οι συλλογικές απαντήσεις και η ενδυνάμωση της αλληλεγγύης θα είναι η απάντηση προς όλους αυτούς που λεηλατούν, εκμεταλλεύονται και καταστρέφουν τη φύση, προς όλους αυτούς που επιχειρούν να τρομοκρατήσουν τον αγώνα για ελευθερία.

ΚΑΜΙΑ ΑΝΟΧΗ ΣΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΒΙΑ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΚΑΜΙΑ ΑΝΟΧΗ ΣΤΟΥΣ ΟΙΚΟΠΕΔΟΦΑΓΟΥΣ

ΚΑΜΙΑ ΑΝΟΧΗ ΣΤΟΥΣ ΑΥΤΟΚΛΗΤΟΥΣ ΡΟΥΦΙΑΝΟΥΣ

ένας από τους 27 κατηγορούμενους για τη συμμετοχή στη διαδήλωση στην Πάρνηθα στις 29 Ιούλη

Κάλεσμα για τη διοργάνωση μιας σειράς εκδηλώσεων ενάντια στην κρατική και καπιταλιστική επίθεση απέναντι στο φυσικό περιβάλλον και τις ανθρώπινες κοινωνίες και πορείας στην Πάρνηθα ενάντια στο Καζίνο

Η Ανοικτή Συνέλευση από το Λόφο του Στρέφη δημιουργήθηκε μετά από ανοικτό κάλεσμα το καλοκαίρι που μας πέρασε, από ανθρώπους που συναντήθηκαν με αφορμή το ολοκαύτωμα της Πάρνηθας. Σήμερα συνεχίζει να αποτελεί σημείο συνάντησης και ζύμωσης στα πλαίσια μιας ανοικτής, αντι-ιεραρχικής και αυτοοργανωμένης συλλογικής διαδικασίας. Από την πρώτη στιγμή, θελήσαμε να μιλήσουμε για το βουνό, για αυτό που χάθηκε, για το τι σηματοδοτούσε μια τέτοια καταστροφή, κυρίως όμως να αγωνιστούμε. Να αντιπαραθέσουμε δηλαδή την αντίσταση σε μια διάχυτη μεν αλλά ανώδυνη θλίψη, εύκολα χειραγωγήσιμη από τα ΜΜΕ και τους μηχανισμούς πολιτικής διαμεσολάβησης οι οποίοι διαχέουν τη σύγχυση γύρω από τους πραγματικούς υπεύθυνους της καταστροφής και τη συνολικότητα των σχεδιασμών τους, ώστε να επιβληθεί η σιωπή και η συναίνεση. Μια συναίνεση που θα προσφέρει το μανδύα της "οικολογικής ευαισθησίας" σε μια πολιτική διαχείριση του ζητήματος με βασικές συνιστώσες το εξουσιαστικό πρόταγμα της ανάπτυξης, τον κοινωνικό έλεγχο και την καταστολή.

Καλώντας στην πορεία αντίστασης από την πόλη στο βουνό, που πραγματοποιήθηκε στις 27 Ιούλη, θέσαμε στο στόχαστρο το Καζίνο Μον Παρνές, αποκλείοντας για κάποιες ώρες την πρόσβαση σε αυτό το τερατούργημα που σήμερα δεσπόζει μέσα στα αποκαΐδια του δρυμού της Πάρνηθας -η οποία αφέθηκε να γίνει στάχτη για να σωθεί ο ναός του τζόγου, καταδεικνύοντας με τον πιο εύγλωττο τρόπο τη συνενοχή της πολιτικής και οικονομικής εξουσίας στη λεηλασία της άγριας φύσης (Μια συνενοχή άλλωστε που έγινε περισσότερο από ορατή με την κατασταλτική επιχείρηση της 29ης Ιούλη, όπου συνελήφθησαν στο βουνό 27 αγωνιστές μετά από συμβολική επίθεση με μογιές στο Καζίνο).

Έχοντας ως βάση την κινητοποίησή μας για την Πάρνηθα και τη διάθεση να συνεχίσουμε αυτό τον αγώνα, δεν μπορούσαμε παρά να διευρύνουμε το λόγο και την προοπτική δράσης αυτής της συνέλευσης. Να συνδέσουμε την καταστροφή της Πάρνηθας με μια ευρύτερη συνθήκη επίθεσης στο φυσικό περιβάλλον με τη μορφή μεγάλων αναπτυξιακών έργων, για την υλοποίηση των οποίων η καταστροφή, όπως οι φωτιές, αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση. Δεν μπορούσαμε παρά να αναζητήσουμε έναν τρόπο να συναντηθούμε με όσους αγωνίζονται, είτε στην ύπαιθρο ενάντια σε τέτοιους σχεδιασμούς, είτε μέσα στις πόλεις, όπου οι δημόσιοι χώροι αναπλάθονται και εμπορευματοποιούνται με στόχο την κερδοσκοπική εκμετάλλευσή τους και τον κοινωνικό έλεγχο.

Σε αυτά τα πλαίσια καλούμε σε μια σειρά εκδηλώσεων με στόχο την αντιπληροφόρηση, την κοινωνική απεύθυνση, την ενημέρωση γύρω από μέτωπα που ανοίγει η αναπτυξιακή λαίλαπα και την προώθηση της επικοινωνίας και της αλληλεγγύης μεταξύ των αγώνων που αναπτύσσονται.

Η σκέψη μας είναι η πρώτη μέρα αυτών των εκδηλώσεων (Παρασκευή 19 Οκτώβρη) να είναι αφιερωμένη στα δάση και τα βουνά που χτυπήθηκαν το καλοκαίρι με πυρκαγιές, στο τι συνετέλεσε σε αυτή την καταστροφή, στις συνέπειές της και στα αναπτυξιακά σχέδια που αποτελούν τη συνέχειά της. Ως Ανοικτή Συνέλευση από το Λόφο του Στρέφη, έχοντας μια άμεση σχέση με την Πάρνηθα, θέλουμε να μοιραστούμε τις σκέψεις, τις συζητήσεις και τις εμπειρίες μας, να μιλήσουμε για τη ζωή του βουνού που πλήγηκε, για την πυρκαγιά, για το ρόλο του Καζίνο και ευρύτερα για τους επενδυτικούς, αναπτυξιακούς και οικοδομικούς σχεδιασμούς στην καρδιά και τις παρυφές της Πάρνηθας, καθώς επίσης για τις αντιστάσεις που εκδηλώθηκαν και τη συνέχισή τους. Αναζητώντας παράλληλα την επέκταση της ανάλυσής μας στις υπόλοιπες πυρκαγιές του καλοκαιριού, με αποκορύφωμα το ολοκαύτωμα στην Πελοπόννησο. Εκεί δηλαδή που η καταστροφή πήρε εφιαλτικές διαστάσεις, καταβροχθίζοντας δάση, ζώα και ανθρώπους, αποκαλύπτοντας το πιο αδηφάγο πρόσωπο της καπιταλιστικής ανάπτυξης και ταυτόχρονα τον κρατικό ολοκληρωτισμό (τόσο με την επιβολή ενός αστυνομικού καθεστώτος ελέγχου στο όνομα της προστασίας των δασών όσο και με την γκαϊμπελική προπαγάνδα περί "ασύμμετρων απειλών" ώστε να στοχοποιηθούν όσοι αντιστέκονται στους εξουσιαστικούς σχεδιασμούς).

Η εκδήλωση της δεύτερης μέρας (Σάββατο 20 Οκτώβρη) θα κινηθεί γύρω από τρεις άξονες:

- την κρατική και καπιταλιστική επίθεση στη φύση (τα βουνά, τα ποτάμια, τις λίμνες, τα νησιά και τις ακτές) με αιχμή τους αγώνες που ξεσπούν ενάντια στα αναπτυξιακά σχέδια και έργα, όπως, για παράδειγμα, ενάντια στην εξόρυξη χρυσού στη Β.Α. Χαλκιδική, την εκτροπή του ποταμού Αχελώου, τη δημιουργία νέου φράγματος στον Άραχθο, τη λειτουργία μεταλλείων στην Οίτη, τη δημιουργία γιγαντιαίου λιμανιού στη Νάξο κ.α.
- κριτική στο ιδεολόγημα της ανάπτυξης
- δυνατότητες συνάντησης και τρόποι δράσης.

Σε αυτά τα πλαίσια, καλούμε όσες συλλογικότητες ή πρωτοβουλίες συμμετέχουν σε τέτοιους αγώνες να έρθουν και να αναλάβουν εκείνοι μια παρουσίαση του ζητήματος με το οποίο ασχολούνται και να μοιραστούν εμπειρίες αγώνα.

Το διήμερο των συζητήσεων θέλουμε να ολοκληρωθεί με μια μεγάλη κινητοποίηση. Με μια συγκέντρωση και πορεία που, μετά τα γεγονότα του καλοκαιριού, θα επιστρέψει με συλλογικούς και δυναμικούς όρους στον τόπο του εγκλήματος, το βουνό της Πάρνηθας, επιμένοντας στην ανάδειξη του Καζίνου ως βασικού πυλώνα στην καταστροφή του βουνού. Η πορεία θα γίνει την Κυριακή 21 Οκτώβρη, θα ξεκινήσει από την Αγία Τριάδα -όπου θα μεταβούμε με πούλμαν- και από εκεί θα κατευθυνθεί, κινούμενη στον ασφαλτόδρομο και μέσα από τις καμένες εκτάσεις, προς το Καζίνο Μον Παρνές, για να επιστρέψει τελικά και πάλι στην Αγία Τριάδα όπου και θα ολοκληρωθεί.

Τέλος, υπάρχει από μεριάς μας η διάθεση για ένα ακόμα διήμερο εκδηλώσεων με θέμα την καταπάτηση, τον αποκλεισμό, την ανάπλαση, την εμπορευματοποίηση των ελεύθερων χώρων στην πόλη, και τις κοινωνικές αντιστάσεις για την προάσπιση και την επανοικειοποίησή τους. Τέτοια παραδείγματα είναι η ανάπλαση στην πλατεία Εξαρχείων, η καταπάτηση του Πεδίου του Άρεως από τα αυθαίρετα κτίσματα του Πανελληνίου, οι περιπτώσεις των ρεμάτων Χαλανδρίου και Πικροδάφνης, η περίφραξη του Λόφου Φιλοπάππου, ο πευκώνας στους Άγιους Ανάργυρους κ.α.

Ως συνέλευση από το λόφο του Στρέφη, ξεκινώντας από την Πάρνηθα, αναγνωρίζουμε ότι η καταστροφή της αποτελεί μέρος της συνολικότερης επίθεσης στο φυσικό περιβάλλον. Αλλά και η επέλαση για την καπιταλιστική ανάπτυξη και τον έλεγχο των δημόσιων χώρων είναι η άλλη πλευρά αυτής της επίθεσης, μέσα στον αστικό χώρο. Από αυτή την άποψη θέλουμε να ανοίξουμε αυτή τη συζήτηση, στην οποία κρίνουμε ως απαραίτητη τη συμμετοχή αγωνιστών από τοπικές πρωτοβουλίες και επιτροπές αγώνα, από καταλήψεις και αυτοδιαχειριζόμενα στέκια, αναζητώντας και πάλι έναν κοινό τόπο στην αυτοοργάνωση και την αντίσταση.

Ενδεικτικά τοποθετούμε την ημερομηνία πραγματοποίησης της εκδήλωσης στα τέλη Νοέμβρη - αρχές Δεκέμβρη, πράγμα που θα εξαρτηθεί τόσο από τις δικές μας συζητήσεις για το θέμα όσο και από τις διαθεσιμότητες όσων ανταποκριθούν σε αυτό το κάλεσμα.

Πιστεύουμε, όσον αφορά στις εκδηλώσεις, ότι πέρα από τις συζητήσεις θα βοηθούσε στην παρουσίαση η προβολή οπτικοακουστικού υλικού, η έκθεση φωτογραφιών και έντυπου υλικού που τυχόν υπάρχει γύρω από κάθε ζήτημα. Έτσι προσκαλούμε όσους και όσες συμμετάσχουν να συμβάλουν και με αυτό τον τρόπο στην πραγματοποίηση των εκδηλώσεων.

**Ανοιχτή Συνέλευση
από το λόφο του Στρέφη**

20 Σεπτέμβρη '07

Για επικοινωνία: SyneleysiStrefi@riseup.net

Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ, ΣΤΙΣ 7 μμ, ΣΤΟ ΛΟΦΟ ΤΟΥ ΣΤΡΕΦΗ

Διήμερο εκδηλώσεων Πορεία στην Πάρνηθα

Στις 19 και 20 Οκτώβρη στο Πολυτεχνείο στο αμφιθέτρο του MAX πραγματοποιήθηκαν, με μεγάλη συμμετοχή κόσμου, οι δύο πρώτες μέρες του τριήμερου εκδηλώσεων που καλέσαμε. Κατά τη διάρκεια των δύο πρώτων ημερών υπήρχε έκθεση φωτογραφικού και έντυπου υλικού.

Η πρώτη μέρα, **Παρασκευή 19 Οκτώβρη** ήταν αφιερωμένη στα **δάση και τα βουνά που χτυπήθηκαν το καλοκαίρι με πυρκαγιές, στο τι συνετέλεσε σε αυτή την καταστροφή, στις συνέπειές της και στα αναπτυξιακά σχέδια που αποτελούν τη συνέχειά της**. Προβλήθηκαν βίντεο από την καταστροφή της Πάρνηθας και το ολοκαύτωμα της Πελοποννήσου, έγινε παρουσίαση της λειτουργίας και των στοχεύσεων της Συνέλευσης, ενώ τη συζήτηση άνοιξαν οι εισηγήσεις για την Πάρνηθα και την αναδάσωση ως συνέχεια της καταστροφής με άλλα μέσα.

Η δεύτερη μέρα **Σάββατο 20 Οκτώβρη** ήταν αφιερωμένη στις **κινήσεις αντίστασης ενάντια στην ανάπτυξη καθώς και στις δυνατότητες συνάντησης συλλογικοτήτων και ατόμων**. Έγινε προφορική εισήγηση για την σύνδεση της καταστροφής από τις πυρκαγιές του περασμένου καλοκαιριού με αυτή που συνελείται με την μορφή μεγάλων αναπτυξιακών έργων και ακολούθησε εισήγηση της Κατάληψης του κτήματος Πραπόπουλου ενάντια στην ανάπλαση.

Σε αυτά τα πλαίσια προβλήθηκαν βίντεο και έγιναν τοποθετήσεις από συλλογικότητες και άτομα με δράσεις ενάντια στην ανάπτυξη σε όλο τον Ελλαδικό χώρο. Συγκεκριμένα τοποθετήσεις έγιναν από:

- Την Αυτόνομη Πρωτοβουλία Νάξου ενάντια στο νέο λιμάνι-μεγαθήριο.

- Συντρόφισσα από τη θίσβη της Βοιωτίας, ενάντια στην επέκταση της βιομηχανικής ζώνης.

- Σύντροφοι από Άρτα ενάντια στη

ΔΙΗΜΕΡΟ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ στο λόφο του Στρέφη
(σε περίπτωση κακοκαιρίας στο Πολυτεχνείο)
συζητήσεις - προβολές - έκθεση φωτογραφικού και έντυπου υλικού

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ-ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ
ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΗ ΦΥΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ**

Παρασκευή 19/10, 17:00
προβολές video και συζήτηση: Το ολοκαύτωμα της Πάρνηθας και η καταστροφική επιχείρηση που ακολούθησε την κινητοποίηση αγωνιστών ενάντια στο καζίνο, ο εφιάλτης της Πελοποννήσου και τόσων άλλων περιοχών και η κρατική προπαγάνδα περί "ασύμμετρων απειλών".

Σάββατο 20/10, 16:00
Ενημερώσεις από συντρόφους και πρωτοβουλίες αγώνα ενάντια σε αναπτυξιακά έργα και σχέδια και συζήτηση: Η καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος ως προϋπόθεση της καπιταλιστικής ανάπτυξης και οι δυνατότητες συνάντησης των αγώνων που ξεσπούν ενάντια στην καταστροφή και λεηλασία της φύσης - από τα μεταλλεία στη Β.Α. Χαλκιδική και την Οίτη, την καταστροφή της Θίεβης, τα φράγματα στον Αχελώο και τον Άραχθο και την καταστροφή του Ασωπού, μέχρι το νέο γιγαντιαίο λιμάνι στη Νάξο, κ.α..

ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΡΝΗΘΑ
από την Αγία Τριάδα στο καζίνο

ΚΥΡΙΑΚΗ 21 ΟΚΤΩΒΡΗ
συγκέντρωση στην Αγία Τριάδα Πάρνηθας, 13:00
προσυγκέντρωση στο Μουσείο, 11:00 και αναχώρηση με πούλμαν για τηλεφωνική επικοινωνία: 6955018260

Ανοιχτή συνέλευση από το λόφο του Στρέφη

δημιουργία νέου φράγματος στον Άραχθο στο γεφύρι της Πλάκας.

- Την συνέλευση ενάντια στις εκ-μεταλλεύσεις, ενάντια στη μεταλλουργία χρυσού στη Βόρεια Χαλκιδική.

- Σύντροφοι για την Οίτη, ενάντια στην λειτουργία και την επέκταση των μεταλλείων.

- Σύντροφοι ενάντια στην κατασκευή νέων φραγμάτων στον Αχελώο και την εκτροπή του από το φυσικό του ρου.

- Την Ανταρσία του Ευρίπου, ενάντια στη μόλυνση του Ασωπού από τα βιομηχανικά λύματα.

- Σύντροφοι για τα Πιέρια Όρη, ενάντια στους σχεδιασμούς κατασκευής χιονοδρομικού κέντρου.

Εισηγήσεις του διημέρου υπάρχουν στην ιστοσελίδα της συνέλευσης <http://strefis.ath.cx>

Οι εκδηλώσεις έκλεισαν την Κυριακή 21 Οκτώβρη με μια δυναμική πορεία πάνω στο βουνό, καταγγέλοντας την παρουσία και επέκταση του Καζίνο, εκφράζοντας ταυτόχρονα την αλληλεγγύη στους 27 διωκόμενους.

Η πορεία στην οποία συμμετείχαν περίπου 200 άτομα ξεκίνησε από την Αγία Τριάδα με κεντρικό πανό που έγραφε

**ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ - ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ
ΣΤΗ ΦΥΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΕΞΩ ΤΟ ΚΑΖΙΝΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΝΗΘΑ**

Στόχος της πορείας ήταν να φτάσει στο Καζίνο αλλά ισχυρή δύναμη ΜΑΤ, καπελάκιδων και ασφαλιτών απέκλεισαν την πρόσβασή μας σε αυτό. Μετά από απαιτήσεις μας οπισθοχώρησαν λίγα μέτρα και σταμάτησαν σε σημείο από όπου ήταν ορατό το τερατούργημα του Καζίνο. Σε αυτό το σημείο έγινε πολύωρη στάση και αρκετοί διαδηλωτές ανέβηκαν στην παρακείμενη πλαγιά, κίνηση που ακολούθησε και μία διμοιρία ΜΑΤ οι οποίοι γιουχαρίστηκαν έντονα.

Κατά τη διάρκεια της πορείας φωνάχτηκαν συνθήματα όπως: *Να καεί να καεί το Καζίνο*

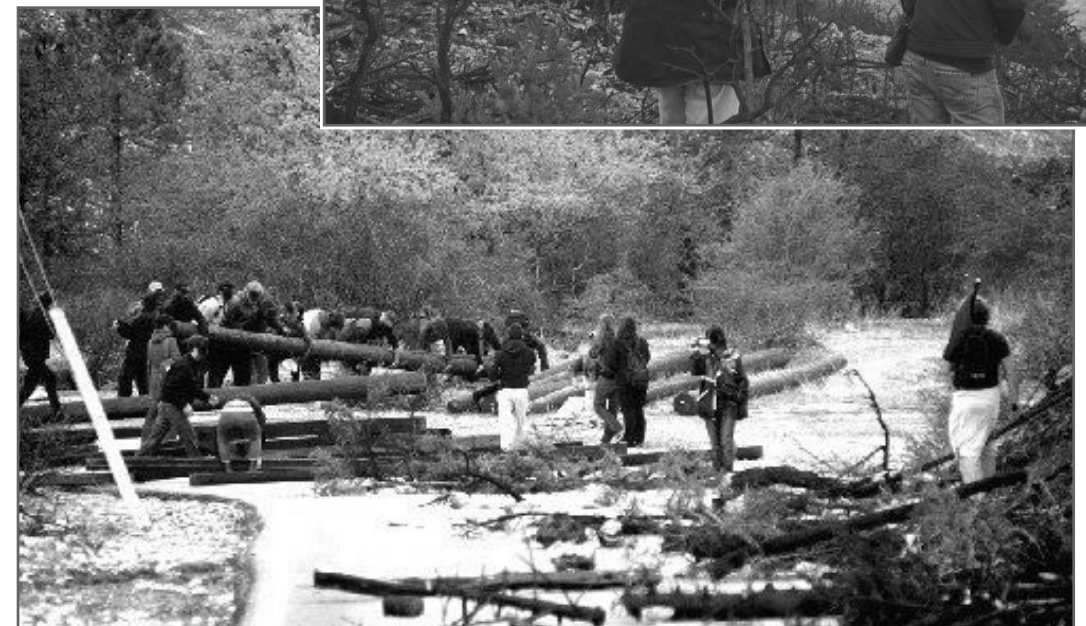
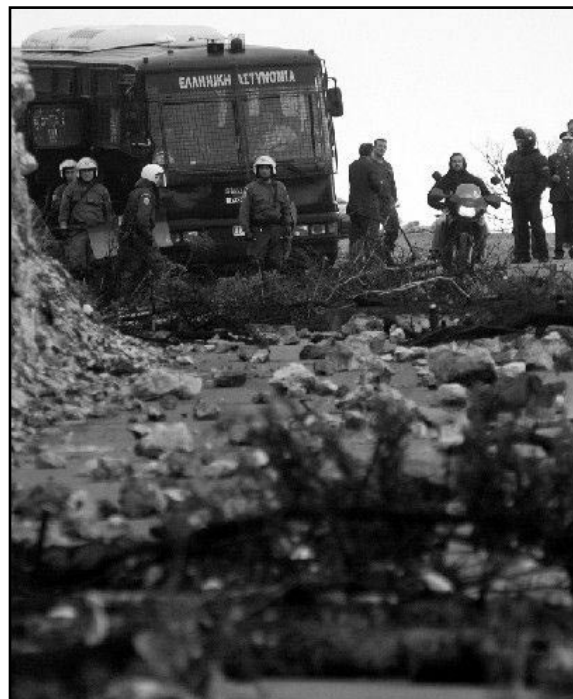
και η βουλή * Αυτοί που καίνε δάση και βουνά χτίζουνε Καζίνο και χιονοδρομικά * Η Καζίνο ή Δρυμός τις ρουλέτες σας και μπρος * Τα δάση δεν τα καίνε οι αναρχικοί τα καίνε οι εργολάβοι και οι πολιτικοί

Κατά την επιστροφή της πορείας προς τα πούλμαν αυθόρμητα στήθηκαν οδοφράγματα, αποκλείοντας την πρόσβαση από και προς το Καζίνο και εγκλωβίζοντας τους μπάτσους στο δρόμο.

Φεύγοντας, στη θέα των αποκλεισμένων μπάτσων φωνάχτηκε το σύνθημα:

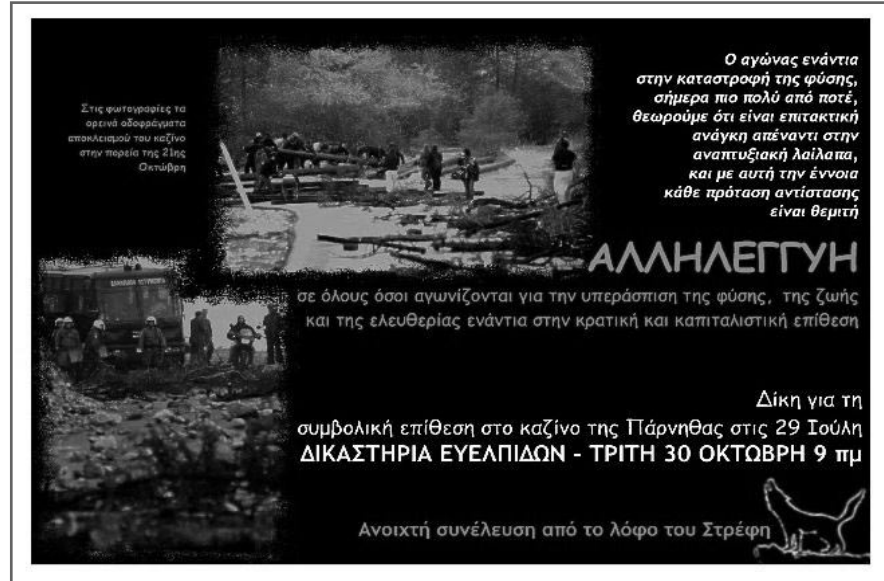
**ΑΥΤΟ ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΣΩΣΤΟ
ΝΑ ΦΥΓΟΥΝ ΜΕ ΕΛΙΚΟΠΤΕΡΑ
ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΑΠ' ΤΟ ΒΟΥΝΟ**

Η πορεία κατέληξε στην Αγία Τριάδα όπως είχε προγραμματιστεί, ενώ πριν αποχωρήσουμε αρκετά άτομα κινήσαν και απώθησαν τους ασφαλίτες που παρακολουθούσαν από μακριά.

Κινήσεις αλληλεγγύης εν όψει της δίκης 30 Οκτώβρη

Η αλληλεγγύη στους 27 για την συμβολική επίθεση με μπογιές στο Καζίνο Μον Παρνές αποτέλεσε για εμάς αναπόσπαστο κομμάτι του αγώνα για την υπεράσπιση της φύσης απέναντι στην αναπτυξιακή λαίλαπα.

Αθήνα

Στις 30 Οκτώβρη '07 από νωρίς είχε γίνει συγκέντρωση αλληλεγγυών μέσα στο χώρο των δικαστηρίων, η δίκη αναβλήθηκε για ακόμα μια φορά με την πρόφαση ότι έλειπαν οι μάρτυρες του Καζίνο και ορίστηκε για τις 10 Γενάρη '08.

Οι συνεχείς αναβολές της δίκης από την πλευρά των δικαστικών αρχών δείχνει την αδυναμία του κράτους να εκδικάσει αυτή την υπόθεση.

Η συμβολική επίθεση στο Καζίνο ήταν νομιμοποιημένη κοινωνικά έτσι ώστε ούτε η διεύθυνση του Καζίνο αποτόλμισε να κάνει μήνυση στους 27, αλλά ούτε και το δικαστήριο μπορούσε να βγάλει καταδικαστική απόφαση, ενώ η άμεση αθώωσή τους θα σήμαινε την αυτόματη καταδίκη της κατασταλτικής επιχείρησης του κράτους.

Πάτρα

Σε ένδειξη αλληλεγγύης στους 27 και ενάντια στην καταλεπλάτωση της φύσης από τους κυριαρχικούς μηχανισμούς έγινε συμβολική επίθεση με μπογιές στην Κτηματική Υπηρεσία του δημοσίου από περίπου 30 άτομα, στο κέντρο της Θεσσαλονίκης. Πετάχτηκαν μπογιές και τρικάκια στα γραφεία της υπηρεσίας και γράφτηκαν συνθήματα στην είσοδο και σε άλλους ορόφους του κτιρίου.

Θεσσαλονίκη

Την Τετάρτη 29 Σεπτέμβρη '07 πραγματοποιήθηκε στην κεντρική πλατεία της Άρτας συγκέντρωση ενάντια στην λεηλασία της φύσης και της κοινωνίας από το κράτος και το κεφάλαιο και αλληλεγγύης στους 27 διωκόμενους από φυσιολάτρες, αυτόνομους, αντιεξουσιαστές και αναρχικούς.

Στη συγκέντρωση που συμμετείχαν περίπου 30 άτομα, αναρτήθηκαν πανό, μοιράστηκε κείμενο σχετικά με τις καταστροφικές πυρκαγιές, τον εγκληματικό ρόλο του κράτους και της καπιταλιστικής ανάπτυξης, την βρώμικη προπαγάνδα ενάντια στους αγωνιστές, ενώ διαβάστηκαν από μικροφωνική αποσπάσματα κειμένων σχετικά με το ολοκαύτωμα της Πάρνηθας και τις δράσεις αντίστασης ενάντια στο Καζίνο.

Άρτα

... για τον Αχελώο

Ενάντια στην εκτροπή του Αχελώου και τη λειτουργία γιγαντιαίου φράγματος της ΔΕΗ στον άνω ρου του ποταμού, συμμετείχαμε στην ευρύτερη κινητοποίηση καλώντας σε συγκέντρωση και πορεία την Παρασκευή 2 Νοέμβρη '07- ημέρα συζήτησης της εκτροπής στην ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Η συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε στα Προπύλαια και ακολούθησε πορεία προς το Σύνταγμα κάνοντας μία στάση στο κτίριο που συνεδριάζει το ΣτΕ και επέστρεψε στα Προπύλαια, φωνάζοντας συνθήματα *Ενάντια στην φύση τη λεηλασία, αγώνας για τη Γη και την Ελευθερία * Ενάντια στο φράγμα και την εκτροπή, κοινωνικός αγώνας για την ανατροπή * Να καεί να καεί και το φράγμα και η Βουλή * Να καεί να καεί και το φράγμα και η ΔΕΗ * Η φύση δεν είναι κτήμα κανενός να μείνει όπως είναι αυτός ο ποταμός * Στο φράγμα με τρέλα να βάλουμε φουρνέλα * Μέσα στο κεφάλι σας έχετε μπετά τι να καταλάβετε από άγρια νερά...*

Στην πορεία αυτή συμμετείχαμε με πανό που έγραφε

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΦΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΤΡΟΠΗ
Ο ΑΧΕΛΩΟΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ.
Ανοιχτή Συνέλευση
από το Λόφο του Στρέφη**

ενώ μοιράστηκε το παρακάτω κείμενο:

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΝΗΘΑ ΕΩΣ ΤΟΝ ΑΧΕΛΩΟ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΤΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ - ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

"Ο σωστός ανθρωπισμός δεν αρχίζει από τον εαυτό του, αλλά τοποθετεί τον κόσμο πριν από τη ζωή, τη ζωή πριν από τον άνθρωπο, το σεβασμό των άλλων πλασμάτων πριν από την φιλαυτία του... και η διαμονή ενός ή δύο εκατομμυρίων ετών πάνω σε αυτή τη γη (αφού ούτως ή άλλως θα φτάσει κάποτε σε ένα τέρμα) δεν θα έπρεπε να χρησιμεύσει σαν δικαιολογία για οποιοδήποτε ζωικό είδος, έστω και το δικό μας, γα να την οικειοποιηθεί σαν να ήταν αντικείμενο και για να συμπεριφέρεται δίχως καμιά συστολή και διακριτικότητα".

Claude Levi-Strauss, "Μυθολογικά 3", 1968

Το ολοκαύτωμα της Πάρνηθας στις 28 Ιούνη 2007 ήταν μια από τις πιο μαύρες σελίδες στην ιστορία του πολέμου που διαδραματίζεται με πλήθος καταστροφών σε βάρος του φυσικού περιβάλλοντος και των ελεύθερων χώρων κι αποτέλεσε αφορμή για τη δημιουργία της Ανοιχτής Συνέλευσης στο Λόφο του Στρέφη για την προώθηση της αλληλεγγύης και τη ριζοσπαστικοποίηση των κοινωνικών αντιστάσεων για την προάσπιση τους.

Το σκεπτικό και η ιδιαιτερότητα αυτής της Συνέλευσης ήταν ότι εξαρχής θεώρησε αυτή την κατα-

τροφή ως την κορυφή του παγόβουνου, μια στιγμή αποκάλυψης της γενικευμένης λεηλασίας και καταστροφής της φύσης, την οποία περιγράφουμε συνήθως ως περιβαλλοντική κρίση, η οποία έχει την αιτία της όχι σε τυχόν παραλείψεις ή παρεκτροπές του όλου πολιτικοοικονομικού συστήματος αλλά στην ίδια του τη φύση, εκθρική, επιθετική και καταστροφική προς το φυσικό περιβάλλον. Κάτι που συμβαίνει άλλωστε σε παγκόσμια διάσταση με τρομακτικές συνέπειες πάνω στη φύση σε κάθε γωνιά του πλανήτη. Οι πυρκαγιές και η αποψίλωση των δασών, οι κλιματικές αλλαγές και το φαινόμενο του "θερμοκηπίου" λόγω της εκπομπής βιομηχανικών ρύπων, το λιώσιμο των πολικών πάγων και των αλπικών παγετώνων, τα ακραία φαινόμενα ξηρασίας ή πλημμυρών σε εκτεταμένες περιοχές του πλανήτη καθώς επίσης η συρρίκνωση της βιοποικιλότητας και η ραγδαία εξαφάνιση πλήθους ζωικών ειδών, δεν είναι παρά μέρη μόνο της ευρύτερης οριακής περιβαλλοντικής κρίσης η οποία με τη σειρά της αποκαλύπτει τις τρομακτικές συνέπειες που έχει πάνω στο φυσικό κόσμο η κλιμακούμενη επιθετικότητα του εξουσιαστικού και εκμεταλλευτικού πολιτικοοικονομικού συστήματος μέσα στο οποίο ζούμε.

Η κάθε επιμέρους καταστροφή στο περιβάλλον δεν είναι παρά απόρροια της καταστροφικής σχέσης συνολικά του ανθρώπου με τη φύση που με τη σειρά της είναι απόρροια της καταστροφικής σχέσης του ανθρώπου με τον ίδιο του τον εαυτό, η οποία συνίσταται στην πολιτική, κοινωνική και οικονομική οργάνωση της κυριαρχίας και της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

Δεν είναι όμως μόνο οι πυρκαγιές που αφανίζουν το φυσικό περιβάλλον κι ολόκληρες κοινότητες ανθρώπων, πυρκαγιές οι οποίες φέτος στον ελλαδικό χώρο ξεπέρασαν κάθε προηγούμενο, καίγοντας 3.1 εκατομμύρια στρέμματα γης και απειράριθμα ζώα, 120 χωριά, 5.000 σπίτια κι αφήνοντας πίσω τους εκατόμβη νεκρών και χιλιάδες ξεκληρισμένων. Είναι επίσης και ένα πλήθος από μεγάλα κατασκευαστικά έργα που αφανίζουν το περιβάλλον στο όνομα της ανάπτυξης με σκοπό τη κερδοφορία του κεφαλαίου και τον έλεγχο της κοινωνίας.

Ανάμεσά τους κορυφαία είναι η περίπτωση του πολύπαθου από μεγάλα φράγματα ποταμού Αχελώου, μυθολογικού γεννήτορα, όλων των αναβλυζόμενων και τρεχούμενων νερών, του θρυλικού Ασπροπόταμου που -στερημένος το σεβασμό και την προστασία που του όφειλαν οι άνθρωποι για τις απειράριθμες διαχρονικές αξίες που εμπεριέχει και προσφέρει στο πέρασμά του από τις πηγές του στην Πίνδο μέχρι τις εκβολές του στο Ιόνιο πέλαγος- έγινε στόχος ανηλεούς εκμετάλλευσης, λεηλασίας και καταστροφής. Η επαπειλούμενη στις μέρες μας οριστική καταστροφή του μέσω ενός φαραωνικού κατασκευαστικού έργου νέων φραγμάτων, Υ/Η εργοστασίων, τεχνητών ταμιευτήρων και σπράγγων στην περιοχή του άνω ρου του, η οποία είχε μείνει ανέγγιχτη, και η εκτροπή του από τη φυσική λεκάνη απορροής του προς τη Θεσσαλία -κι ένα μέρος του πιθανότατα προς την Αθήνα- ανήκει στον ευρύτερο κύκλο της καταστροφής της φύσης και αποτελεί ένα σημαντικό μέρος της όλης επιχείρησης για τον έλεγχο του νερού και την καθυπόταξη του στους σχεδιασμούς του κράτους και του κεφαλαίου σε βάρος όχι μόνο του φυσικού περιβάλλοντος αλλά και της κοινωνίας.

Ως πρόσχημα για την κατασκευή των γιγαντιαίων έργων που απειλούν με οριστική καταστροφή τον Αχελώο σε όλο το μήκος του, συνολικά 220 χλμ. -από τον άνω ρου του στη νότια Πίνδο, καταποντίζοντας ορεινές κοιλάδες, φυσικά οικοσυστήματα και ανθρώπινους οικισμούς στη λάσπη, μέχρι το ευάλωτο δέλτα των εκβολών του στο Ιόνιο όπου σχηματίζονται μοναδικοί υδροβιότοποι-, παρουσιάζεται παραπειστικά η κατάσταση λειψυδρίας στο θεσσαλικό κάμπο.

Πρόκειται όμως για μια κατάσταση που προκλήθηκε συστηματικά εξαιτίας μιας μακροχρόνιας καταστροφικής πολιτικής όπου οι φυσικές λίμνες της Θεσσαλίας, όπως η Κάρλα, αποξηράνθηκαν για να δημιουργηθούν νέες καλλιεργήσιμες εκτάσεις, τα επιφανειακά και υπόγεια ύδατα του κάμπου κατασπαταλήθηκαν με αλόγιστη χρήση του νερού για την εξυπηρέτηση ακατάλληλων κι υδροβόρων μονοκαλλιεργειών όπως το βαμβάκι, ενώ τα καλλιεργήσιμα εδάφη αποπλήθηκαν από τα πολύτιμα στοιχεία τους και μολύνθηκαν από τα χημικά λιπάσματα και τα φυτοφάρμακα. Πρόκειται για μια ανυπολόγιστη καταστροφή σε βάρος της γης, του περιβάλλοντος και των ανθρώπων, η έκταση και οι συνέπειες της οποίας θα έπρεπε να σημάνουν συναγερμό από πολλά χρόνια ώστε να αντιμετωπιστούν οι αιτίες της.

Αντίθετα, οι πρώτοι υπεύθυνοι για αυτή την καταστροφή, το κράτος, το κεφάλαιο και οι υποτακτικοί τους, ακολουθώντας τη "λογική": "όταν η λεηλασία των φυσικών πόρων και του περιβάλλοντος εξαντλεί τις δυνατότητές της, τότε απλώς... αναζητούμε νέους φυσικούς πόρους για να λεηλατήσουμε!", προωθούν σαν μόνη λύση μια ακόμη ανυπολόγιστη καταστροφή, την εκτροπή του

Αχελώου, γιατί αυτή εξυπηρετεί τις αντικοινωνικές, πολιτικές και οικονομικές σκοπιμότητές τους: Την πραγμάτωση γιγαντιαίων έργων από τις μεγάλες κατασκευαστικές εταιρείες, τη διαιώνιση του παραγωγικού μοντέλου στη Θεσσαλία και την επιδείνωση των βλαπτικών συνεπειών του, τον έλεγχο και την εμπορευματοποίηση των υδάτινων πόρων από τις πολυεθνικές εταιρείες, τον κρατικό έλεγχο και τη χειραγώγηση της κοινωνίας και των αναγκών της.

Αυτό το πολυσύνθετο και πολυδάπανο κατασκευαστικό έργο - το οποίο αν και όπως υπολογίζεται δεν θα έχει χρόνο ζωής περισσότερο από 40 χρόνια θα επιφέρει ανυπολόγιστες καταστροφικές συνέπειες -, βρήκε απέναντί του εξαρχής την αντίδραση της τοπικής κοινωνίας στο ορεινό χωριό της Μεσοχώρας (στα 800μ. υψόμετρο), καθώς επίσης τοπικούς φορείς και περιβαλλοντικές οργανώσεις. Να σημειώσουμε ότι ολόκληρο το χωριό της Μεσοχώρας προβλέπεται να απαλλοτριωθεί αναγκαστικά από τη ΔΕΗ και να εκκενωθεί, ενώ μεγάλο μέρος του θα κατακλυσθεί από τα νερά του τεχνητού ταμιευτήρα. Είναι χαρακτηριστικό ότι

στις 30 Μάρτ του 1990 κάτοικοι της Μεσοχώρας κατέλαβαν το τεράστιο φράγμα ύψους 150 μ. της ΔΕΗ, που απειλεί με αφανισμό το χωριό τους, και συγκρούστηκαν με τα ΜΑΤ.

Και να προσθέσουμε εδώ ότι η ΔΕΗ, μολονότι εξακολουθεί να εμφανίζεται σαν μια δημόσια επιχείρηση στην υπηρεσία του "κοινού καλού", στην πραγματικότητα λειτουργεί με τα ίδια ακριβώς κερδοσκοπικά κριτήρια όπως κάθε καπιταλιστική επιχείρηση, διοικείται από χρυσοπληρωμένους μάνατζερ και εξαρτάται από την άνοδο της αξίας της μετοχής της στο χρηματιστήριο, αποτελώντας τον μεγαλύτερο ίσως ρυπαντή και καταστροφέα του φυσικού περιβάλλοντος σε όλη την έκταση της χώρας.

Μετά από προσφυγές περιβαλλοντικών οργανώσεων το Συμβούλιο της Επικρατείας είχε επανειλημμένα αποφασίσει την απαγόρευση συνέχισης των κατασκευών και την πραγματοποίηση της εκτροπής του Αχελώου εξαιτίας των ανυπολόγιστων περιβαλλοντικών καταστροφών.

Σύμφωνα με την τελευταία απόφασή της ολομέλειας του ΣτΕ είχαν απαγορευθεί, για μια ακόμη φορά το έργο εκτροπής του Αχελώου στο σύνολό τους το καλοκαίρι του 2005, ακυρώνοντας την υπουργική απόφαση λόγω της έλλειψης των απαραίτητων περιβαλλοντικών όρων, και είχε παγώσει το έργο αποπεράτωσης του φράγματος της Σικιάς νοτιότερα του φράγματος της Μεσοχώρας.

Τον Ιούλη του 2006 κι ενώ τα έργα συνεχίζονταν παρά την απαγόρευσή τους ο υπουργός ΠΕΧΩΔΕ Γ. Σουφλιάς προκειμένου να παρακάμψει τις συνεχείς απαγορεύσεις του ΣτΕ, κατηγορώντας το για "πέισμα και ακατανόητη εμμονή σε αρνητικές αποφάσεις", πέρασε από την Βουλή ειδικό νόμο (τον 3481/2006) που ενέκρινε τους "περιβαλλοντικούς όρους" του έργου εκτροπής του Αχελώου. Ο ίδιος άλλωστε ο Σουφλιάς -ο ολετήρας της φύσης πλήθους περιοχών της χώρας- έφθασε να αποκαλεί θρασύτατα την εκτροπή του ποταμού "μέγα περιβαλλοντικό έργο"! ενώ στις 15/6/07, λίγες μέρες πριν το ολοκαύτωμα της Πάρνηθας δήλωνε στη Βουλή: "Η βάση "άπαξ δάσος, πάντα δάσος" είναι αυτή που δημιούργησε όλα αυτά τα προβλήματα"!

Είναι ο ίδιος που πρωτοστατεί στην αναθεώρηση του συνταγματικού άρθρου 24 που σημαίνει τον αποχαρκτηρισμό 40 εκατομμύριων στρεμμάτων δασικών εκτάσεων, ανακηρύσσει "εθνικό πάρκο" τον Αμβρακικό κόλπο διατηρώντας τις ρυπογόνες επιχειρήσεις (όπως τα ιχθυοτροφεία), εκπονεί σχέδια για την Πάρνηθα διατηρώντας και επεκτείνοντας μέσα στον πυρήνα του "εθνικού δρυμού" τη Βιομηχανία του τζόγου και ορίζοντας συντελεστές δόμησης για τους καταπατητές του δάσους (όπως της "Ιπποκράτειου Πολιτείας"), προωθεί την κατασκευή της "Ιονίας οδού" και το σχέδιο ανάπτυξης της δυτικής Ελλάδας σπέρνοντας ασφάλτο και τσιμέντο πάνω στη στάχτη που σκέπασε την καμένη Πελοπόννησο, ενώ παραδίδει ακτές, βουνά, λίμνες, ποτάμια και βραχονησίδες σε όλη τη χώρα σε πολυεθνικές τουριστικές επιχειρήσεις, χιονοδρομικά κέντρα, γήπεδα γκολφ, βιομηχανίες, κατασκευαστικές εταιρείες και οικοδομικούς "συνεταιρισμούς".

Το ΥΠΕΧΩΔΕ άλλωστε θα έπρεπε να ανακηρυχθεί επίσημα ως το επιτελείο του ανηλεούς πολέμου που διεξάγεται κατά του περιβάλλοντος με άξιους στρατηγούς-καταστροφείς της φύσης τον Σουφλιά και όλους όσοι διετέλεσαν κατά καιρούς υπουργοί του.

Το περασμένο καλοκαίρι, το κράτος προκειμένου να κρύψει και να αποποιηθεί τις εγκληματικές ευθύνες του για τον πύρινο όλεθρο που σάρωσε την Πάρνηθα, το Πήλιο, τον Γράμμο, τα Πιέρια, την Πελοπόννησο, την Εύβοια κι άλλες περιοχές καθώς και για να στοχοποιήσει εκείνους ακριβώς που αγωνίζονται εναντίον του προασπιζόμενοι τη φύση και

την κοινωνία, προσπάθησε, διαμέσου πολιτικών όπως ο Σπηλιωτόπουλος, η Μπακογιάννη, ο Πολύδωρας, ο Κακλαμάνης και άλλοι καθώς και πληρωμένων κονδυλοφόρων των ΜΜΕ, να κατασκευάσει ενόχους και "ασύμμετρες απειλές" που δήθεν επιβουλεύονται τη χώρα. Παράλληλα, στις 29 Ιούλη '07, κινητοποιήθηκε μια ολόκληρη αστυνομική εκστρατεία με χερσαίες και εναέριες δυνάμεις πάνω στην Πάρνηθα για να καταδιωχθούν μέσα στα εναπομείναντα δάση του βουνού αγωνιστές και αγωνίστριες που πραγματοποίησαν συμβολική επίθεση στο Καζίνο Βάφοντας με κόκκινη μπογιά την είσοδό του.

Η μόνη όμως υπαρκτή απειλή σε βάρος του φυσικού περιβάλλοντος είναι η κρατική και καπιταλιστική επίθεση -με συνυπεύθυνη την κοινωνική συναίνεση, ανοχή και αδιαφορία-, για τη λεηλασία της φύσης και των πόρων της προκαλώντας καταστροφές και τραγωδίες σε όλο τον πλανήτη. Κι απέναντι σ' αυτή την οργανωμένη επίθεση πάνω στο περιβάλλον, που αποτελεί μέρος της συνολικότερης κρατικής και καπιταλιστικής επίθεσης για την υποδούλωση της ανθρωπότητας πρέπει να οργανώσουμε και να αντιτάξουμε τις συλλογικές κοινωνικές αντιστάσεις μας.

Στις 3 Αυγούστου 2007 το ΣτΕ απέρριψε κατά πλειοψηφία την αίτηση τοπικών φορέων και περιβαλλοντικών οργανώσεων που ζητούσαν την αναστολή του νόμου Σουφλιά για την εκτροπή του Αχελώου, με το σκεπτικό ότι ελέγχονται μόνο οι διοικητικές πράξεις που απορρέουν από τους νόμους κι όχι οι ίδιοι οι νόμοι.

Η αναζωπύρωση του αγώνα από πέρσι τον Αύγουστο με εκδηλώσεις, συζητήσεις και πορείες αποτελεί έστω και την υστάτη, πριν χαθεί και το τελευταίο μέτρο ελεύθερου ρου στον Άνω Αχελώο, ένα σκίρτημα του ευρύτερου αγώνα που συγκροτούν οι επιμέρους κοινωνικές αντιστάσεις για την προστασία των βουνών, των δασών, των ποταμών, των λιμνών, των ακτών, της άγριας ζωής του φυσικού κόσμου και των τοπικών κοινοτήτων που υφίστανται την επέλαση της καταστροφής στο όνομα της ανάπτυξης.

Γιαυτό και μετά από τη διοργάνωση του διήμερου εκδηλώσεων ενημέρωσης και συζήτησης (19-20 Οκτώβρη) για τα μέτωπα που ανοίγει η αναπτυξιακή λαίλαπα και την προώθηση της επικοινωνίας μεταξύ των αγώνων που αναπτύσσονται, τις δύο πορείες που οργανώσαμε στην Πάρνηθα (στις 27 Ιούλη και 21 Οκτώβρη '07), και τη συγκέντρωση αλληλεγγύης στα δικαστήρια (στις 30 Οκτώβρη) για τους 27 διωκόμενους για τη συμβολική επίθεση στο Καζίνο, συμμετέχουμε στην ευρύτερη κινητοποίηση ενάντια στην εκτροπή του Αχελώου και καλούμε σε συγκέντρωση και πορεία, την Παρασκευή 2 Νοέμβρη '07 -ημέρα συζήτησης της εκτροπής στην ολομέλεια του ΣτΕ-, για να περάσει ο αγώνας από το πεδίο των θεσμών στους ανοιχτούς δρόμους και από τα χέρια των "ειδικών" στα χέρια των αγωνιστών, για τη ριζοσπαστικοποίηση και την αλληλεγγύη των κοινωνικών αντιστάσεων.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΦΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΤΡΟΠΗ Ο ΑΧΕΛΩΟΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ!

Ανοιχτή Συνέλευση από το λόφο του Στρέφη

... για τις κλιματικές αλλαγές

Το Σάββατο 8 Δεκέμβρη σε συγκέντρωση που καλέστηκε από φορείς και οργανώσεις στο Σύνταγμα για τις κλιματικές αλλαγές, η Ανοιχτή Συνέλευση από το Λόφο του Στρέφη πραγματοποίησε παρέμβαση, θέλοντας να καταδείξει πως το φαινόμενο του θερμοκηπίου και οι κλιματικές αλλαγές δεν είναι ένα φυσικό φαινόμενο, ούτε είναι αποτέλεσμα γενικότερα των ανθρώπινων δραστηριοτήτων, αλλά η συνέπεια της λεηλασίας, από την πολιτική και οικονομική εξουσία, πάνω στη φύση και τον άνθρωπο.

Κατά τη διάρκεια της παρέμβασης υψώθηκαν πανό που έγραφαν:

Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΜΟΛΥΝΣΗΣ ΔΕΝ ΚΑΘΑΡΙΖΕΤΑΙ ΑΝΑΤΡΕΠΕΤΑΙ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ 27 ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΠΟΥ ΔΙΩΚΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΜΕ ΜΠΟΓΙΕΣ ΣΤΟ ΚΑΖΙΝΟ ΜΟΝ ΠΑΡΝΕΣ ΔΙΚΗ 10 ΓΕΝΑΡΗ '08 ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ

Πετάχτηκαν τρικάκια, γράφτηκαν συνθήματα, κολλήθηκαν αφίσες και αυτοκόλλητα και μοιράστηκαν σχετικό κείμενο από την Πρωτοβουλία αγώνα για τη Γη και την Ελευθερία.

Παρέμβαση στην ημερίδα του Φορέα Διαχείρισης Εθνικού Δρυμού Πάρνηθας

Την Τετάρτη 11 Δεκέμβρη, με την ευκαιρία της "παγκόσμιας ημέρας του βουνού", ήταν προγραμματισμένη να γίνει στο ξενοδοχείο "Parnis Palace" (στο 20ο χλμ. της Λεωφόρου Πάρνηθας, στις Αχαρνές) ημερίδα του Φορέα Διαχείρισης Εθνικού Δρυμού Πάρνηθας, με θέμα την "Αποκατάσταση του Δασικού Οικοσυστήματος της Πάρνηθας μετά την πυρκαγιά" υπό την αιγίδα του ΥΠΕΧΩΔΕ.

Ο λεγόμενος φορέας διαχείρισης του εθνικού δρυμού στην Πάρνηθα δεν είναι τίποτε άλλο από έναν φορέα για να διαχειριστεί το πώς το κεφάλαιο θα λειτουργήσει και θα λυμαίνεται την Πάρνηθα.

Την έναρξη της Ημερίδας θα έκανε το πρωί ο υπουργός ΠΕΧΩΔΕ Γιώργος Σουφλιάς. Ο οποίος πριν την καταστροφική πυρκαγιά είχε δηλώσει στη Βουλή "η βάση, άπαξ δάσος πάντα δάσος είναι αυτή που δημιούργησε όλα αυτά τα προβλήματα..."

Η Ημερίδα της 11ης Δεκέμβρη ήταν η πρώτη ουσιαστικά επίσημη εκδήλωση που αποτόλμησαν να κάνουν "για την αποκατάσταση της Πάρνηθας" μετά το ολοκαύτωμα της 28ης Ιούνη και δόθηκε μια ηχηρή απάντηση.

Στις 9 η ώρα το ίδιο πρωί πήγαμε έξω από το ξενοδοχείο περίπου 40 άτομα, καταγγέλλοντας τη

λεηλασία και την καταστροφή της φύσης από την κρατική και καπιταλιστική επίθεση.

Η αστυνομική δύναμη που φρουρούσε το χώρο αιφνιδιάστηκε ενώ εμείς προχωρήσαμε και σταματήσαμε μπροστά στην κεντρική είσοδο του ξενοδοχείου απλώνοντας πανό, πετώντας τρικάκια, φωνάζοντας συνθήματα και διαβάζοντας αποσπάσματα από το κείμενο των αγωνιστών που έβαψαν με κόκκινη μπογιά την είσοδο του Καζίνο στις 29 Ιούλη.

Αρχικά επικράτησε κάποια ένταση στην αποτυχημένη προσπάθεια να μας απομακρύνουν από το χώρο καθώς κάποιοι, ανάμεσά τους και ο ιδιοκτήτης του ξενοδοχείου, προσπάθησαν να μας απειλήσουν διότι βρισκόμασταν σε ιδιωτικό χώρο, αλλά, μπροστά στην αποφασιστικότητά μας να παραμείνουμε με κάθε κόστος, αποχώρησαν και κρύφτηκαν πίσω από τους αστυνομικούς.

Η αστυνομική δύναμη ενισχύθηκε υπέρ του δέοντος με συνεχείς αφίξεις ενισχύσεων -δυσομοιρίες κρανοφόρων, πλήθος ζητάρων, ειδικών φρουρών, ΟΠΚΕ, περιπολικά, τζιπ, ασφαλίτες κλπ.- για να διασφαλίσουν αφενός την είσοδο του Σουφλιά στο ξενοδοχείο από την πίσω πόρτα και αφετέρου ότι δεν θα εισβάλουμε μέσα!

Κάποιοι από τους συμμετέχοντες στην Ημερίδα προσπάθησαν να αντιπαρεθεθούν μαζί μας, αλλά στάθηκε αδύνατον να απαντήσουν και στα πιο απλά ερωτήματα, όπως "τι δουλειά έχουν ιδιωτικά συμφέροντα και επενδύσεις μέσα στον Δρυμό της Πάρνηθας που είναι κατά τεκμήριο δημόσια γη;" και "τι δουλειά έχει μέσα στην καρδιά του Δρυμού η εγκατάσταση και η εξάπλωση της βιομηχανίας του τζόγου η οποία είναι εντελώς ξένα και εχθρική με την προστασία των ορεινών βιότοπων και των οικοσυστημάτων;"

Τελικά, ο Σουφλιάς, παρά την ετοιμασία των αστυνομικών δυνάμεων και την πολύωρη αναμονή όλων, έκρινε πως το καλύτερο γι' αυτόν ήταν να μην εμφανιστεί καθόλου, επικαλούμενος υπηρεσιακούς λόγους, και στις 11:30 περίπου οι συγκεντρωμένοι φίλοι και σύντροφοι της Ανοιχτής Συνέλευσης αποχώρησαμε.

Ανάμεσα στα συνθήματα που φωνάχτηκαν ήταν: *Τον λένε Σουφλιά, δουλεύει με μπετά εκτρέπει τα ποτάμια και χτίζει τα βουνά * Αυτό, αυτό, αυτό είναι σωστό βάσεις και Καζίνο έξω από το βουνό * Σουφλιά τα χέρια σου κοντά, η Πάρνηθα δεν είναι για μπιζνες και μπετά * Μέσα στο κεφάλι σας έχετε λεφτά τι να καταλάβετε από άγρια βουνά * Αυτοί που καίνε δάση και βουνά είναι οι εργολάβοι και τα αφεντικά * Αυτοί που καίνε δάση και βουνά χτίζουνε Καζίνο και χιονοδρομικά * Κεφάλαιο εργολάβοι και πολιτικοί όλα τα λαμόγια δουλεύουνε μαζί * Τέρμα πια οι αυταπάτες ή με τα ελάφια ή με τις γραβάτες και άλλα.*

Στο χώρο της συγκέντρωσης υπήρχαν δύο πανό με τα συνθήματα

**ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ
ΣΤΗ ΦΥΣΗ ΚΑΙ ΤΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΞΙΩ ΤΟ ΚΑΖΙΝΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΝΗΘΑ**

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ 27 ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΠΟΥ ΔΙΩΚΟΝΤΑΙ
ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΜΕ ΜΠΟΓΙΕΣ ΣΤΟ ΚΑΖΙΝΟ ΜΟΝ ΠΑΡΝΕΣ
ΔΙΚΗ 10 ΓΕΝΑΡΗ '08 ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ**

Δράσεις αλληλεγγύης πριν τη δίκη στις 10 Γενάρη

Η κατάληψη στον Εν Λευκώ

Εν όψει της δίκης των 27 στις 10 Γενάρη '08 η συνέλευση κάλεσε συγκέντρωση αλληλεγγύης στα Προπύλαια στις 8 Γενάρη, ενώ μια μέρα πριν πραγματοποίησε κατάληψη στο ραδιοφωνικό σταθμό Εν Λευκώ και ακούστηκε στον αέρα το παρακάτω ηχογραφημένο κείμενο.

Αυτή τη στιγμή πραγματοποιείται κατάληψη του ραδιοφωνικού σταθμού εν λευκώ από πρωτοβουλία συντρόφων και συντροφισσών για την αλληλεγγύη στους 27 αγωνιστές που διώκονται για τη συμβολική επίθεση με βομβιές στο Καζίνο Μον Παρνες στις 29 Ιούλη 2007 και ενάντια στη κρατική καπιταλιστική επίθεση στη φύση και την κοινωνία.

Η καταστροφή από τις πυρκαγιές του περασμένου καλοκαιριού που σε πολλές περιοχές είχε ολοκληρωτικό χαρακτήρα, όπως και η γενικότερη περιβαλλοντική καταστροφή του πλανήτη και οι δραματικές κλιματικές αλλαγές εξαιτίας του φαινομένου του θερμοκηπίου από την εκπομπή βιομηχανικών ρύπων στην ατμόσφαιρα με όλες τις αναμενόμενες ολέθριες επιπτώσεις, ξηρασίες και απερίημωση ορισμένων περιοχών, πλημμύρες και καταποντισμοί άλλων, αναδεικνύουν το οριακό σημείο που βρίσκεται η σχέση ανθρώπου και φύσης και τη χρεοκοπία ολόκληρου του πολιτικού, οικονομικού, κοινωνικού, και πολιτιστικού συστήματος που είναι θεμελιωμένο πάνω στο κοινωνικό ταξικό ανταγωνισμό και την εχθρότητα με τη φύση, αποσκοπώντας αφενός στον έλεγχο και την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο και αφετέρου στον έλεγχο, την καθυπόταξη και τη λεηλασία της φύσης.

Το συνολικό μέγεθος της περιβαλλοντικής και κοινωνικής καταστροφής το καλοκαίρι ήταν πραγματικά ανυπολόγιστο, συνιστώντας μια τραγωδία που συγκλόνισε κάθε ευαίσθητο άνθρωπο προκαλώντας θλίψη και οργή. Οι πυρκαγιές άφησαν πίσω τους περισσότερα από δύομισι εκατομμύρια στρέμματα καμένης γης με απειράριθμα δέντρα και άγρια ή οικίσια ζώα απανθρακωμένα, πολλά χωριά καμένα μερικώς ή ολοσχερώς, μια εκατόμβη νεκρών ανθρώπων και χιλιάδες ξεριζωμένους περιβαλλοντικούς πρόσφυγες. Δεν είναι όμως μόνο οι πυρκαγιές που αφανίζουν το φυσικό περιβάλλον και ολόκληρες κοινότητες ανθρώπων αλλά και ένα πλήθος από μεγάλα κατασκευαστικά έργα που γίνονται στο όνομα της ανάπτυξης με σκοπό τη κερδοφορία του κεφαλαίου και τον έλεγχο της κοινωνίας.

Στον μακρύ κατάλογο της αναπτυξιακής λαίλαπας πάνω στα βουνά, τα ποτάμια, τις ακτές συμπεριλαμβάνονται γιγαντιαία φράγματα και ταμιευτήρες όπως στον Άραχθο και την εκτροπή του Αχελώου, ορυχεία βοξίτη όπως αυτά που επεκτείνονται στη Γκιώνα και επίκειται να λειτουργήσουν στην Οίτη, ορυχεία χρυσού όπως αυτά που απειλούν με καταστροφή τα δάση στις Σκουριές και τα παρακείμενα χωριά στη βορειοανατολική Χαλκιδική, ξενοδοχειακά συγκροτήματα, χιονοδρομικά κέντρα, μεγάλα αιολικά πάρκα, εγκαταστάσεις ραδιοτηλεοπτικών και τηλεπικοινωνιακών κεραιών, τούνελ και οδικές αρτηρίες, βιομηχανικές και τουριστικές υποδομές, οικοδομικές άδειες, αναθεώρηση του άρθρου 24 του συντάγματος για τον αποχαρακτηρισμό των δασικών εκτάσεων κ.α.

Το βουνό της Πάρνηθας από χρόνια καταστρέφεται και λεηλατείται με αιχμή του δόρατος το Καζίνο που εκσυγχρονίζεται και επεκτείνει τις δραστηριότητές του σε μία έκταση 3.100 στρεμμάτων μέσα στο δρυμό, αλλά και με την παρουσία στρατιωτικών βάσεων, πάρκου κεραιών, οδικού δικτύου που οδηγεί σε αυτές τις εγκαταστάσεις και με την οικιστική δόμηση στις παρυφές του βουνού όπως την Ιπποκράτειο πολιτεία και τους Θρακομακεδόνες.

Ειδικά το Καζίνο της Πάρνηθας είναι τόσο νόμιμο όσο ήταν και η βίλλα που έχτισε πάνω στο βουνό ο δικτάτορας Παπαδόπουλος ο οποίος επέτρεψε και τη λειτουργία του Καζίνο στο Μον Παρνές καθώς και τη δημιουργία του τηλεφερίκ για την εξυπηρέτησή του το 1972.

Η πυρκαγιά της 28 Ιούνη στη Πάρνηθα προλείανε το έδαφος σήμερα για τις μπουλντόζες ανάπτυξης του αύριο και ο υπουργός ΠΕΧΩΔΕ. Γιώργος Σουφλιάς δήλωσε τρίβοντας πιθανώς τα χέρια του: "Πάμε τώρα να οργανώσουμε το δρυμό όπως πρέπει". Εννοώντας νέα αναπτυξιακά έργα για την αξιοποίηση του βουνού, μη ξεχνάμε ότι είναι αυτός που στις 15 Ιουλίου λίγες μέρες πριν το ολοκαύτωμα της Πάρνηθας είχε δηλώσει στη Βουλή: **"Η βάση άπαξ δάσος πάντα δάσος είναι αυτή που δημιουργήσε όλα αυτά τα προβλήματα"**.

Είναι πλήρης άλλωστε η εχθρότητα της χωροταξίας του καπιταλισμού απέναντι στη φύση και οι σχεδιασμοί του ΥΠΕΧΩΔΕ δεν αποσκοπούν παρά στην εκμετάλλευση της καταστροφικής πυρκαγιάς

για τον έλεγχο και την πλήρη ενσωμάτωση του ορεινού οικοσυστήματος της Πάρνηθας στην καπιταλιστική οικονομία της αθηναϊκής μητρόπολης.

Στα αποκαϊδία του δάσους της Πάρνηθας φάνηκε ολοκάθαρα η αντιμετώπιση που επιφυλάσσει η κρατική εξουσία απέναντι στη φύση, αυτή της καταστροφής και της λεηλασίας της. Αφού προκειμένου να μη γίνει μπλακ αουτ στην Αθήνα και για να σταλούν τα πυροσβεστικά αεροπλάνα στο Σχηματάρι ώστε να μη κινδυνέψουν εργοστάσια στη βιομηχανική ζώνη, άφησε πρώτα μια φωτιά που ξεκίνησε από σπινθήρες σε πυλώνα της ΔΕΗ να κατακάψει το βουνό σταματώντας τη μόνο μπροστά στο ελικοδρόμιο του Καζίνο, τελικά θριαμβολογούσε δια στόματος υπουργού δημόσιας τάξης για τη διάσωση του Καζίνο. Μάλιστα ένα μήνα μετά τη καταστροφική πυρκαγιά ο πρόεδρος της Regency Entertainment δήλωσε ότι: "Το συγκρότημα του Μον Παρνες συνυπάρχει αρμονικά με τον εθνικό δρυμό της Πάρνηθας." Δηλαδή ότι είναι αρμονική η συνύπαρξη της βιομηχανίας του τζόγου και των ορεινών οικοσυστημάτων.

Το πρωί της Κυριακής 29 Ιούλη μια ομάδα συντρόφων πραγματοποίησε παρέμβαση έξω από το Regency Καζίνο στη Πάρνηθα υψώνοντας πανό που έγραφε: ΕΙΩ ΤΟ ΚΑΖΙΝΟ ΑΠΟ ΤΗ ΠΑΡΝΗΘΑ και φωνάζοντας συνθήματα όπως: Η ΟΡΓΗ ΔΕΝ ΣΒΗΝΕΙ Καζίνο ΔΕ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ - Η Καζίνο Η ΔΡΥΜΟΣ ΤΗΣ ΡΟΥΛΕΤΕΣ ΣΑΣ ΚΑΙ ΜΠΡΟΣ. Κατά τη διάρκεια της παρέμβασης έγινε ρίψη κόκκινης μπογιάς, που συμβόλιζε το αίμα των αναριθμητών ζώων που χάθηκαν στη μεγάλη πυρκαγιά, στη πρόσοψη και την είσοδο του κτηρίου και αναγραφή συνθημάτων ενάντια στη λειτουργία του Καζίνο μέσα στο δρυμό.

Μετά τη συμβολική επίθεση ακολούθησε μία γιγαντιαία επιχείρηση της αστυνομίας όπου χρειάστηκε να περάσουν 6 ώρες λυσσαλέας αναζήτησης και η ρουφιανιά ενός περαστικού ώστε 27 τελικά αγωνιστές να βρεθούν αιχμάλωτοι στα χέρια της αστυνομίας.

Η συμβολική αυτή επίθεση με βομβιές απαντήθηκε από το κράτος στη βάση της μηδενικής ανοχής απέναντι στον εσωτερικό εχθρό με πρωτοφανή κινητοποίηση δυνάμεων στο βουνό μπροστά στην οποία ωχριούσε η κινητοποίηση για την αντιμετώπιση της μεγάλης πυρκαγιάς που κατέκαψε το μεγαλύτερο μέρος του δρυμού της Πάρνηθας. Αυτή η γιγαντιαία και πολύωρη κατασταλτική επιχείρηση που ξεπέρασε κάθε πρόβλεψη δεδομένου ότι το ίδιο το Καζίνο δεν αποτόλμησε να κάνει μήνυση έγινε γιατί αυτή η χωρίς προηγούμενο ενέργεια επάνω στο βουνό άνοιξε καινούργια μονοπάτια αντίστασης με μεγάλες προοπτικές αφού δεν είναι μόνο το Καζίνο της Πάρνηθας αλλά πλήθος καταστροφικών έργων και εγκαταστάσεων που αναπτύσσονται και προγραμματίζονται πάνω στα βουνά.

Ο αγώνας ενάντια στη καταστροφή της φύσης σήμερα πιο πολύ από ποτέ θεωρούμε ότι είναι επιτακτική ανάγκη απέναντι στην αναπτυξιακή λαίλαπα, θα αγωνιστούμε με όλες μας τις δυνάμεις μέσα στις πόλεις και πάνω στα βουνά ενάντια στη λεηλασία και την καταστροφή της Πάρνηθας αλλά και ευρύτερα του φυσικού περιβάλλοντος μαζί με όλους όσοι μοιράζονται τις ίδιες ανησυχίες.

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ 27 ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΠΟΥ ΔΙΩΚΟΝΤΑΙ
ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟ ΚΑΖΙΝΟ ΜΟΝ ΠΑΡΝΕΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΙ
ΣΤΙΣ 10 ΓΕΝΑΡΗ ΣΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ.**

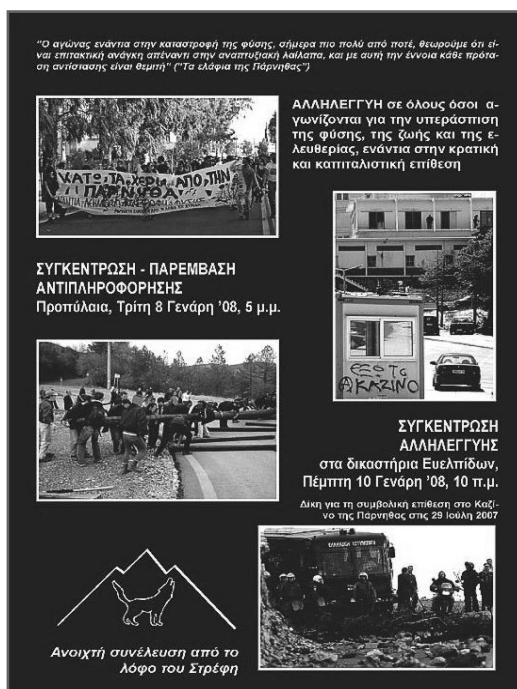
ΕΙΩ ΤΟ ΚΑΖΙΝΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΝΗΘΑ.

**ΚΑΜΙΑ ΑΝΟΧΗ ΣΤΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ
ΚΑΙ ΟΛΟΚΛΗΡΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ.**

ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

Συγκέντρωση αντιπληροφόρησης στην Αθήνα

Τρίτη 8 Γενάρη '08, πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση αντιπληροφόρησης και αλληλεγγύης στους 27 διωκόμενους για τη συμβολική επίθεση με μπογιές στο Καζίνο Μον Παρνές.

Κατά τη διάρκεια της συγκέντρωσης προβλήθηκε βίντεο με στιγμές αγώνα για το βουνό της Πάρνηθας, από τον περασμένο Ιούλη μέχρι και σήμερα..., ενάντια στην εγκληματική παρουσία του Καζίνου μέσα στο Δρυμό και ευρύτερα ενάντια στα καταστροφικά σχέδια κράτους και καπιταλισμού για τη φύση,

Επίσης μοιράστηκε έντυπο υλικό αντιπληροφόρησης, αναρτήθηκαν ταμπλό με φωτογραφίες, πανό και καθ' όλη τη διάρκεια της παρέμβασης διαβάζονταν κείμενα από τη μικροφωνική.

και στα Χανιά

Επίσης το πρωί 10 Ιανουαρίου, στη πόλη των Χανίων πραγματοποιήθηκε παρέμβαση αλληλεγγύης από συντρόφους/ισσες για τους 27 συλληφθέντες της Πάρνηθας. Κρεμάστηκαν πανό αλληλεγγύης, μοιράστηκαν και διαβάστηκαν κείμενα των συλληφθέντων και άλλων συλλογικοτήτων, καθώς επίσης πραγματοποιήθηκε και αφισκοκόλληση στο κέντρο της πόλης.

10 ΓΕΝΑΡΗ '08, Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ 27 ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΜΕ ΜΠΟΓΙΕΣ ΣΤΟ Καζίνο ΜΟΝ ΠΑΡΝΕΣ

Από νωρίς το πρωί της Τρίτης στα δικαστήρια της Ευελπίδων είχε συγκεντρωθεί μεγάλος αριθμός αλληλέγγυων. Η δίκη ξεκίνησε στις 10 το πρωί, την αίθουσα του δικαστηρίου είχε καταλάβει μεγάλος αριθμός μπάτσων με πολιτικά οι οποίοι προκαλούσαν με υβριστικά σχόλια τους συντρόφους, ενώ μετά από απαίτηση των τελευταίων, η πρόεδρος του δικαστηρίου αναγκάστηκε να απομακρύνει τους μπάτσους από την αίθουσα που γέμισε από αλληλέγγυους.

Η διαδικασία ξεκίνησε με τις καταθέσεις των μαρτύρων του Καζίνου, οι οποίοι επί της ουσίας είπαν ότι δεν παρεμποδίστηκε η λειτουργία του και ότι οι ζημιές αποκαταστάθηκαν. Αυτή η στάση των μαρτύρων φυσικά δεν είναι αυτόβουλη, αλλά αποτέλεσμα της πολιτικής της διεύθυνσης του Καζίνου, η οποία μετά τα όσα ακολούθησαν την συμβολική επίθεση που δέχτηκε και αντιλαμβανόμενη αυτό που λέμε και εμείς άλλωστε, πως η πράξη ήταν κοινωνικά νομιμοποιημένη, δεν αποτόλμησε να κάνει μήνυση στους 27. Έτσι για να μην εκθεθούν εντελώς προσπάθησαν με αυτή τη στάση να μειώσουν την πράξη.

Κατόπιν ακολούθησαν οι μάρτυρες κατηγορίας αστυνομικοί (όσοι εμφανίστηκαν) οι οποίοι δεν είχαν να πουν ουσιαστικά τίποτα και δεν μπορούσαν να εξηγήσουν πώς αρκετοί από τους 27 βρέθηκαν από τον ιατροδικαστή χτυπημένοι μετά τη σύλληψή τους. Η εικόνα τους ήταν θλιβερή καθώς ακούγονταν δημόσια και για τον καθένα ξεχωριστά οι πράξεις τους και τα λόγια τους σε βάρος δεμένων ανθρώπων, ιδίως από τις συλληφθείσες κοπέλες.

Τελικά κατέληξε να είναι μία δίκη του κράτους και του Καζίνου αφού οι απολογίες των 27 ήταν ουσιαστικά τοποθετήσεις που καταδείκνυαν τις ευθύνες τους για τη καταστροφή του βουνού της Πάρνηθας και ευρύτερα της καταστροφής του φυσικού κόσμου. Η δίκη διήρκε συνολικά τέσσερις ώρες κατά τις οποίες πρόεδρος, εισαγγελέας και λοιποί από τη μία έδειχναν να τα έχουν χαμένα, ενώ από την άλλη αντιλαμβάνονταν τη δύσκολη θέση τους, δηλαδή ότι έπρεπε να φέρουν σε πέρας αυτή την υπόθεση και να την κλείσουν με το λιγότερο δυνατό κόστος για το κράτος.

Η απόφαση του δικαστηρίου για τις κατηγορίες της φθοράς και διατάραξης ήταν αθωωτική ενώ δύο καταδικάστηκαν για απείθεια (επειδή κατά την κράτησή τους στη ΓΑΔΑ αρνήθηκαν να δώσουν τα στοιχεία τους) και τους επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης δύο μηνών με αναστολή και η υποχρέωση να καταβάλουν 70 ευρώ έκαστος για τα έξοδα της δίκης, το οποίο αρνήθηκαν να πληρώσουν και όταν απειλήθηκαν με κράτηση φυγαδεύτηκαν από τους αλληλέγγυους και διέφυγαν. Να σημειωθεί τέλος, η υποδειγματική στάση των τριών δικηγόρων που στάθηκαν στο πλευρό των 27 από την πρώτη στιγμή της σύλληψής τους.

Ακολουθούν αποσπάσματα των απολογιών:

- (...) Πρόκειται για έναν πόλεμο που έχει κηρύξει το κράτος και το κεφάλαιο ενάντια στη φύση, καταστρέφοντάς την και καταλεπλώνοντας την. Μια από τις αναρίθμητες επιθέσεις τους είναι η ύπαρξη του Καζίνου πάνω στην Πάρνηθα, του οποίου η ίδια η παρουσία είναι ασύμβατη και καταστροφική, πόσο μάλλον οι επεκτατικοί σχεδιασμοί του μετά δε και από το ολοκαύτωμα του βουνού. Ο πόλεμος αυτός έχει και άλλα μέτωπα. Και το άλλο μεγάλο μέτωπο είναι απέναντι σε όσους αγωνίζονται ενάντια στα καταστροφικά σχέδια ανάπτυξης κράτους και κεφαλαίου. Το αποκορύφωμα της καταστολής φάνηκε την 29η Ιουλίου με τη γιγαντιαία επιχείρηση που στήθηκε για τη σύλληψή μας, που είχε αρχικά ως στόχο την τρομοκράτησή μας, πράγμα που ποτέ δεν συνέβη, αλλά αντιθέτως δυνάμωσε τη συνοχή μας, την αλληλεγγύη μας, το πάθος μας και την οργή μας. Τη σύλληψή μας ακολούθησαν ξυλοδαρμοί και βασανισμοί, σύντροφοι ξυλοκοπούνταν ενώ ήταν δεμένοι πισθάγκωνα, παρατεταμένη κράτηση μέσα από δικονομικές ντρίπλες και με στόχο την ψυχική και σωματική μας εξουθένωση, και τέλος κατασκευοφάντηση, χαρακτηρίζοντας αναρχικούς και αντιεξουσιαστές ως εμπρηστές. Όλα αυτά καταδεικνύουν περίτρανα το φόβο του κρατικού μηχανισμού για κινήσεις με απήχηση στην κοινωνία, κινήσεις ενάντια στα πολιτικοοικονομικά σχέδια καταστροφής και λεηλασίας κράτους και κεφαλαίου.

Αποσιωπώντας, συκοφαντώντας, καταστέλλοντας και ποινικοποιώντας ακόμα και την πιο συμβολική ενέργεια, πλέον είναι ξεκάθαρο ποιοι είναι οι πραγματικοί εγκληματίες.

- Θα ήθελα να πω κάποια πράγματα για τους λόγους της συμμετοχής μου στη συγκεκριμένη επίθεση. Καταρχάς όσον αφορά την κατηγορία της διατάραξης, τη θεωρώ εντελώς αστεία, με την έννοια ότι διατάραξη της λειτουργίας του Καζίνου δεν υπήρξε ούτε την ημέρα της πυρκαγιάς...

Θα ήθελα να πω σε σχέση με αυτά που είπε ο μάρτυρας του Καζίνου, πως δήθεν βοήθησαν στο να μην επεκταθεί η φωτιά στο ανατολικό τμήμα του βουνού, ότι αυτό είναι εντελώς ψευδές. Δεν προκύπτει από πουθενά. Ίσα-ίσα, από δηλώσεις των πυροσβεστών φαίνεται πως ήταν ο αέρας που άλλαξε κατεύθυνση...

Θέλω να τονίσω ότι είναι μοναδικό φαινόμενο στον κόσμο να βρίσκεται Καζίνο μέσα σε εθνικό δρυμό. Είναι εντελώς ασύμβατη η ύπαρξη του Καζίνου μέσα στο βουνό της Πάρνηθας, όπως και άλλων εγκαταστάσεων... Θέλω να τονίσω ότι η πανίδα και η κλωρίδα της Πάρνηθας είχε ήδη σοβαρές φθορές πριν από την πυρκαγιά, λόγω της μόλυνσης που προκαλείται πάνω στο βουνό.

Η πυρκαγιά αυτή ήταν καταστροφική. Θα περάσουν δεκαετίες (...) και μόνο εφόσον αφεθεί το σύστημα να επανακάμψει. Αλλά δεν προβλέπεται να επανακάμψει, προβλέπονται επενδύσεις πάνω στο βουνό! Ήταν το μοναδικό βουνό του λεκανοπεδίου της Αττικής που διατηρούσε κάποια μορφή άγριας φύσης. Τα αποτελέσματα της πυρκαγιάς είναι καταστροφικά (...)

- (...) Όσο για την κατηγορία της "φθοράς"... Αν είναι να μιλήσουμε για φθορά, δεν έχει κανείς παρά να κάνει μια βόλτα πάνω στο βουνό της Πάρνηθας. Μάλλον καλύτερα θα έπρεπε να έχει πάει λίγες μέρες μετά την πυρκαγιά, να έβλεπε τα χιλιάδες καμένα δέντρα... Γιατί τώρα όλα τα καμένα έχουν κοπεί (...) Το βράδυ της πυρκαγιάς, οι αρχές άφησαν όλο το βουνό, όλο το δρυμό, να καεί, και το μόνο που προστάτευσαν ήταν το Καζίνο. Με αυτή την έννοια κάθε πράξη ενάντια στο Καζίνο είναι δίκαιη, όπως και η ενέργεια που έγινε στις 29 Ιούλη. Συμμετείχα σε αυτή και θα συμμετέχω σε κάθε ενέργεια μέχρι να φύγει το Καζίνο από το βουνό.

- (...) Απλά θέλω να πω για κάποιους υπουργούς, όπως αυτός ο κλεχλές ο Σπηλιωτόπουλος, που ένα μήνα μετά την κίνησή μας χαρακτήρισε εμάς και το χώρο που ανήκω, τον αναρχικό - αντιεξουσιαστικό χώρο, λέγοντας ότι εμείς βάλαμε τις φωτιές... Να υπολογίσουμε όλοι τι σημαίνει αυτό. Για την υπόθεση δεν θέλω να πω τίποτα (...)

- (...) Καταρχάς δεν έχω να πω τίποτα επί των λεπτομερειών για το τι έγινε πάνω στο βουνό, πάνω στην Πάρνηθα, γιατί εδώ δεν ήρθα με δικιά μου θέληση, για το γούστο μου... Δεν ήταν στο πρόγραμμά μου το καλοκαίρι να βρεθώ εδώ. Ήρθα γιατί βρέθηκαν στο δρόμο μου μισθοφόροι βασανιστές της εταιρίας, της εταιρίας των εταιριών, του κράτους δηλαδή, και οι χαφιέδες καταπατητές των θρακομακεδόνων. Γι' αυτό το λόγο βρίσκομαι εδώ. Γιατί βρεθήκανε αυτοί μπροστά μου, στο δρόμο μου.

Δεν αναγνωρίζω ποινικά γεγονότα και δεν αναγνωρίζω νομικά φαινόμενα γιατί ο νόμος είναι ο τρομοκρατικός λόγος ενός ταξικού πολιτισμού και δεν μπορώ να μιλήσω αυτή τη γλώσσα.

Αυτό που έχω να πω σε σχέση με την Πάρνηθα και σε σχέση με τη δικιά μου σύλληψη και τη δικιά μου παρουσία εκεί είναι το εξής: Ότι αυτός ο τόπος στον οποίο βρισκόμαστε αυτή τη στιγμή, μέχρι πριν ένα-δύο αιώνες ήταν ένας παραδεισένιος τόπος. Και όταν αποφασίσανε οι κοτζαμπάσπδες και οι μασόνοι αστοί, οι καλοθρεμμένοι στην Ευρώπη, να φτιάξουν ένα εθνικό κράτος, δηλαδή μια εταιρία των εταιριών, μια γενική εταιρία των αστών, φέρανε εδώ Γερμανούς αρχιτέκτονες, Γερμανούς νομικούς, και φτιάξανε και δίκαιο, "ρωμαϊκό" δίκαιο. (...) Και την πόλη της Αθήνας, την πρωτεύουσα του νέου κράτους, Γερμανοί τη σχεδιάσανε, και ήρθαν εδώ μαζί με το βασιλιά τους. Έκτοτε άρχισε αυτό το τέρας να επεκτείνεται και σιγά-σιγά δεν άφησε τίποτα από αυτή την πλούσια και πανέμορφη γη που ήταν η Αττική κάποτε. Τα δάση καταστράφηκαν, τα ρέματα μπαζώθηκαν και αυτό το τέρας επεκτείνεται... Έχει φάει τον Υμηττό, έχει φάει την Πάρνηθα και δεν πρόκειται να σταματήσει. Μέχρι που πριν δύο εβδομάδες ο υφυπουργός Κιλτίδης δήλωσε πως "ό,τι έγινε, έγινε..." Αυτό που έλεγαν κάποιοι άλλοι το καλοκαίρι για πλάκα, το είπε σοβαρά, το είπε στη βουλή... δηλαδή, όχι να ξαναφτιάξουμε το δάσος από την αρχή, αλλά, σαν να μην έγινε τίποτα, να προχωρήσουμε τις μπίζνες μας από εδώ και πέρα. Η κατάσταση είναι τελείως παρανοϊκή. Δεν υπάρχει περιθώριο διαλόγου γύρω από το θέμα. Γύρω από τις υποθέσεις της φύσης και της ζωής οι πολιτικές είναι καταστροφικές και

επιβάλλονται με όρους παρανοϊκού σχεδίου.

Την Πάρνηθα, όπως είπαν και σύντροφοί μου προηγουμένως, εδώ και δεκαετίες τη λυμάνεται το Καζίνο, μια ληστρική επιχείρηση, τη λυμάνεται ο στρατός, τη λυμάνεται ο ΟΤΕ, η ΔΕΗ, τα κανάλια... Όλα αυτά πρέπει να φύγουν και θα φύγουν. Θα φύγει και το Καζίνο, θα φύγουν και οι βάσεις, θα φύγουν και οι κεραίες. Γι' αυτό είμαστε εδώ. Γι' αυτό βρεθήκαμε εδώ και, όπως αποδείχτηκε, δεν μπορούν μερικοί θρασύδειλοι βασανιστές να σταματήσουν αυτό τον αγώνα. (...) Εκτός του ότι θα φύγουν όλα αυτά από το βουνό, το "Ξενία" πρέπει να δοθεί για υποθέσεις κοινωνικού χαρακτήρα, για ανθρώπους που έχουν προβλήματα, και όχι για μπίζνες. Η πρόσβαση πρέπει να είναι ελεύθερη για όλους τους ανθρώπους εκτός από τις υπηρεσίες, τους κερδοσκόπους και τους βασανιστές. Και οι δρόμοι θα κλείσουν. Όποιος θέλει να ανεβαίνει, θα ανεβαίνει με τις συγκοινωνίες.

- Δεν έχω να πω τίποτα. Η επίθεση ήταν σωστή και δίκαιη.

- (...) Κατηγορούμενοι είναι οι βασανιστές μας πάνω στο βουνό, που τόσο όμορφα τους προστατέψατε από τις ερωτήσεις μας. Και γι' αυτό το λόγο και για πολλούς ακόμα, κατηγορούμενοι είστε εσείς, το δικαστήριο.

- (...) Καμία απόφαση δικαστική δεν μπορεί να πει αν ένας αγώνας είναι δίκαιος ή άδικος, νόμιμος ή παράνομος. Κάθε αγώνας ενάντια στα καταστροφικά σχέδια του κράτους είναι δίκαιος. Αρνούμαι να παίξω το ρόλο του κατηγορούμενου.

- (...) Είμαι πολύ περήφανος γι' αυτό. Για το μόνο που μετανιώνω είναι που μείναμε μόνο στις μπογιές.

- (...) Θα ήθελα να πω πως είμαι αγωνιστής της φύσης ενάντια στο κράτος και σ αυτούς που υπολογίσουμε όλοι τι σημαίνει αυτό. Για την υπόθεση δεν θέλω να πω τίποτα (...)

- (...) Καταρχάς δεν έχω να πω τίποτα επί των λεπτομερειών για το τι έγινε πάνω στο βουνό, πάνω στην Πάρνηθα, γιατί εδώ δεν ήρθα με δικιά μου θέληση, για το γούστο μου... Δεν ήταν στο πρόγραμμά μου το καλοκαίρι να βρεθώ εδώ. Ήρθα γιατί βρέθηκαν στο δρόμο μου μισθοφόροι βασανιστές της εταιρίας, της εταιρίας των εταιριών, του κράτους δηλαδή, και οι χαφιέδες καταπατητές των θρακομακεδόνων. Γι' αυτό το λόγο βρίσκομαι εδώ. Γιατί βρεθήκανε αυτοί μπροστά μου, στο δρόμο μου.

Δεν αναγνωρίζω ποινικά γεγονότα και δεν αναγνωρίζω νομικά φαινόμενα γιατί ο νόμος είναι ο τρομοκρατικός λόγος ενός ταξικού πολιτισμού και δεν μπορώ να μιλήσω αυτή τη γλώσσα.

Αυτό που έχω να πω σε σχέση με την Πάρνηθα και σε σχέση με τη δικιά μου σύλληψη και τη δικιά μου παρουσία εκεί είναι το εξής: Ότι αυτός ο τόπος στον οποίο βρισκόμαστε αυτή τη στιγμή, μέχρι πριν ένα-δύο αιώνες ήταν ένας παραδεισένιος τόπος. Και όταν αποφασίσανε οι κοτζαμπάσπδες και οι μασόνοι αστοί, οι καλοθρεμμένοι στην Ευρώπη, να φτιάξουν ένα εθνικό κράτος, δηλαδή μια εταιρία των εταιριών, μια γενική εταιρία των αστών, φέρανε εδώ Γερμανούς αρχιτέκτονες, Γερμανούς νομικούς, και φτιάξανε και δίκαιο, "ρωμαϊκό" δίκαιο. (...) Και την πόλη της Αθήνας, την πρωτεύουσα του νέου κράτους, Γερμανοί τη σχεδιάσανε, και ήρθαν εδώ μαζί με το βασιλιά τους. Έκτοτε άρχισε αυτό το τέρας να επεκτείνεται και σιγά-σιγά δεν άφησε τίποτα από αυτή την πλούσια και πανέμορφη γη που ήταν η Αττική κάποτε. Τα δάση καταστράφηκαν, τα ρέματα μπαζώθηκαν και αυτό το τέρας επεκτείνεται... Έχει φάει τον Υμηττό, έχει φάει την Πάρνηθα και δεν πρόκειται να σταματήσει. Μέχρι που πριν δύο εβδομάδες ο υφυπουργός Κιλτίδης δήλωσε πως "ό,τι έγινε, έγινε..." Αυτό που έλεγαν κάποιοι άλλοι το καλοκαίρι για πλάκα, το είπε σοβαρά, το είπε στη βουλή... δηλαδή, όχι να ξαναφτιάξουμε το δάσος από την αρχή, αλλά, σαν να μην έγινε τίποτα, να προχωρήσουμε τις μπίζνες μας από εδώ και πέρα. Η κατάσταση είναι τελείως παρανοϊκή. Δεν υπάρχει περιθώριο διαλόγου γύρω από το θέμα. Γύρω από τις υποθέσεις της φύσης και της ζωής οι πολιτικές είναι καταστροφικές και επιβάλλονται με όρους παρανοϊκού σχεδίου.

Την Πάρνηθα, όπως είπαν και σύντροφοί μου προηγουμένως, εδώ και δεκαετίες τη λυμάνεται το Καζίνο, μια ληστρική επιχείρηση, τη λυμάνεται ο στρατός, τη λυμάνεται ο ΟΤΕ, η ΔΕΗ, τα κανάλια... Όλα αυτά πρέπει να φύγουν και θα φύγουν. Θα φύγει και το Καζίνο, θα φύγουν και οι βάσεις, θα φύγουν και οι κεραίες. Γι' αυτό είμαστε εδώ. Γι' αυτό βρεθήκαμε εδώ και, όπως αποδείχτηκε, δεν μπορούν μερικοί θρασύδειλοι βασανιστές να σταματήσουν αυτό τον αγώνα. (...) Εκτός του ότι θα

φύγουν όλα αυτά από το βουνό, το "Γενιά" πρέπει να δοθεί για υποθέσεις κοινωνικού χαρακτήρα, για ανθρώπους που έχουν προβλήματα, και όχι για μπιζνες. Η πρόσβαση πρέπει να είναι ελεύθερη για όλους τους ανθρώπους εκτός από τις υπηρεσίες, τους κερδοσκόπους και τους βασανιστές. Και οι δρόμοι θα κλείσουν. Όποιος θέλει να ανεβαίνει, θα ανεβαίνει με τις συγκοινωνίες.

- Δεν έχω να πω τίποτα. Η επίθεση ήταν σωστή και δίκαιη.

- (...) Κατηγορούμενοι είναι οι βασανιστές μας πάνω στο βουνό, που τόσο όμορφα τους

προστατέψατε από τις ερωτήσεις μας. Και γι' αυτό το λόγο και για πολλούς ακόμα, κατηγορούμενοι είστε εσείς, το δικαστήριο.

- (...) Καμία απόφαση δικαστική δεν μπορεί να πει αν ένας αγώνας είναι δίκαιος ή άδικος, νόμιμος ή παράνομος. Κάθε αγώνας ενάντια στα καταστροφικά σχέδια του κράτους είναι δίκαιος. Αρνούμαι να παίξω το ρόλο του κατηγορούμενου.

- (...) Είμαι πολύ περήφανος γι' αυτό. Για το μόνο που μετανιώνω είναι που μείναμε μόνο στις μογιές.

- (...) Θα ήθελα να πω πως είμαι αγωνιστής της φύσης ενάντια στο κράτος και σ αυτούς που λεπλατούν το φυσικό περιβάλλον.

- Θα ήθελα να αναφερθώ σε κάποια πολιτικά χαρακτηριστικά που είχε η επίθεση στο Καζίνο, και συγκεκριμένα για το στόχο αυτό, δηλαδή το Καζίνο. Να πω πρώτα απ' όλα ότι οι κατηγορίες που μου αποδίδονται με αφήνουν παγερά αδιάφορο, όπως και η ετυμηγορία του δικαστηρίου.

Το Καζίνο αποτελεί μια ανοικτή πληγή για το βουνό της Πάρνηθας, και ειδικότερα για το δρυμό. Χρόνια τώρα το κατατρώει λίγο-λίγο και το καταστρέφει, και μετά τη μεγάλη πυρκαγιά που έκαψε μεγάλο μέρος του βουνού συνεχίζει αυτή την καταστροφή με άλλα μέσα: με την επέκταση των δραστηριοτήτων του και τον εκσυγχρονισμό των εγκαταστάσεών του.

Το Καζίνο θα μπορούσαμε να πούμε σχηματικά ότι συμπυκνώνει την εξουσία, τον έλεγχο του κράτους και του κεφαλαίου πάνω στην φύση. Αυτή λοιπόν η εξουσία του κράτους και του κεφαλαίου πάνω στη φύση και τους ανθρώπους αμφισβητήθηκε έμπρακτα με τη συμβολική επίθεση στο Καζίνο στις 29 Ιούλη. Αμφισβητήθηκε δηλαδή η εξουσία του κράτους να διαχειρίζεται τη γη, τον φυσικό πλούτο, πράγματα που υπήρχαν τόσα χρόνια και έχουν δημιουργηθεί μέσα από μια απίστευτη ομορφιά στη διαδικασία της φύσης, και να τα διαχειρίζεται με όρους ατομικής ιδιοκτησίας... Να εκτρέπει τα ποτάμια λες και είναι δικά του, να περιφράζει τα βουνά, να απαγορεύει την πρόσβαση, να καταστρέφει τις λίμνες, να τις αποξηραίνει ή να τις δίνει στις εταιρίες, λες και οι λίμνες, τα βουνά και τα ποτάμια είναι περιουσία του εκάστοτε υπουργού ΠΕΧΩΔΕ.

Αμφισβητήθηκε ο ρόλος του κράτους ως προστάτη της φύσης, γιατί με την πράξη μας αποδείξαμε ότι η προστασία της φύσης γίνεται από τους ανθρώπους που πραγματικά νοιάζονται και θεωρούν τον εαυτό τους κομμάτι της φύσης, και όχι από τα επιτελεία και από τις υπηρεσίες.

Αμφισβητήθηκε με την ενέργεια στο Καζίνο η συνεχιζόμενη απόπειρα από τον καπιταλισμό να εμπορευματοποιήσει τις ανάγκες των ανθρώπων -τις ανάγκες για μια βόλτα, τις ανάγκες για πράσινο, τις ανάγκες για ξεκούραση και δροσιά- προκειμένου εταιρείες να εκμεταλλευτούν αυτές τις ανάγκες προς όφελός τους.

Η Πάρνηθα είναι ένα παράδειγμα ότι τα άγρια ζώα -πολλά μάλλον από τα άγρια ζώα που κατάφεραν να γλιτώσουν, γιατί πολλά άλλα καίκανε- έχουν μετατραπεί σε ατραξιόν... Η άγρια φύση γίνεται ατραξιόν. Το κεφάλαιο προσπαθεί με πολλές ενέργειες, για πάρα πολλά χρόνια και με μια διαδικασία

που εντείνεται, να ενσωματώσει την άγρια φύση, να την αστικοποιήσει και να τη μετατρέψει απλώς σε έναν ακόμα ψυχαγωγικό τομέα για τους ανθρώπους της μητρόπολης που ασφυκτιούν. Ειδικότερα, δεν πρόκειται ούτε για τους φτωχότερους ούτε για τους προλετάρους, αλλά γι' αυτούς που έχουν τα φράγκα και μπορούν να πηγαίνουν από 'δω κι από 'κει σε διάφορες χλιδατές εγκαταστάσεις.

Θα ήθελα ακόμα να πω ότι η πράξη αυτή στο Καζίνο ήταν μια πράξη δίκαιη, κοινωνικά νομιμοποιημένη, και μια πράξη η οποία είναι χρήσιμη στον ευρύτερο αγώνα για την προστασία της φύσης, της ζωής και της ελευθερίας. Θα ήθελα να καταγγείλω τις συνθήκες κατά τις οποίες συλληφθήκαμε. Εγώ χτυπήθηκα, είδα συντρόφους μου πεταμένους στο έδαφος να χτυπούνται δεμένοι πσθάγκωνα, ακούσαμε για πολλή ώρα τα εξ' αμάξης μέχρι να μας μεταφέρουν στη γενική αστυνομική διεύθυνση...

Και κλείνοντας, θα ήθελα να πω ότι "ντροπή" και "κατηγορώ" δεν αρμόζουν σε αγωνιστές της φύσης και της ελευθερίας, αλλά στα σκυλιά της εξουσίας που ήρθαν εδώ και ήταν οι μάρτυρες κατηγορίας. Αυτοί που ήρθαν εδώ και δείχνανε αγωνιστές και δήθεν αναγνωρίζανε, να είναι σίγουροί ότι θα τους αναγνωρίσει η επανάσταση και θα τους ταχτοποιήσει... Και επίσης, επειδή κάποιος από τους μάρτυρες κατηγορίας ενοχλήθηκαν που φωνάζαμε "ζήτω η αναρχία", να τους πω πως θα ξαναπάμε στην Πάρνηθα και θα ξαναφωνάξουμε και κάτω το κράτος και ζήτω η αναρχία.

- (...) Θέλω να πω πως αυτό το κατηγορητήριο είναι παράλογο τη στιγμή που έχουμε ένα τρομερό έγκλημα, το ολοκαύτωμα της Πάρνηθας (...)

- (...) Μετά την πυρκαγιά της Πάρνηθας, μετά τις πυρκαγιές του καλοκαιριού, άκουσα πάρα πολύ κόσμο να κάνει το ερώτημα "πού είναι το κράτος;" Και άκουσα κι αυτό, ότι το κράτος δεν είναι οργανωμένο, ότι δεν υπάρχει συντονισμός στις υπηρεσίες του... Κι όμως το κράτος και υπάρχει και είναι πάρα πολύ καλά οργανωμένο, απλά η δουλειά του δεν είναι να προστατεύσει τη φύση. Δουλειά του κράτους είναι να καταστέλλει όλους αυτούς και όλες αυτές που αντιστέκονται. Αυτή είναι η δουλειά του και αυτή τη δουλειά ξέρει να την κάνει πάρα πολύ καλά... Αυτό είναι το ένα που θέλω να πω. Το άλλο είναι ότι κι εγώ και οι συγκατηγορούμενες και οι συγκατηγορούμενοί μου δεν είμαστε βέβαια εδώ για τις μογιές, για τα σπρέι και για τα πανό. Οι λόγοι που είμαστε εδώ, ο λόγος που πάρθηκε η απόφαση για την καταδίωξή μας και για το κατηγορητήριο, είναι καθαρά πολιτικοί. Έχουν να κάνουν με το σκεπτικό της εξουσίας σε σχέση με την πολιτική μας ταυτότητα. Ένας λόγος είναι αυτός. Ένας άλλος είναι σε σχέση με τον τρόπο που έγινε αυτή η ενέργεια, όπου όσοι την πραγματοποίησαν έφυγαν μέσα στο δάσος... Και το δάσος και το βουνό αποτελεί ένα σύμβολο της ελευθερίας, και αποτελεί ιστορικά και πάντα καταφύγιο... γι' αυτό η εξουσία το δάσος πάντα το φοβάται.

Σχετικά τώρα με το κατηγορητήριο δεν δέχομαι να απολογηθώ. Δεν δέχομαι τις κατηγορίες ούτε το ρόλο του κατηγορούμενου. Φυσικά και δεν αναγνωρίζω και σε εσάς το δικαίωμα που σας έχει δώσει ο νόμος να με κρίνετε και να με δικάζετε. Δεν με ενδιαφέρει καθόλου οποιαδήποτε απόφαση κι αν βγάλετε. Πιστεύω ότι η δικαιοσύνη είναι όχι μόνο υπηρετής, όχι μόνο όργανο της πολιτικής και κατ' επέκταση και της οικονομικής εξουσίας, αλλά είναι και συνεργάτης του κράτους και της εξουσίας. Γιατί όχι μόνο υπηρετείτε μια συγκεκριμένη ολιγαρχία, αλλά πολλές φορές συνεργάζεστε και με την πολιτική εξουσία για να διαμορφώσετε κάποιες αποφάσεις. Ακόμα κι αν ήσασταν ανεξάρτητοι, από τη στιγμή που ο σκοπός σας είναι ο εγκλεισμός, η φυλάκιση, η αποκοπή του ανθρώπου από το κοινωνικό σύνολο και η στέρηση της ελευθερίας του, και μόνο γι' αυτούς τους λόγους είστε κατακριτέοι.

Τώρα όσον αφορά τη συγκεκριμένη ενέργεια που έγινε στις 29 του Ιούλη του 2007, συμφωνώ απόλυτα με αυτή, την υποστηρίζω. Ήταν φυσικά το λιγότερο κοινωνικά δίκαιο όχι που μπορούσαμε, αλλά που έπρεπε να κάνουμε.

- Λοιπόν καταρχάς κάποια πράγματα είναι γνωστά σε όλους και είναι παραδεκτά: ας πούμε το ότι οι καταστροφές που έχουν γίνει είναι τεράστιες όλο το καλοκαίρι και στην Πάρνηθα αλλά και σε ολόκληρο τον ελλαδικό χώρο, και σε ολόκληρο τον κόσμο. Το καλοκαίρι υπήρξαν πολλές πυρκαγιές, οι οποίες δεν ξεκίνησαν σε καμία περίπτωση απλά από μόνες τους (...) Υπάρχουν σίγουρα συμφέροντα από πίσω. Και δεν είναι μόνο οι φωτιές, είναι ολόκληρη η καταστροφή του φυσικού κόσμου, η οποία δεν σχετίζεται βέβαια μόνο με αυτό που θίγουν οι οικολόγοι σε έναν μερικό αγώνα που κάνουν, αλλά με ολόκληρη την κοινωνία. Διότι είναι το ίδιο το φαινόμενο της εξουσίας, είναι δηλαδή η εξουσία πάνω στη φύση που προκαλεί την καταστροφή της. Όπως είναι και η εξουσία πάνω στον άνθρωπο που προκαλεί την καταπίεση. Και αυτά τα δυο συνδέονται, όχι απλά με ένα λεκτικό σχήμα, γιατί το ένα προϋποθέτει το άλλο. Δηλαδή η εξουσία πάνω στη φύση παρέχει τα μέσα και τα εργαλεία για

να εξουσιαστεί ένας άνθρωπος, είτε αυτά είναι τα όπλα είτε είναι οι σχέσεις εξάρτησης που δημιουργούνται στο σύγχρονο αστικό πολιτισμό, όπου ο καθένας έχει συνηθίσει να ζει μέσα στα μπετά και στα τσιμεντένια κλουβιά που κατασκευάζουν και έχει αποξενωθεί από ένα περιβάλλον στο οποίο θα ένιωθε σίγουρα πολύ καλύτερα και δεν θα είχε ανάγκη τα ψυχοφάρμακα και τα ψυχιατρεία, δεν θα είχε ανάγκη από δικαστήρια και φυλακές για να σωφρονιστεί... Δεν θα είχε ανάγκη τίποτα από όλα αυτά.

Προφανώς εδώ δεν έχουμε να κάνουμε με κάποιους δίκαιους που θα δικάσουν εμάς τους άδικους. Είναι σαφέστατα τα πράγματα ότι πρόκειται για έναν πόλεμο που έχει κηρυχθεί. Και φυσικά δεν έχει κηρυχθεί από μέρους μας. Έχει κηρυχθεί από μέρους της εξουσίας. Εμείς έχουμε επιλέξει να αγωνιζόμαστε ενάντια σε αυτή την αθλιότητα που μας επιβάλλεται, με οποιοδήποτε μέσο, ανά πάσα στιγμή είναι αναγκαίο, γιατί είναι ο μόνος τρόπος για να μπορέσουμε να εξέλθουμε από αυτή την κατάσταση. (...) Και ξέρω πολύ καλά ότι το κράτος λαμβάνει υπόψη του τους πολιτικούς συσχετισμούς... Αυτή τη στιγμή έχουμε αστική δημοκρατία και αφού ο κόσμος είναι χωρισμένος με σύνορα μπορεί στη μια πλευρά του πλανήτη το σύστημα να κρατά τις ισορροπίες και τον έλεγχο ώστε να μην ξεσπούν εξεγέρσεις, και στην άλλη πλευρά να στέλνει βόμβες και να καταστρέφει ολόκληρες κοινωνίες. Αυτό το σύστημα υπερασπίζονται αυτοί οι άνθρωποι εδώ, και προφανώς είναι εχθροί μου και δεν έχω να απολογηθώ τίποτα σε αυτούς. Ήταν κατ' επίφαση απολογία τα όσα είπα.

Πρόεδρος: Είναι αλήθεια ότι αρνηθήκατε να δώσετε τα στοιχεία σας όταν σας ζητήθηκαν;

- Δεν έχω να απαντήσω τίποτα ως προς αυτά. (...) Δεν με ενδιαφέρει να σας απαντήσω. Αυτό που κάνω εδώ είναι μια ακόμα στιγμή αγώνα και δεν είμαι εδώ για να έχω μια πιο ελαφριά ποινή. Είμαι εδώ ακριβώς για να αναδείξω αυτά τα γεγονότα, για να αναδείξω τη δυνατότητα του αγώνα για να φύγουμε από αυτή την κατάσταση... για μια κοινωνία που δεν θα υπάρχει αδικία, που δεν θα υπάρχει καταπίεση... για την αναρχία.

- Μέσα σε αυτή την αίθουσα κι από τις τοποθετήσεις των συντρόφων φάνηκε ήδη ότι είμαστε δύο διαφορετικοί κόσμοι. Από τη μια εσείς, ο κόσμος της εξουσίας, όπως και οι μάρτυρες κατηγορίας και όλος ο συρφετός εδώ των μπάτσων, και από την άλλη εμείς, ο κόσμος της αντιεξουσίας, και για μια ακόμη φορά από τις πολλές ξανασυναντηθήκαμε, πάλι.

Εδώ, σε αυτή τη δίκη, δεν συρτήκαμε εμείς, σύρθηκαν ουσιαστικά το Καζίνο και το κράτος. Το Καζίνο φρόντισε να μην μας μνηύσει ώστε να μην παρίσταται εδώ, γιατί εδώ θα δικαζόταν δημόσια! Και το κράτος αναγκάστηκε να μας τραβήξει σε αυτή τη δίκη, γιατί αυτά που μας έκαναν τα όργανά του πέρασαν τα όρια των τοίχων της ΓΑΔΑ και φτάσανε στον ευρύτερο πληθυσμό, και κάπως θα έπρεπε να δικαιολογηθεί. Έπρεπε να δικαιολογηθούν όλα αυτά που μας έκαναν όταν μας πιάσανε. Και γι' αυτό, μιας και δεν μπορούσαν να μας αφήσουν ούτε μπορούσαν να μας καταδικάσουν -να μας διώξουν για όσα συνέβησαν όταν μας πιάσανε-, μας διώκουν για αυτά που υποτίθεται πως κάναμε στο Καζίνο της Πάρνηθας.

Έτσι λοιπόν σήμερα έχουμε δύο πράγματα να πούμε, για όσα ακούστηκαν σε αυτή την αίθουσα: το ένα είναι η δική μας ενέργεια επάνω στην Πάρνηθα, στο Καζίνο, και αυτό είναι που εκδικάζεται, και το άλλο αυτό που κυρίως ακούστηκε κατά την ακροαματική διαδικασία, το τι έγινε όταν μας πιάσανε. Αυτά τα δύο γεγονότα, μολονότι είναι διαδοχικά, δεν δικαιολογούν το ένα το άλλο, δηλαδή τίποτα από όσα κάναμε εμείς δεν δικαιολογεί αυτά που συνέβησαν επάνω σε εμάς όταν πιαστήκαμε. Στην πραγματικότητα κυκλωθήκαμε και όσοι από εμάς κυκλώθηκαν και εγκλωβίστηκαν, πιάστηκαν και δέθηκαν με χειροπέδες. Και αφού δέθηκαν με χειροπέδες -μπορώ να μιλήσω εκ προσωπικής πείρας γιατί είμαι απ' τους πρώτους που πιάστηκαν-, χωρίς να κινηθούν καθόλου δέχτηκαν μια επίθεση αγέλης. Η επίθεση των μπάτσων έγινε αγελήδον και μάλιστα ήταν οργανωμένη με τέτοιο τρόπο ώστε να μην μπορούμε να αναγνωρίσουμε τα πρόσωπά τους. Η όλη περιγραφή περί αντίστασης αφορά την προσπάθεια να διατηρήσουμε σώας τας φρένας και την αξιοπρέπειά μας, περικυκλωμένοι ο καθένας μας από μεγάλη δύναμη αστυνομικών που χτυπούσαν. Προφανώς έχουν συνηθίσει να χτυπούν ανθρώπους οι οποίοι δεν αντιστέκονται καθόλου και που προκειμένου να μην υποστούν χειρότερα σιωπούν, δε μιλούν... Είναι πολύ εύκολο αυτό πάνω σε ανθρώπους όπως οι μετανάστες που βρίσκονται εδώ αριστερά μας. Και προφανώς οι μπάτσοι εκνευριστήκανε πάρα πολύ μαζί μας από το γεγονός ότι αντιδράσαμε όταν μας χτυπούσαν δεμένους. Νομίζω ότι όλοι κατάλαβαν σε αυτή την αίθουσα το τι έγινε

εκεί όταν μας έπιασαν. Απλώς ξέσπασαν πάνω μας. Διότι η σύλληψή μας δεν έγινε στους δρόμους όπου μπορεί να υπάρχουν κάποιοι να βλέπουν, ήμασταν μόνοι μας στα χέρια τους. Το γεγονός όμως ότι αντιδράσαμε ήταν η αιτία που η φωνή μας και τα γεγονότα που συνέβησαν διαπέρασαν τα τείχη της ΓΑΔΑ. Και αυτό ήταν ουσιαστικά η αντίσταση μας εκείνη τη στιγμή κατά της εξουσίας, δεν κατάφεραν να μας εκφοβίσουν, δεν κατάφεραν να μας τρομοκρατήσουν, αντιθέτως συσπειρώσανε και άλλους πολλούς γύρω μας, μας πεισμώνσανε.

Και ας έρθουμε τώρα σε αυτό για το οποίο κατηγορούμαστε, στο ζήτημα του Καζίνου για το οποίο η κατηγορία περί διατάραξης είναι φαιδρή. Η ενέργειά μας ήταν προφανώς σχεδιασμένη και οριοθετημένη και είχε τους στόχους της, οι οποίοι ήταν κοινωνικοί, δηλαδή ήτανε μια ενέργεια με ισχυρό συμβολισμό η οποία αποσκοπούσε στην αφύπνιση της κοινωνικής συνείδησης που πρέπει να συνοδεύσει και όλες τις επόμενες ενέργειες κατά του Καζίνου. Και από κάθε άποψη οι κατηγορίες περί φθορών και περί διατάραξης είναι αστείες γιατί οι φθορές και η διατάραξη που έχει προξενήσει το Καζίνο πάνω στο βουνό δεν περιγράφονται.

Θέλω να πω όμως και λίγα πράγματα που έχουν να κάνουν με την βιωματική σχέση που έχω με το βουνό. Θέλω να πω ότι παράλληλα με τη μακροχρόνια συμμετοχή μου στον αναρχικό αγώνα, ανεβαίνω εδώ και πάρα πολλά χρόνια στα βουνά, και την Πάρνηθα ειδικά την γνωρίζω, με λίγα λόγια, όπως την παλάμη μου. Αυτή η σχέση μου με το βουνό και η αγάπη μου για αυτό ήταν που με έκαναν το βράδυ της πυρκαγιάς να προσπαθήσω να ανέβω πάνω για να συνεισφέρω με τις όποιες δυνατότητες είχα στο έργο της κατάσβεσης της πυρκαγιάς, όπως και πολλοί άλλοι άνθρωποι που πήγαν σαν κι εμένα με βάση τις γνώσεις τους για τα μονοπάτια του βουνού. Εκεί λοιπόν συνέβαινε το εξής: Παράλληλα με την τραγωδία που εκτυλισσόταν μέσα στο καμίνι που κατέκαιγε το δάσος και τα ζώα, συντελούνταν και μια άλλη, ηθική τραγωδία, την οποία συνιστούσαν αφ' ενός οι πανταχού παρόντες μπάτσοι οι οποίοι παρεμπόδιζαν τους εθελοντές να ανέβουν πάνω στο βουνό που καίγεται, κι αφετέρου το γεγονός ότι συνέχιζε να λειτουργεί το Καζίνο, και μόνο όταν πια έφτασαν οι φλόγες μπροστά στην πόρτα του, στα τελευταία δέντρα τα οποία βρίσκονται στο χώρο του πάρκινγκ, τότε σταμάτησε τη λειτουργία του. Και με το ζόρι τους σταματούσαν τους πελάτες του να παίζουν και τους κατέβασαν με το τελεφερίκ για να μην κινδυνέψουν. Γύρω στα χίλια επτακόσια πενήντα άτομα παίζανε μέσα στο Καζίνο εκείνη τη νύχτα, πολλαπλάσιοι δηλαδή αυτών που επιχειρούσαν για να σβήσουν τη φωτιά! Τώρα τι γινόταν με τη φωτιά: Όταν καταλάβαμε ότι δεν υπήρχε περίπτωση να μας αφήσουν να πάμε πάνω, τότε μεγάλος αριθμός από τους εθελοντές προσπεράσαμε τις γραμμές των αστυνομικών, οι οποίοι έτσι και αλλιώς δεν γνωρίζανε το βουνό, και ανεβήκαμε με διάφορα μέσα πάνω. Και αυτό που συνέβαινε εκεί πάνω, για όσους έχουνε μια εικόνα του βουνού, ήταν πως όλη η πυροσβεστική δύναμη βρισκόταν μπροστά από το Καζίνο μέχρι το χώρο του ελικοδρομίου μαζί με μια ομάδα εθελοντών από τους "φίλους του δάσους". Όλη σχεδόν η υπόλοιπη Πάρνηθα ήτανε απολύτως εγκαταλελειμμένη στο έλεος της φωτιάς. Οι μοναδικές πυροσβεστικές δυνάμεις οι οποίες υπήρχαν πέρα από το χώρο του Καζίνου βρίσκονταν κατά μήκος του δρόμου που οδηγεί από το χώρο του τελεφερίκ, περνώντας από το χώρο του Ίενιά, μέχρι το Καζίνο. Και αυτές οι πυροσβεστικές δυνάμεις δεν βρίσκονταν εκεί παρά για να αναχαιτίσουν τη φωτιά και να κρατήσουν το δρόμο ανοιχτό ώστε να μπορούν να ανεβαίνουν οι υδροφόρες των δημοτικών επιχειρήσεων οι οποίες κουβαλάγανε νερό για να γεμίζουν τις πυροσβεστικές αντλίες οι οποίες προστατεύανε το Καζίνο. Και αυτό βέβαια που γινόταν όλη εκείνη τη νύχτα ήταν η προσπάθεια να σωθεί το Καζίνο. Και δεν μπόρεσαν να σώσουν σχεδόν κανένα δέντρο μπροστά από το Καζίνο, σώσανε αποκλειστικά και μόνο το Καζίνο.

Παρόλο όμως ότι εκείνο το βράδυ τα είδα προσωπικά αυτά τα πράγματα και το πρωί δεν πίστευα στα μάτια μου -γιατί τη νύχτα δεν βλέπεις παρά μόνο τις φωτιές γύρω και μόνον όταν ξημερώνει βλέπεις την έκταση της καταστροφής-, η γνώση μου για το φυσικό περιβάλλον της Πάρνηθας δεν εξα-

ντλείται σε αυτά. Έχω και μια ευρύτερη γνώση γιατί ασχολούμαι εδώ και πολλά χρόνια με το βουνό. Και θέλω να πω ότι η καταστροφή της Πάρνηθας έχει ξεκινήσει πριν την πυρκαγιά και συνεχίζεται και μετά από αυτήν. Και μια συγκεκριμένη αιχμή αυτής της καταστροφής είναι το Καζίνο. Επ' ευκαιρία λοιπόν, και επειδή ακριβώς αυτό που δικάζεται εδώ είναι το Καζίνο, να κάνουμε αυτή την αίθουσα δικαστηρίου ένα χώρο για να ακουστούνε δυο χρήσιμα πράγματα. Το Μον Παρνές και μετέπειτα Καζίνο χτίστηκε το 1961, σε μια επιλογή της τότε κυβέρνησης Καραμανλή. Θα πρέπει να σημειώσουμε ότι ήταν η εποχή της λεγόμενης "εθνικής ανασυγκροτήσεως", η εποχή που η Αθήνα αναδιαμορφωνόταν με βάση τη λογική "όλα τσιμέντο να γίνουν". Τότε ήταν που φτιάχτηκε η Αθήνα όπως την γνωρίζουμε σήμερα, αλλά οι εργολάβοι δεν μείνανε δυστυχώς στην Αθήνα, φτάσανε και μέχρι την Πάρνηθα. Το Μον Παρνές λοιπόν φτιάχτηκε το '61 με μια προσωπική επιλογή του Καραμανλή και μια προσωπική ανάθεση σε ένα αρχιτέκτονα τότε, έτσι ώστε να φτιαχτεί ένα μεγάλο και πολυτελές ξενοδοχείο πάνω στο βουνό ως ναυαρχίδα της αναδυόμενης τότε ελληνικής τουριστικής βιομηχανίας. Μια πανάκριβη κατασκευή, που стоίχισε 140 εκατομμύρια δραχμές εκείνης της εποχής, δηλαδή περίπου 140 εκατομμύρια ευρώ με χρήματα σημερινά. Το ξενοδοχείο το εγκαινίασε ο τότε υπουργός προεδρίας Κωνσταντίνος Τσάτσος ο οποίος στα απομνημονεύματά του "Λογοδοσία μιας ζωής" έγραψε ότι "το όλο έργο ήταν μια καλλιτεχνική και οικονομική αποτυχία", για την οποία όμως κατασπαταλήθηκαν άφθονα χρήματα του λαού, αποσπασμένα με τη φορολογία. Δηλαδή, τα σκόρπισε ο Καραμανλής για να φτιάξει ένα παλάτι για τους πλούσιους, μόνο που οι πλούσιοι το περιφρόνησαν και έτσι απέτυχε οικονομικά. Το αποτυχημένο Μον Παρνές θα είχε γίνει ερείπιο και αετοφωλιά, πράγμα που θα ήταν ευτυχές, αλλά την περίοδο της δικτατορίας έγινε Καζίνο. Θα πρέπει να σημειώσουμε ότι υπήρχε εξ αρχής μια πρόταση για το ξενοδοχείο αυτό, το Μον Παρνές να γίνει Καζίνο, που την είχε διατυπώσει τότε η δημοσιογράφος Ελένη Βλάχου, όμως καμία κυβέρνηση από αυτές που αποκαλούνταν δημοκρατικές δεν μπορούσε να το κάνει Καζίνο, μέχρι την εποχή της δικτατορίας το 1967... Και το εξηγεί αυτό ο Κωνσταντίνος Τσάτσος μελλοντικός πρόεδρος της δημοκρατίας: γιατί φοβόντουσαν τον τύπο και την αντιπολίτευση. δηλαδή την κατακραυγή. Εκείνη την εποχή υπήρχαν μόνο δυο καζίνα, το ένα ήταν στην Κέρκυρα και το άλλο ήταν στη Ρόδο και δουλεύανε με ξένους τουρίστες, δηλαδή με πλούσιους αλλοδαπούς. Και θα φάνταζε τρομαχτικό εκείνη την εποχή -αυτό που σήμερα φαίνεται σαν μια αυτονόητη πραγματικότητα τότε ήταν κάτι τρομαχτικό- αν μια κυβέρνηση έφτιαχνε ένα Καζίνο το οποίο να απευθύνεται στην εσωτερική αγορά, στην αθηναϊκή κοινωνία, γιατί αυτό σήμαινε εκμαυλισμό και κατασκευή τοξικομανών του τζόγου, και καμία κυβέρνηση τότε δεν τόλμησε να το κάνει. Αυτά τα προβλήματα όμως που είχαν τότε οι δημοκρατικοί τα έλυσε η δικτατορία, και το 1971 ο Γεώργιος Παπαδόπουλος όχι μόνο παραχώρησε το ξενοδοχείο του Μον Παρνές σε έναν κύπριο μεγαλοκαρχαρία, τον Χρήστο Δημήτριου, που το πήρε για να το κάνει Καζίνο, αλλά έφτιαξε κι ο ίδιος τη βίλα του επάνω στην Πάρνηθα. Επάνω στην Πάρνηθα εκτός από το Καζίνο υπάρχει και η προσωπική βίλα του δικτάτορα Παπαδόπουλου! Μετά από την πτώση της δικτατορίας η βίλα εγκαταλείφθηκε, αλλά δεν εγκαταλείφθηκε και το Καζίνο γιατί πλέον είχε παραχθεί εκείνο το απαραίτητο ποσοστό του πληθυσμού, οι τοξικομανείς του τζόγου, που το συντηρούσε. Ο Τσάτσος απολογούμενος πάνω σε αυτό το ζήτημα γράφει ότι "το Μον Παρνές ως ξενοδοχείο απέτυχε, όμως τώρα πληροί τον προορισμό του ως Καζίνο, αυτό όμως το έκανε η δικτατορία, εγώ μπορώ να πω ότι δεν το έκανα"! Οι δημοκρατικοί λοιπόν δεν τόλμησαν να φτιάξουν οι ίδιοι το Καζίνο, το κληρονόμησαν όμως και το λειτούργησαν. Και σαν να μην έφτανε αυτό το 2003 ιδιωτικοποιήθηκε το Καζίνο με όρους εξοντωτικούς για τον εθνικό δρυμό της Πάρνηθας. Άλλωστε, θα πρέπει να το συμπληρώσουμε ότι από την πρώτη στιγμή η κατασκευή του Μον Παρνές το 1961 ήταν απολύτως ασύμβατη και εχθρική προς τη σχεδιαζόμενη δημιουργία ενός εθνικού δρυμού που σήμαινε απόλυτη προστασία των ορεινών βιοτόπων και των φυσικών οικοσυστημάτων. Το 2003 λοιπόν, με την ιδιωτικοποίησή του, παραχωρείται ταυτόχρονα στο Καζίνο όλη η ιδιοκτησία του ΕΟΤ επάνω στην Πάρνηθα, η οποία δεν περιορίζεται στο Καζίνο, αλλά περιλαμβάνει και το παλιό ξενοδοχείο του Ξενία που ήταν κάποτε σανατόριο, καθώς επίσης και μια ευρύτερη έκταση 3.100 στρεμμάτων. Αυτή η παραχώρηση από τη μεριά του κράτους στα χέρια των ιδιωτών ξεσήκωσε κοινωνικές αντιδράσεις και έγινε τότε η πρώτη διαδήλωση επάνω στην Πάρνηθα το Μάρτη του 2003. Ήταν όμως κάτι που δεν τους σταμάτησε. Προφανώς οι ειρηνικές εκδηλώσεις δεν τους σταματούν γι' αυτό πρέπει να προχωρήσουμε σε πιο δυναμικές...

Εδώ γεννώνται δύο ζητήματα στα οποία δεν μπορεί να τοποθετηθεί κανένας διαφορετικά από ότι εμείς, εκτός αν απέχει παντελώς από την κοινή λογική και από το κοινό περί δικαίου αίσθημα. Ποια είναι αυτά; Πρώτον, δεν νοείται ιδιωτική επένδυση και ιδιωτική διαχείριση μέσα σε δημόσια γη. Ο

εθνικός δρυμός είναι δημόσια γη και κανένας υπουργός δεν μπορεί να τον δώσει σε καμία πολυεθνική -αυτή τη στιγμή το έχει η πολυεθνική B.C. Partners κατά 70% και κατά 30% η Τεχνοδομική του Μπόμπολα-, και δεύτερον δεν νοείται βιομηχανία τζόγου μέσα σε εθνικό δρυμό, καθότι είναι παντελώς ασύμβατη αυτή η λειτουργία με την προστασία, όπως είπα πριν, των ορεινών βιοτόπων και των οικοσυστημάτων της Πάρνηθας. Μετά την καταστροφή δε της Πάρνηθας, η οποία όπως σας είπα έγινε από τη συνειδητή εγκατάλειψή της, τέθηκε και ένα άλλο ζήτημα: Η χώρα έχει δέκα εθνικούς δρυμούς και αυτός της Πάρνηθας είναι ο πλησιέστερος στην πρωτεύουσα, και υποτίθεται ο πιο προστατευόμενος, και όμως κάπκε σε τεράστια έκταση! Άμα σας αρέσουν οι αριθμοί, και για όσους αρέσουν οι αριθμοί, από τα 29.000 στρέμματα ελατοδάσους, Κεφαλληνιακής ελάτης δηλαδή, το οποίο είναι μοναδικό, κάπκαν τα 20.500, δηλαδή περίπου τα 2/3. Από τη συνολική έκταση των 250.000 στρεμμάτων που ήδη καταπατείται από την επέκταση των θρακομακεδόνων, από την Ιπποκράτειο πολιτεία κι από την επέκταση πολλών οικισμών γύρω από την Πάρνηθα, από αυτά τα 250.000 στρέμματα από τα οποία αρκετά έχουν υποστεί πολλαπλές καταστροφές και κάθε χρόνο καίγονται περιμετρικώς, κάπκαν συνολικά 56.000 στρέμματα.

Για αυτή την καταστροφή λοιπόν που συνέβη τον Ιούνιο, εμείς οι οποίοι δικαζόμαστε τώρα, μαζί με άλλους που συγκεντρωθήκαμε -γιατί πριν ανέβουμε πάνω στο βουνό καταρχήν διαδηλώσαμε κάτω στους πρόποδες, στο τελεφερίκ, αποκλείοντας το Καζίνο- είχαμε πει το εξής: Αφού κάπκε η Πάρνηθα, δηλαδή ένας δρυμός που υποτίθεται προστατεύεται και είναι δίπλα στην πόλη, τότε τα πάντα μπορούν να συμβούν! Αυτά τα λέγαμε, γιατί για μας σηματοδοτούσε κάτι αυτή η καταστροφή, πριν καούν συνολικά το καλοκαίρι 3.100.000 στρέμματα και 67 άνθρωποι.

(Απουσιάζει μέρος της "απολογίας" σχετικό με τους λόγους που έγινε η συμβολική επίθεση στο Καζίνο)

(...) και αυτό για να γίνουμε καινούριες εγκαταστάσεις καθώς επίσης και νέα πάρκινγκ, γιατί έχουν αυξηθεί οι μπίζνες και οι πελάτες του Καζίνου πάνω στην Πάρνηθα και δεν τα χωράει πια ο τόπος τα αυτοκίνητα. Υπήρχε και ένας άλλος λόγος για να πάμε, τον οποίο δεν τον γνωρίζαμε (...) Αυτός ο λόγος είναι αυτός που ανέφερε ένας από τους συντρόφους μου, ότι ο υπουργός Άρης Σπλιωτόπουλος είχε δηλώσει -νομίζω την ίδια μέρα, αλλά εμείς το αγνοούσαμε, το μάθαμε αφού κατεβήκαμε από το βουνό και αφού απελευθερωθήκαμε από τη ΓΑΔΑ- ότι τα δάση τα καίνε οι αναρχικοί, κάτι που επανέλαβε και ένα πλήθος "εκλεκτών" αντιπροσώπων της πολιτικής ελίτ που κυβερνάει τη χώρα με πρώτους την υπουργό εξωτερικών Μπακογιάννη και τον δήμαρχο της Αθήνας Κακλαμάνη καθώς και οι λακέδες τους. Ολότελα υπεύθυνοι ως άτομα και πολιτική τάξη, ως κόμμα, κυβέρνηση και κράτος για την καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος και ταυτόχρονα των κοινωνιών που υπάρχουν μέσα σε αυτό ή από αυτό, προσπάθησαν να μεταθέσουν τις ευθύνες τους πάνω σε κοινωνικούς αγωνιστές οι οποίοι για το μόνο για το οποίο μπορούν να κατηγορηθούν είναι για την αντίστασή τους ακριβώς σε αυτή την καταστροφή. Και γι' αυτήν ακριβώς την αντίσταση βρισκόμαστε εμείς εδώ πέρα.

Τελειώνοντας θέλω να πω, και ελπίζω πως δόθηκε αυτός ο χαρακτήρας που αξίζει σε αυτή τη δίκη, ότι είναι μία δίκη του κράτους και του Καζίνου. Και θέλω επίσης να πω, αν και δεν το βλέπω προσωπικά καθώς θα το έλεγα απέναντι σε οποιοσδήποτε δικαστές με δικάζανε, ότι το δικαστήριο αυτό βρίσκεται σε πολύ δύσκολη θέση γιατί είτε μας αθώωσε είτε μας καταδικάσει, το ίδιο μας κάνει. Και στις δύο περιπτώσεις είναι ένα εφιαλτήριο για τη συνέχιση του αγώνα μας. Και είτε μας αθώωσε είτε μας καταδικάσει δεν έχει καμία σημασία. Αυτό που καταδικάστηκε εδώ είναι το Καζίνο και το κράτος που μας καταδίωξε.

Αποχωρώντας από την δικαστική αίθουσα φωνάχτηκαν τα συνθήματα:

Η ΟΡΓΗ ΔΕΝ ΣΒΗΝΕΙ Καζίνο ΔΕΝ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ

SS SS ΜΠΑΤΣΟΙ - ΔΙΚΑΣΤΕΣ

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΚΑΙΝΕ ΔΑΣΗ ΚΑΙ ΒΟΥΝΑ ΧΤΙΖΟΥΝΕ Καζίνο ΚΑΙ ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΙΚΑ

ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ - ΡΟΥΦΙΑΝΩΝ, ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ ΚΑΙ ΒΑΣΑΝΙΣΤΩΝ

...στον Αγρό Καματερού

Ζώντας στη μητρόπολη και βιώνοντας καθημερινά την έλλειψη ελεύθερων χώρων από την καταπάτηση, τον αποκλεισμό, την "ανάπλαση" και την εμπορευματοποίησή τους, που έχουν σαν αποτέλεσμα τον κοινωνικό έλεγχο και την απομόνωση, επιζητούμε την απελευθέρωσή τους καθώς και τη δημιουργία και υπεράσπιση χώρων που λειτουργούν ως εστίες αυτοοργάνωσης και αντίστασης. Ένα τέτοιο εγχείρημα αποτελεί ο αυτοδιαχειριζόμενος Αγρός Καματερού.

Στον αγρό αναπτύσσεται ένα αντιεξουσιαστικό εγχείρημα σε αυτοοργανωμένη βάση εδώ και τρία χρόνια σε ιδιόκτητη μισθωμένη έκταση, είναι από τις λίγες εκτάσεις στην περιοχή που έχουν μείνει ανοικοδόμητες μιας και η περιοχή αναπλάθεται με ταχείς ρυθμούς.

Αμέσως μετά την δημοσιοποίηση της πρώτης ανοιχτής εκδήλωσης όπου έγιναν ευρέως αντιληπτά τα χαρακτηριστικά και οι στόχοι του εγχειρήματος, ο ιδιοκτήτης απείλησε τηλεφωνικά με έξωση, ενώ με τη συμμετοχή της αστυνομίας ξεκίνησε μια εκστρατεία κατασκευοφάντησης του αγρού και τρομοκράτησης των γειτόνων.

Σε σύντομο χρονικό διάστημα ιδιοκτήτες και μπάτσοι εισέβαλαν στον αγρό καταστρέφοντας την καλλιέργεια, εργαλεία και παιχνίδια.

Το Σάββατο 19 Γενάρη '08, ενώ εκκρεμούσε η απόφαση της έξωσης, βρεθήκαμε σε συγκέντρωση και πορεία που καλούσε ο Αγρός στις γειτονιές του Καματερού, ως αλληλέγγυοι στον αγώνα τους ενάντια στην καταστολή που δέχονται.

Στη δίκη της έξωσης που έγινε περίπου ένα μήνα μετά, το δικαστήριο ενώ αποφάσισε πως οι ενοικιαστές καλώς χρησιμοποιούσαν το χώρο για καλλιέργεια, υποστήριξε πως η εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε υπερέβαινε τους όρους ενοικίασης του χώρου λόγω της μεγάλης συγκέντρωσης ατόμων στον αγρό και ενέκρινε την έξωση δίνοντας διορία ως τα μέσα του Ιουνίου 2008.

... ενάντια στους Γενετικά Τροποποιημένους Οργανισμούς

Το Σάββατο 2 Φλεβάρη καλέστηκε συγκέντρωση και πορεία αντίστασης ενάντια στους Γενετικά Τροποποιημένους Οργανισμούς στις 11:00 το πρωί στην πλατεία Συντάγματος με αφορμή το συνέδριο που διοργάνωνε η ΒΙΟΝΟΒΑ (εταιρία που έχει αναλάβει την προπαγάνδη των Γενετικά Τροποποιημένων Οργανισμών στην Ελλάδα), υπό την αιγίδα μιας σειράς υπουργείων.

Η πορεία είχε προγραμματιστεί να κινηθεί προς το Ζάππειο όπου γινόταν το Συνέδριο. Στη συγκέντρωση συμμετείχαν περίπου 300 άτομα, απλώθηκαν πανό, μοιράστηκαν κείμενα ενάντια στη Βιοτεχνολογία και υπήρχε μικροφωνική.

Στο χώρο της συγκέντρωσης στην πλατεία Συντάγματος, αναρτήσαμε πανό που έγραφε:

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΒΟΛΗ ΤΟΥ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΦΥΣΗ, ΕΙΝΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

Παράλληλα με το κάλεσμα στο Σύνταγμα ενάντια στη Βιοτεχνολογία υπήρχε κάλεσμα για αντιφασιστική συγκέντρωση και διαδήλωση στα Προπύλαια στις δέκα το πρωί με σκοπό τη ματαίωση φασιστικής συγκέντρωσης-πορείας για τα Ίμια. Γύρω στις 12 το μεσημέρι ξέσπασαν συγκρούσεις μεταξύ των διαδηλωτών της αντιφασιστικής συγκέντρωσης και φασιστών που συνεπικουρούνταν από τις δυνάμεις των ΜΑΤ στην πλατεία Κολοκοτρώνη, με αποτέλεσμα 2 σύντροφοι να βρεθούν στο νοσοκομείο σοβαρά τραυματισμένοι και πολλοί άλλοι να χτυπηθούν.

Μόλις πληροφορηθήκαμε το παραπάνω γεγονός, μετά από έκτακτη συνέλευση στο Σύνταγμα, εκτιμώντας πως ο αγώνας ενάντια στην εξουσία δεν περιορίζεται σε επι μέρους μέτωπα, αλλά είναι καθολικός, αποφασίσαμε η πορεία που είχε προγραμματιστεί να κινηθεί προς το Ζάππειο να αλλάξει δρομολόγιο και στόχο. Έτσι γύρω στις 2 το μεσημέρι, η συγκέντρωση στο Σύνταγμα τελείωσε, ενώ το μεγαλύτερο μέρος της πραγματοποιήσε πορεία ως τα Προπύλαια όπου και ενώθηκε με την αντιφασιστική συγκέντρωση.

Ακολουθεί το κείμενο ενάντια στη βιοτεχνολογία που μοιράστηκε στη συγκέντρωση στο Σύνταγμα.

ΔΙΑΝΥΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ ΤΗΣ ΒΙΟΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

Εισαγωγή

Η ιστορία της επέμβασης του ανθρώπου στη φύση βρίσκει τις αρχές της κατά τους αρχαίους χρόνους. Από τη στιγμή που ο άνθρωπος πέρασε από το στάδιο του τροφουσυλλέκτη-κυνηγού στο στάδιο του καλλιεργητή- κτηνοτρόφου άρχισε σταδιακά να επεμβαίνει στη φύση με μικρές παρεμβάσεις που διευκόλυναν τη διαβίωσή του.

Οι επεμβάσεις αυτές γίνονταν πάντα σε εναρμονισμό με τη φύση και εξελίσσονταν με πολύ αργούς ρυθμούς χρησιμοποιώντας τη γνώση που είχε αποκτηθεί από τις προηγούμενες γενιές.

Για αιώνες ολόκληρους ο τρόπος καλλιέργειας παρέμενε ο ίδιος.

Ως τα μέσα του 20ου αιώνα με την επιβολή της λεγόμενης "πράσινης επανάστασης" και ενώ είχαν προηγηθεί η "βιομηχανική επανάσταση" στα τέλη του 18ου αιώνα και οι δύο παγκόσμιοι πόλεμοι και όσα αυτά επέφεραν.

Με τη λεγόμενη "πράσινη επανάσταση" ο καπιταλισμός άλλαξε ριζικά το μοντέλο γεωργίας και τη σχέση του γεωργού με τη φύση επεκτείνοντας την κυριαρχία και τα κέρδη του αυτή τη φορά στον αγροτικό τομέα. Ήταν η εποχή που οι αγρότες μετατράπηκαν σε εργάτες γης, τα αγαθά έγιναν προϊόντα και η καλλιεργήσιμη γη εκμεταλλεύσιμη.

Αν τα προβλήματα που δημιούργησε η πράσινη επανάσταση στη φύση και τις ανθρώπινες κοινωνίες είναι η μόλυνση, οι εξαντλητικές συνθήκες εργασίας που επιβλήθηκαν και η λεηλασία των φυσικών πόρων και του κοινωνικού πλούτου από το αγροχημικό κεφάλαιο και το κράτος, σήμερα με τη βιοτεχνολογία έρχονται να προστεθούν κι άλλα. Η δραματική μείωση της βιοποικιλότητας που επέρχεται λόγω της "απελευθέρωσης" των γενετικά τροποποιημένων οργανισμών, οι επιπτώσεις στην υγεία όλων των έμβιων όντων και ο καθολικός έλεγχος της γεωργικής παραγωγής και της διάθεσης της τροφής.

Η επέμβαση στα βιολογικά θεμέλια των οργανισμών, δηλαδή στο γενετικό υλικό, που "επιτυγχάνεται" μέσω της βιοτεχνολογίας απειλεί πλέον όχι μόνο τον τρόπο διαβίωσης, αλλά και την ίδια τη ζωή.

Σήμερα οι εφαρμογές της βιοτεχνολογίας εξαπλώνονται σε τεράστιο έδαφος. Από τη γεωργική παραγωγή, την ιατρική και τη φαρμακοβιομηχανία ως την παραγωγή μεμονωμένων οργάνων του

σώματος, κλωνοποιημένων ζώων και δυνητικά ακόμη και ανθρώπων. Αξίζει να σημειωθεί εδώ η αξιοποίηση της χαρτογράφησης του D.N.A. -που παραδόθηκε από την επιστήμη της γενετικής- από τους κατασταλτικούς μηχανισμούς για την ταυτοποίηση υπόπτων για "τρομοκρατικές και εγκληματικές ενέργειες".

Με επιχειρήματα περίπου ίδια με αυτά που προπαγάνδισαν την "πράσινη επανάσταση", τα προϊόντα της βιοτεχνολογίας προωθούνται από τους κυρίαρχους του πλανήτη με σκοπό την περαιτέρω επέκταση των κερδών και του ελέγχου τους στην κοινωνία και τη φύση.

Σύντομο ιστορικό της επιστημονικής έρευνας

Από την αρχαιότητα ήδη ο άνθρωπος αναζητούσε τους νόμους που διέπουν τα φυσικά φαινόμενα και τις διεργασίες της κληρονομικότητας. Ο Ιπποκράτης διατύπωσε την άποψη ότι και οι δύο γονείς συνεισφέρουν στην αναπαραγωγή. Πίστευε δε πως το υλικό της αναπαραγωγής προέρχεται από όλα τα μέρη του σώματος ενός οργανισμού. Ο Αριστοτέλης πίστευε στη μεγαλύτερη συνεισφορά του θηλυκού και παράλληλα υποστήριξε ότι το αναπαραγωγικό υλικό προέρχεται από "θεραπευτικά υλικά" από όλα τα μέρη του σώματος.

Παρόλη την αναζήτηση επιστημόνων και βιολόγων για 23 αιώνες δεν είχε δοθεί μια επαρκής εξήγηση για τον τρόπο κληρονομότητας των γενετικών χαρακτηριστικών.

Ήταν πρώτος ο Mendel που έδειξε τον τρόπο κληρονομότητας.

Ο Gregor Mendel (1822-1884) μοναχός στο μοναστήρι της Bunn στην Τσεχοσλοβακία και δάσκαλος μαθηματικών σε τοπικό σχολείο, μετά από πειραματική προσέγγιση διατύπωσε τους πρώτους νόμους σύμφωνα με τους οποίους κληρονομούνται τα χαρακτηριστικά από μία γενιά στην επόμενη. Το 1866 παρουσίασε τα αποτελέσματα του, που βασίζονταν σε διασταυρώσεις του φυτού *Pisum sativum* κοινά γνωστό ως μωσοχομπίζελο. Τα αποτελέσματα αυτά δεν είχαν απήκηση στην επιστημονική κοινότητα της εποχής του και έτσι έμειναν 40 χρόνια στο ράφι μέχρι τις αρχές του 20ου αιώνα που η αποδοχή των νόμων του σηματοδότησε την γέννηση της γενετικής επιστήμης. (Βαρέλη-Λουκάς)

Στα ευρήματα των νόμων του Mendel βρήκαν οι επιστήμονες τη γνώση για τη δημιουργία των υβριδίων.

Υβρίδια καλούνται τα φυτά, τα οποία προκύπτουν από τη διασταύρωση δυο διαφορετικών ποικιλιών του ίδιου είδους και παρουσιάζουν "βελτιωμένα" χαρακτηριστικά σε σχέση με τα φυτά από τα οποία προέρχονται. Τα "βελτιωμένα" αυτά χαρακτηριστικά εξυπηρετούν εμπορικούς σκοπούς όπως αύξηση της παραγόμενης ποσότητας, αύξηση του μεγέθους των καρπών, ανθεκτικότητα σε ασθένειες, ανθεκτικότητα σε ακραία καιρικά φαινόμενα, ομογενοποίηση των παραγόμενων προϊόντων για τη διευκόλυνση της τυποποίησής τους, μορφοποίησή τους προς χάρη της καταναλωτικής αισθητικής κ.λ.π. Τα υβρίδια παρουσιάζουν επίσης ένα ακόμη αξιοσημείωτο χαρακτηριστικό, ότι συνήθως παράγουν στείρους σπόρους κι αν όχι τότε τα φυτά που προέρχονται από σπόρους υβριδίων κατά κανόνα δεν εμφανίζουν τα "βελτιωμένα" χαρακτηριστικά στην επόμενη γενιά.

"Πράσινη επανάσταση"

Τα υβρίδια μαζί με την ανακάλυψη των πετροχημικών υποπροϊόντων και την εισαγωγή της μηχανής στον αγρό σηματοδότησαν την λεγόμενη "πράσινη επανάσταση" περί το 1950.

Η "πράσινη επανάσταση" που επιβλήθηκε μέσα από τεράστια προπαγάνδα η οποία υπόσχονταν την εξάλειψη της πείνας στον "τρίτο κόσμο", την αύξηση του γεωργικού κατά κεφαλή εισοδήματος και τη λύση στο "πρόβλημα" της τροφής του πλανήτη (το επιχείρημα που χρησιμοποιήθηκε ήταν ότι, ο πληθυσμός του πλανήτη αυξάνεται με γεωμετρική πρόοδο ενώ η παραγωγή της τροφής με αριθμητική, έτσι σε λίγα χρόνια η παραγόμενη ποσότητα τροφής δεν θα επαρκεί για να καλύψει τις παγκόσμιες ανάγκες). Στην πραγματικότητα ήταν η διαδικασία αναδιάρθρωσης της γεωργίας στην κατεύθυνση της επέκτασης του κρατικού καπιταλιστικού μοντέλου εξουσίας και του ελέγχου της παραγωγής και της διάθεσής της τροφής. Δεν χρειάζεται ιδιαίτερη επιχειρηματολογία για να αντιληφθεί κανείς πως όσοι ελέγχουν την τροφή και το νερό, κατέχουν την εξουσία πάνω στη ζωή.

Επίσης η ανάπτυξη της βιομηχανίας που ώθησε μεγάλο μέρος του αγροτικού πληθυσμού στα αστικά κέντρα -όπου εκεί κανείς δεν καλλιεργεί άρα η τροφή πρέπει να εισαχθεί από τον τόπο παραγωγής της- δημιούργησε τις κοινωνικές δομές που ήταν απαραίτητες για την αποδοχή του

νέου μοντέλου εργασίας και δημιούργησε μια νέα βιομηχανία, αυτή των τροφίμων. Προσθέτοντας ένα ακόμα επιχείρημα για την αναγκαιότητα της εντατικοποίησης της καλλιέργειας.

Σε καμία περίπτωση φυσικά δεν εξελίφθηκε η πείνα. Όπως είναι γνωστό πολλοί λαοί σήμερα υποσιτίζονται. Το πρόβλημα φυσικά δεν βρίσκεται στο γεγονός ότι η παραγόμενη τροφή δεν είναι αρκετή για να ταΐσει τον πλανήτη, αλλά στην άνιση κατανομή του πλούτου. Όσο για την αύξηση του γεωργικού εισοδήματος τα αποτελέσματα της ήταν η πτώχευση των μικροκαλλιεργητών και η περαιτέρω ανάπτυξη των μεγαλοτσιφλικιών και -όπως άλλωστε ήταν επιθυμητό και πρωταρχικός στόχος του κεφαλαίου- η δημιουργία της παγκόσμιας αγοράς τροφίμων και ο προσανατολισμός της γεωργίας με βάση τις ανάγκες της. Μιας αγοράς που απομυζά τον κοινωνικό πλούτο προς όφελος των λίγων, εμπορευματοποιώντας τις βασικές ανάγκες των πολλών.

'Η πράσινη επανάσταση ήταν ουσιαστικά η πρώτη συστηματικά οργανωμένη βίαιη ανασυγκρότηση της υπαίθρου σε πλανητικό επίπεδο. Αποτέλεσε μια γενικευμένη απόπειρα για την εφαρμογή συγκεκριμένων τεχνολογιών πάνω στη γεωργία και στόχευε στην ένταξη της αγροτικής παραγωγής στην καπιταλιστική ευφορία των πρώτων μεταπολεμικών χρόνων, με απώτερο σκοπό βέβαια την εξυπηρέτηση των συμφερόντων ελάχιστων πολυεθνικών και των κυρίαρχων κρατών.'

G.B. Αυτόνομη Πρωτοβουλία Νάξου. 2006

Για να είναι αξιοποιήσιμες καπιταλιστικά και κερδοφόρες οι νέες τεχνολογίες (χημικά σκευάσματα, υβρίδια, γεωργικά μηχανήματα) ήταν απαραίτητο να αλλάξει το γεωργικό μοντέλο συνολικά. Τη θέση του μικρού αγροτικού κλήρου ο οποίος ως τότε διαχειριζόταν σε οικογενειακό επίπεδο -όπου η οικογένεια καλλιεργούσε διάφορα είδη φυτών διατηρώντας με αυτό τον τρόπο την αυτονομία της στην σίτιση- πήραν οι τεράστιες μονοκαλλιέργειες. Οι ντόπιες ποικιλίες που μέσω της εξέλιξης, και της φυσικής επιλογής είχαν γίνει ανθεκτικές για κάθε τόπο, αντικαταστάθηκαν από τα υβρίδια. (Οι ντόπιες ποικιλίες προέρχονται από άγρια ενδημικά είδη φυτών τα οποία προτίμησαν οι γεωργοί από τα πρώτα κιάλια βήματα καλλιέργειας. Οι γεωργοί καλλιεργώντας χρόνο με το χρόνο, επιλέγοντας ανάμεσα στα καλλιεργούμενα φυτά αυτό που ταίριαζε καλύτερα στις ανάγκες τους και διατηρώντας το σπόρο κάθε φορά, εξημέρωσαν ουσιαστικά κάποια είδη φυτών και συντέλεσαν στη δημιουργία νέων ποικιλιών, τις λεγόμενες ντόπιες ποικιλίες). Τα υβρίδια για να εμφανίσουν τα προσδοκώμενα "βελτιωμένα" χαρακτηριστικά απαιτούσαν παράλληλη και εκτεταμένη χρήση γεωργικών φαρμάκων, λιπασμάτων καθώς και αυξημένη άρδευση. (Τα γεωργικά φάρμακα είναι πετροχημικά σκευάσματα που μαζί με τα λιπάσματα έκαναν την εποχή του '50 την εμφάνισή τους. Προέρχονται από δοκιμασμένα στους δύο παγκόσμιους πολέμους χημικά όπλα τα οποία μετά από επεξεργασία και τροποποίηση της δοσολογίας τους κρίθηκαν χρήσιμα για την γεωργική φαρμακοβιομηχανία. Η περίσσια αζώτου που χρησιμοποιήθηκε ως βιολογικό όπλο στους πολέμους αξιοποιήθηκε σαν λίπασμα. Το πιο γνωστό παράδειγμα είναι το αέριο Agent-Orange το οποίο χρησιμοποιήθηκε από τον Αμερικάνικο στρατό στον πόλεμο κατά των Βιετκόνγκ, για την αποψίλωση των δασών, με σκοπό να στερήσει από αυτούς τροφή και καταφύγιο. Απόγονος του αερίου είναι το γνωστό ζιζανιοκτόνο της Μονσάντο RoundUp). Για να καλυφτούν οι ανάγκες σε τεράστιες ποσότητες νερού κατασκευάστηκαν δαπανηρά αρδευτικά συστήματα, φράγματα καθώς επίσης έγιναν εκτροπές ποταμών. Οι αγροτικές εργασίες όπως το όργωμα, η σπορά, η συγκομιδή κ.α. που αιώνες ως τότε γίνονταν με τα χέρια, τώρα γίνεται με τη χρήση της μηχανής η οποία αποτέλεσε άλλο ένα εργαλείο στα χέρια της πολιτικής και οικονομικής εξουσίας και επιβάρυνε επιπλέον το φυσικό περιβάλλον.

Ο απολογισμός της "πράσινης επανάστασης" είναι πραγματικά εφιαλτικός.

Η επικράτηση των υβριδίων έναντι των ντόπιων ποικιλιών συντέλεσε στην εξαφάνιση αμέτρητων ποικιλιών φυτών και φυλών ζώων. Για παράδειγμα μόνο στην Ινδία από τις περίπου 300 ενδημικές ποικιλίες ρυζιού που υπήρχαν, σήμερα υπάρχουν μόνο 10-15 είδη.

Η εντατικοποίηση της καλλιέργειας, η μείωση ή και παύση της αγρανάπαυσης και της αμειψισποράς κατέστρεψαν τα χωράφια άγονα και τις καλλιέργειες άμεσα εξαρτώμενες από τα χημικά λιπάσματα.

Η εκτεταμένη αν όχι αλόγιστη χρήση χημικών σκευασμάτων συντέλεσε στην μόλυνση του περιβάλλοντος αποτελέσματα της οποίας είναι

- Η μόλυνση των υδάτων. Τα χημικά σκευάσματα που δεν απορροφώνται από τα φυτά παρασύρονται από τα βρόχινα νερά στον υδροφόρο ορίζοντα, από εκεί οδηγούνται μέσω της βαρύτητας

και της ροής στα ποτάμια, τα οποία καταλήγουν είτε στη θάλασσα είτε σε λίμνες μολύνοντας τα πάντα στο πέρασμά τους.

- Ο υπερτροφισμός των λιμνών. Τα χημικά σκευάσματα που καταλήγουν στις λίμνες ευνοούν κάποιους οργανισμούς, οι οποίοι αναπτύσσονται υπερβολικά σε βάρος άλλων, με αποτέλεσμα να διαταράσσεται η ισορροπία των οικοσυστημάτων. Στις λίμνες η μόλυνση είναι εμφανής ακόμη και με γυμνό μάτι μιας και δημιουργείται μια πράσινη γλίτσα στην επιφάνεια. (ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η λίμνη των Ιωαννίνων).

- Η αύξηση της αλατότητας των εδαφών, αφού τα υπολείμματα των χημικών σκευασμάτων δεν ξεπλένονται στο σύνολο τους λόγω της δέσμευσης τους από τα στοιχεία του εδάφους.

Παράλληλα, η υπερβολική χρήση του νερού σε υδροβόρες καλλιέργειες π.χ. βαμβάκι και η υπεράντληση του υδροφόρου ορίζοντα είχε ως αποτέλεσμα την υποχώρησή του αφήνοντας χέρσες εκτάσεις γης, ενώ στις παραθαλάσσιες περιοχές η υποχώρηση του υδροφόρου ορίζοντα είχε ως αποτέλεσμα την εισχώρηση αλμυρού νερού σε αυτόν προκαλώντας υφαλμύρωση.

Η επικράτηση τέλος των μονοκαλλιεργειών και της εντατικοποίησης της παραγωγής, που απαιτούσε μεγάλες ενιαίες καλλιεργήσιμες εκτάσεις, ώθησε σε εκτεταμένες εκκερνώσεις, αποξήρανση λιμνών, εξαφάνιση φυσικών φρακτών, ρεμάτων και κομματιών της αυτοφυούς χλωρίδας και οδήγησε σε τεράστιες εκτάσεις σε οικολογική κατάρρευση.

Τα υπολείμματα των γεωργικών φαρμάκων στο νερό προκαλούν οικολογική ρύπανση, δημιουργούν κινδύνους για την ζωή των έμβιων οργανισμών και είναι υπεύθυνα για σειρά δηλητηριάσεων διάφορων βαθμών ως και καρκινογενέσεις μιας και καθώς μεταβολίζονται σε πολλές περιπτώσεις γίνονται καρκινογόνα.

Η τοξική δράση των φαρμάκων δεν άφησε ανεπηρέαστους τους καταναλωτές αλλά ούτε τους αγρότες μιας και οι τελευταίοι ήταν οι πρώτοι που υπέστησαν τις συνέπειες της χρήσης τους, πάμπολλες δηλητηριάσεις αγροτών καταγράφονται ετησίως, ενώ οι επιπτώσεις στην υγεία από τη μακροχρόνια κατανάλωση γεωργικών φαρμάκων που περιέχονται στις τροφές και λειτουργούν αθροιστικά στον οργανισμό παραμένουν στην αφάνεια.

Τα οικονομικά δε αποτελέσματα ήταν ο οικονομικός μαρasmus και ο αφανισμός πλήθους μικροκαλλιεργητών καθώς η καλλιέργεια της γης απαιτούσε πλέον μεγάλο πάγιο κεφάλαιο για την αγορά μηχανημάτων, αρδευτικών συστημάτων κ.α. καθώς και μεγάλο ετήσιο κεφάλαιο για την αγορά σπόρων, λιπασμάτων και φαρμάκων. Αυτό οδήγησε στη δημιουργία εργατών γης οι οποίοι δεν ήταν "κύριοι" της γης τους -καθώς αυτό είχε καταστεί οικονομικά ασύμφορο-, αλλά ημερομίσθιοι υπάλληλοι σε μεγάλο-γαιοκτήμονες, στη συρρίκνωση του αγροτικού πληθυσμού, την έξοδο του προς τα αστικά κέντρα και την σταδιακή προλεταριοποίησή τους.

Ενώ πολλοί λαοί του "τρίτου" κόσμου οι οποίοι διατηρούσαν ως τότε ένα βαθμό στοιχειώδους αυτονομίας παράγοντας τα προς το ζειν σε ατομικό επίπεδο και οργανώνονταν σε μικρές αυτόνομες κοινότητες οδηγήθηκαν στην εξαθλίωση. Χρησιμοποιώντας τις αποικίες για αγορά φτηνής πρώτης ύλης, οι αναπτυγμένες χώρες του Βορρά, επεξεργάζονταν και τροποποιούσαν τα εισαγόμενα αγαθά, παράγοντας προϊόντα επεξεργασίας στις βιομηχανίες τους, και στη συνέχεια μεταπουλούσαν στις χώρες του "τρίτου κόσμου" αυτά τα προϊόντα με τιμές προσαρμοσμένες στις αγορές του Βορρά. Αυξάνοντας με αυτό τον τρόπο την ανισότητα του πλούτου μεταξύ πλούσιου Βορρά και φτωχού Νότου.

Παράλληλα οι τσιφλικάδες και οι νέοι μεγάλο-γαιοκτήμονες κατάφεραν να αξιοποιήσουν τις δυνατότητες που τους δίνονταν και να πλουτίσουν ακόμα περισσότερο.

Ενώ οι πολυεθνικές εταιρίες που ελέγχουν την παραγωγή και εμπορία σπόρων και οι φαρμακοβιομηχανίες, θησαύριζαν επεκτείνοντας τις δραστηριότητές τους μετατρέπονται σε ποροαγροχημικούς κολοσσούς.

Στην ελληνική πραγματικότητα το νέο αυτό μοντέλο γεωργίας επιβλήθηκε με σειρά κρατικών επιδοτήσεων προανατολισμένων πάντα στις ανάγκες της παγκόσμιας αγοράς (βαμβάκι, καπνός), τραπεζικών δανείων, και τη σημαντική συνεισφορά των αγροτικών συνεταιρισμών.

Βιοτεχνολογία

Παράλληλα με την επιβολή του νέου αγροτικού μοντέλου οι εταιρίες προώθησής του, επένδυσαν στην επιστημονική έρευνα και την εφαρμογή των αποτελεσμάτων της μέσω της τεχνολογίας. Έτσι

σημαντικές ανακαλύψεις έγιναν τα τελευταία 50 χρόνια στην επιστήμη της βιολογίας, κλάδος της οποίας είναι η γενετική, ενώ το 1973 με την ανακάλυψη της τεχνικής του ανασυνδυασμού του D.N.A. από τους S. Cohen και H. Boyer γεννιέται η γενετική μηχανική.

Με τον όρο βιοτεχνολογία, εννοούμε μια ομάδα τεχνικών που βασίζονται στη μοριακή βιολογία και τη γενετική μηχανική, που επιτρέπει στους ειδικούς επιστήμονες να διαχειριστούν γενετικά και να αντιγράψουν ζωντανά κύτταρα με τρόπο που δεν είναι δυνατός με τη χρήση παραδοσιακών μεθόδων διασταύρωσης ή φυσικών ανασχεδιασμών.

Η γενετική τροποποίηση σε φυτά, ζώα, μικροοργανισμούς και τον άνθρωπο είναι η κοπή και τροποποίηση, μέσω της γενετικής μηχανικής, τμήματος γενετικού υλικού (D.N.A.) από ένα οργανισμό και μεταφορά του σε άλλον με σκοπό την αλλαγή των χαρακτηριστικών του τελευταίου. (Λουλούδης) Οι εμπλεκόμενοι οργανισμοί δότης και δέκτης δεν είναι απαραίτητο να έχουν συγγενική σχέση μεταξύ τους! Μπορούν για παράδειγμα να προστεθούν γονίδια ψαριού σολομού σε φυτό ντομάτας. Σπάζοντας έτσι τα φράγματα της φυσικής εξέλιξης των ειδών, δίνοντας τη δυνατότητα να δημιουργηθούν νεοφανείς οργανισμοί με μοναδικό συνδυασμό χαρακτηριστικών που θα ήταν αδύνατο να επιτευχθούν με τους κλασικούς τρόπους επιλογής διασταύρωσης και φυσικής αναπαραγωγής. Αυτοί οι νεόδμητοι οργανισμοί ονομάζονται γενετικά τροποποιημένοι οργανισμοί (Γ.Τ.Ο.) ή 'δια-γονιδιακοί'. Γενετικά τροποποιημένοι οργανισμοί θεωρούνται επίσης οργανισμοί στους οποίους έχει γίνει απόσπαση τμήματος του γενετικού υλικού χωρίς κάποια προσθήκη ξένου D.N.A. (Τσαπικούνης)

Πενήντα χρόνια μετά την κατάρρευση του ισχυρισμού ότι η "πράσινη επανάσταση" θα εξαλείψει τη φτώχεια στον 'τρίτο κόσμο' και θα αυξήσει το γεωργικό εισόδημα έρχεται η βιοτεχνολογία, με το ίδιο ιδεολόγημα να πείσει για την αναγκαιότητα των εφαρμογών της. Μόνο που στην επιχειρηματολογία των προασπιστών της έχουν προστεθεί μερικά ακόμη επιχειρήματα όπως αυτό της επίλυσης της ενεργειακής κρίσης με τη χρήση των αποκαλούμενων ενεργειακών φυτών, και τη δημιουργία μιας άνοσης κοινωνίας είτε με την εφαρμογή της βιοϊατρικής είτε με την εφαρμογή της "θετικής ευγονικής". Ο καπιταλισμός έρχεται να πουλήσει τις "λύσεις" στα "προβλήματα" που ο ίδιος δημιούργησε.

Το αστειό και αναληθές επιχείρημα για την επίλυση της πείνας που χρησιμοποιείται ξανά έρχεται σε αντίθεση με τα στοιχεία που δημοσίευσαν ο ίδιος ο Π.Ο.Υ. (Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας) και η Greenpeace σύμφωνα με τα οποία τα παραγόμενα τρόφιμα παγκοσμίως ξεπερνούν τις διατροφικές ανάγκες του συνολικού πληθυσμού της γης κατά 50% ("παγκόσμια μέρα διατροφής" τον Οκτώβριο του 2006)

Κι αν ο έλεγχος στην παραγωγή και διάθεση της τροφής από τις βιομηχανίες τροφίμων ήταν ήδη εξασφαλισμένος από την "πράσινη επανάσταση", η ανάπτυξη και εφαρμογή της βιοτεχνολογίας έρχεται να τον επιτείνει σε απόλυτο βαθμό επεμβαίνοντας στα βιολογικά θεμέλια των οργανισμών και κατοχυρώνοντας την ιδιοκτησία τους εντείνοντας έτσι τον οικονομικό εξαναγκασμό των φτωχότερων της γης.

Η βιοτεχνολογία είναι σήμερα ένα από τα ισχυρότερα όπλα της κυριαρχίας για την παγκοσμιοποίησή της και δεν μπορεί να ειπωθεί έξω από αυτήν. Οι κυβερνήσεις, οι επιστήμονες, τα μέσα επικοινωνίας και οι βιομηχανίες είναι στενοί συνεργάτες στη λεηλασία και την καταστροφή του φυσικού πλούτου του πλανήτη, τη χειραγώγηση και τον αφανισμό ολόκληρων ανθρώπινων κοινωνιών και πολιτισμών, στην προσπάθειά τους να φτιάξουν έναν κόσμο μια για πάντα υποταγμένο, μέσα από τον έλεγχο και τη μετάλλαξη ακόμη και των βιολογικών θεμελίων του. Έναν εφιαλτικό κόσμο όπου με αντίτιμο όλο και περισσότερες περιβαλλοντικές και ανθρωπιστικές καταστροφές, πείνα, αρρώστιες, μόλυνση και θάνατο θα αυξάνονται ολοένα η εξουσία, τα κέρδη και η αλαζονεία τους.

Αναρχικό Δελτίο Γενάρης 2007

Οι εφαρμογές της βιοτεχνολογίας στον αγροτικό τομέα υπόσχονται:

- ακόμα μεγαλύτερη αύξηση του μεγέθους των καρπών
- ακόμα μεγαλύτερη αύξηση της αντοχής σε ακραία καιρικά φαινόμενα και μηχανικές βλάβες, τη δημιουργία φυτών ανθεκτικών στην ξηρασία και σε αλατούχα εδάφη.
- ακόμα μεγαλύτερη ανθεκτικότητα σε ασθένειες και παράλληλη μείωση της χρήσης των γεω-

γικών φαρμάκων, καθώς τα φυτά θα έχουν εντομοκτόνο και μυκητοκτόνο δράση.

- ακόμα πιο ευπαρουσίαστα, με πιο έντονο χρώμα, πιο έντονη οσμή κ.α.
- Βελτίωση της θρεπτικής σύστασης των παραγόμενων τροφίμων σε μακροθρεπτικά (πρωτεΐνες, λίπη, υδατάνθρακες) και μικροθρεπτικά (βιταμίνες).
- Αύξηση της αντοχής των καλλιεργούμενων φυτών σε συγκεκριμένα ζιζανιοκτόνα.

Τη δημιουργία νέας σειράς φυτών, τα λεγόμενα ενεργειακά φυτά (ελαιοκράμβη, ζαχαρότευτλα κ.α.) στα οποία έχει παρατηρηθεί μεγάλη απόδοση σε ενέργεια κατά την επεξεργασία τους. Τα φυτά αυτά τροποποιούνται ώστε να έχουν ακόμα μεγαλύτερες αποδόσεις σε ενέργεια. Και προβάλλονται ως η σωτήρια λύση του ενεργειακού προβλήματος του πλανήτη.

Ενώ αυτές οι εφαρμογές στην πραγματικότητα απειλούν τη φύση και τον άνθρωπο.

Εκτός από την περαιτέρω μείωση της βιοποικιλότητας, την μεγαλύτερη αύξηση της αλατότητας των καλλιεργήσιμων εδαφών, την μείωση των υδάτινων αποθεμάτων, την αύξηση της μόλυνσης του νερού από τα γεωργικά υπολείμματα, λόγω της αύξησης της εντατικοποίησης και εκβιομηχάνισης της γεωργίας, υπάρχουν πολλαπλάσιοι κίνδυνοι για τη φύση και τον άνθρωπο από τη χρήση της βιοτεχνολογίας, οι οποίοι αυτή τη στιγμή είναι άγνωστοι και οι επιπτώσεις τους ανεξέλεγκτες.

Η νέα τεχνολογία είναι πολύ πρόσφατη για να μπορούμε να καθορίσουμε τους κινδύνους και τις δυσμενείς επιπτώσεις που εγκυμονούνται από τη χρήση της. Η έρευνα που γίνεται ως τώρα άλλωστε δεν αφορά τη μελέτη των επιπτώσεων της χρήσης της βιοτεχνολογίας, μιας και είναι ιδιαίτερα δαπανηρή, αλλά την εξάπλωση των εφαρμογών της, μιας και είναι ιδιαίτερα επικερδής.

Η επιστημονική γνώση είναι ακόμα αρκετά περιορισμένη. Για παράδειγμα οι επιστήμονες δεν γνωρίζουν τη χρησιμότητα μεγάλου μέρους του γονιδιόματός, περίπου 80% αυτού (το οποίο προκλητικά αποκαλούν σκουπίδια-trash D.N.A.).

Άγνωστη είναι και η επίδραση σε οργανισμούς που καταναλώνουν Γ.Τ.Ο.

Μελέτες έχουν δείξει ότι είναι δυνατόν να αναπτυχθεί ανθεκτικότητα διάφορων μικροβίων και ιών σε αντιβιοτικά, έτσι ώστε η καταπολέμησή τους δυσχεραίνεται.

Η εμφάνιση νέων αλλεργιών στον άνθρωπο έχει παρατηρηθεί ήδη, σε αρκετές περιπτώσεις ακόμη και με θανατηφόρα αποτελέσματα.

Η μείωση της βιοποικιλότητας και η γενετική μόλυνση ολόκληρων περιοχών λόγω της σταυρογονιμοποίησης των Γ.Τ. φυτών με τα καλλιεργούμενα ή άγρια ενδημικά είδη αποτελεί κοινή παραδοχή. Έχει παρατηρηθεί διασπορά γονιδίων σε απόσταση μεγαλύτερη από 2000 μέτρα.

Έχει επίσης παρατηρηθεί θνησιμότητα σε πληθυσμούς εντόμων σε περιοχές που καλλιεργούνται Γ.Τ. φυτά με εντομοκτόνο δράση.

Επιμόλυνση άλλων οργανισμών.

Νόμοι πατέντες TRIPs

Η πρώτη πατέντα εκδόθηκε στη Φλωρεντία το 1421 στο όνομα του αρχιτέκτονα Φιλίπο Μπρουνελέσκι. Ζητήθηκε μάλιστα από τον ίδιο τον Μπρουνελέσκι για την εφεύρεση ενός μηχανισμού φόρτωσης για τα πλοία. Αυτό που οι μεσαιωνικοί τεχνίτες ήταν υποχρεωμένοι να κάνουν, δηλαδή να εμπνέονται και να μαθαίνουν από τις ανώνυμες δημιουργίες και να βελτιώνουν, ανώνυμα πάλι, τις δικές τους, έπρεπε να σταματήσει. Η έμπνευση έπρεπε να συνδεθεί απ' ευθείας και ονομαστικά με τον εμπνευστή για να μην μπορεί να αποκτήσει υλική έκφραση, αν δεν του αποδώσει κέρδος. Κατ' επέκταση, η γνώση έπρεπε να συνδεθεί άμεσα με την ιδιοκτησία, και η χρήση ή εφαρμογή της με την κατοχή ενός αποκλειστικού δικαιώματος.

Περί κενών δαιμονίων

Ομάδα αυτομόρφωσης ενάντια στη βιοτεχνολογία της κυριαρχίας.

Το πατεντάρισμα εφευρέσεων και ανακαλύψεων συνεχίστηκε και εξαπλώθηκε, αλλά ήταν μόνο στις αρχές του 2000 που νομιμοποιήθηκε για έμβιους οργανισμούς.

Σύμφωνα με τους κανονισμούς του Π.Ο.Ε. (Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου) και τη συμφωνία του TRIPs (Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights- Ζητήματα Εμπορίου και Δικαιώματα Πνευματικής Ιδιοκτησίας) που βρίσκεται σε ισχύ από 1-1-2000, τα κράτη μέλη (142 στον αριθμό) είναι υποχρεωμένα να θεσπίσουν εθνικούς νόμους οι οποίοι θα συμμορφώνονται στις

αποφάσεις του, για την κατοχύρωση της πατέντας γονιδίων σε φυτά, ζώα, μικροοργανισμούς και τον άνθρωπο. Αυτό εξασφαλίζει στις εταιρίες το αποκλειστικό δικαίωμα χρήσης των γονιδίων που έχουν πατενταριστεί από αυτές, καθώς και της αποκλειστικής πώλησης οργανισμών και προϊόντων που προέρχονται ή περιέχουν το γονίδιο αυτό.

Σε απλά λόγια αυτό μεταφράζεται στο ότι οι αγρότες που επιλέγουν ή αναγκάζονται να καλλιεργούν Γ.Τ. σπόρους είναι υποχρεωμένοι να αγοράζουν σπόρους, λιπάσματα και φάρμακα από τις εταιρίες που τα παράγουν κάθε χρόνο, μιας και δεν έχουν πια το δικαίωμα να διατηρούν σπόρους και να τους χρησιμοποιούν στην επόμενη καλλιεργητική περίοδο, αφού τα φυτά αυτά καθώς και τα όσα παράγουν (καρποί, σπόροι) βρίσκονται στην αποκλειστική ιδιοκτησία των εταιριών παραγωγής. Η νομοθεσία προστατεύει τις εταιρίες αυτές ακόμα και στην περίπτωση σφάλματος, ατυχήματος γενετικής επιμόλυνσης.

Στην Αμερική έχει επιβληθεί οικονομικό πρόστιμο σε αγρότες των οποίων το χωράφι επιμολύνθηκε από γειτονική Γ.Τ. καλλιέργεια.

Βιοπειρατεία

Με βάση το νομικό πλαίσιο για το πατεντάρισμα στο γενετικό υλικό οι σποροαγοροχημικές πολυεθνικές συνεργαζόμενες με πανεπιστήμια και ερευνητικά ιδρύματα έχουν επιδοθεί στο ξέφρενο κυνήγι εύρεσης και πατεντοποίησης διαφόρων οργανισμών με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά χρήσιμα στους επιμέρους τομείς της βιοτεχνολογίας. Με πρόσχημα την επιστημονική καταγραφή των οργανισμών για τη διάσωση της βιοποικιλότητας, συλλέγουν φυτά, τα μελετούν ως προς τα χαρακτηριστικά που παρουσιάζουν εμπορικό ενδιαφέρον, στη συνέχεια τα επεξεργάζονται με τις τεχνικές της βιοτεχνολογίας και τέλος πατεντάρουν τα γονίδια τους. Αφαιρώντας με αυτό τον τρόπο το δικαίωμα χρήσης από οποιονδήποτε άλλο.

Οι εταιρίες καταλήπτευστοντας τη γνώση των ιθαγενών λαών, σωσμένη στους αιώνες για τις ιδιαίτερες πολλές φορές θεραπευτικές ιδιότητες πλήθους φυτών, δημιουργούν σειρές προϊόντων κάνοντας προσπάθεια να αφαιρέσουν από τους ιθαγενικούς λαούς το δικαίωμα χρήσης της πρωτογενούς ύλης.

Από τα πολλά παραδείγματα το πιο γνωστό είναι αυτό του δέντρου Neem, τα παράγωγα του οποίου χρησιμοποιούνταν για αιώνες στην Ινδία ως φάρμακο, αντισηπτικό, οδοντόκρεμα, για οικοδομικό υλικό, καύσιμη ύλη, λίπασμα, κ.α. Το δέντρο και η πολυτιμότητά του ανακαλύφθηκε από τις κερδοσκοπικές εταιρίες και αρκετά προϊόντα κατασκευάστηκαν με βάση το δέντρο και κατοχυρώθηκαν οι πατέντες. Στην συγκεκριμένη περίπτωση όμως οι δυναμικές και μακρόχρονες κινητοποιήσεις των αγροτών στην Ινδία κατάφεραν την άρση της πατέντας.

Περί ιατρικής ο λόγος

Αξιοποιώντας την ανθρώπινη αδυναμία και φόβο για το θάνατο τη νόσο και τον πόνο, η επιστήμη της ιατρικής σε συνεργασία με την γενετική μηχανική δημιούργησαν μια νέα μορφή ιατρικής, την βιοϊατρική, η οποία προβαίνει σε συνεχείς ανακαλύψεις φαρμάκων και νέων μεθόδων θεραπείας που υπόσχονται την ίαση ασθενειών και επιδημιών που μαστίζουν ως τώρα την ανθρωπότητα και που η θεραπεία τους δεν εξασφαλίζεται με τη χρήση της κλασικής ιατρικής.

Η πρώτη εμπορική εφαρμογή της βιοιατρικής ήταν το 1982 στην ανάπτυξη της ανθρώπινης ινσουλίνης από βακτήρια για τη θεραπεία του διαβήτη.

Πιο πρόσφατη είναι η διατήρηση των βλαστοκυττάρων από βρέφη με το επιχείρημα πως αν στο μέλλον το συγκεκριμένο άτομο νοσήσει θα είναι δυνατή η ίαση του, χρησιμοποιώντας τα βλαστοκύτταρά του για την καταπολέμηση διάφορων αιματολογικών ασθενειών ακόμα και για την αντικατάσταση ζωτικών οργάνων.

Στις μέρες μας μπορούμε να μιλάμε για εμπορευματοποιημένη ιατρική και βάση αυτού, να αντιληφθούμε πως οι υποσχέσεις για τη θεραπεία "σπάνιων" ασθενειών αφορούν τους πλούσιους του πλανήτη.

Η βιοιατρική χρησιμοποιείται από τους προασπιστές της βιοτεχνολογίας ως η ασπίδα για να περάσουν από το παράθυρο και οι υπόλοιπες εφαρμογές της βιοτεχνολογίας (αφού μπορεί να χρησιμοποιηθεί η Γενετική Μετάλλαξη στην ιατρική γιατί όχι και στους υπόλοιπους τομείς).

Διεθνείς κανονισμοί

Παράλληλα με τον Π.Ο.Ε. έχουν δημιουργηθεί η Σύμβαση για τη Βιοποικιλότητα, η οποία υπογράφηκε στην Παγκόσμια Διάσκεψη του Ρίο Ντε Ζανέιρο το 1992 και το Πρωτόκολλο της Καρθαγίνης για τη Βιοασφάλεια που υπογράφηκε στον Καναδά το 2000. Το Πρωτόκολλο και η Σύμβαση λειτουργούν συμπληρωματικά μεταξύ τους και ως στόχο έχουν την προστασία των χωρών που έχουν προσυπογράψει από τους κανονισμούς του Π.Ο.Ε. για τη διατήρηση του δικαιώματός τους να απαγορεύουν την εισαγωγή και καλλιέργεια Γ.Τ. φυτών εντός των συνόρων τους αν -και όταν- κρίνεται πως η επιστημονική έρευνα δεν έχει εξασφαλίσει την ασφάλειά τους.

Το Πρωτόκολλο και η Σύμβαση δημιουργήθηκαν αφενός λόγω της ανάγκης επιβράδυνσης της εξάπλωσης των Γ.Τ.Ο. από τις χώρες που δεν είχαν αναπτύξει τη νέα τεχνολογία και άρα είχαν οικονομική ζημία από την ανεξέλεγκτη εξάπλωσή τους, και αφετέρου για να εφυσχάσουν τους πολίτες τους.

Ευρωπαϊκή Ένωση

Η Ευρωπαϊκή Ένωση αρχικά είχε απαγορεύσει την καλλιέργεια Γ.Τ.Ο. και διακίνηση Γ.Τ.Π. στο εσωτερικό της, χρησιμοποιώντας το επιχειρήμα της ασφάλειας των πολιτών της από τους Γ.Τ.Ο. Αυτό φυσικά ήταν προσχηματικό, αφού η ίδια επένδυσε στην έρευνα και από το 1996 άρχισε να κάνει προσπάθεια άρσης της απαγόρευσης όπως και πέτυχε λίγα χρόνια αργότερα το 2004. Από την άρση του κοινοτικού μορατόριουμ και μέχρι σήμερα η Ε.Ε. έχει δώσει άδεια κυκλοφορίας στην αγορά της σε 15 γενετικά τροποποιημένα προϊόντα, ενώ σύμφωνα με το BBC οι γενετικά τροποποιημένες καλλιέργειες για το 2007 ξεπέρασαν τα 1.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα.

Τα εργαλεία της Ε.Ε. για την επιλογή της απαγόρευσης ή επιβολής των Γ.Τ. είναι το Συμβούλιο των Υπουργών Γεωργίας και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ασφάλειας Τροφίμων (EFSA).

Ποιοι τα προπαγανδίζουν

Στην Ελλάδα την προώθηση της βιοτεχνολογίας έχει αναλάβει η εταιρία Βιοπωνα που εκπροσωπεί την EuroBio (που συνιστά το μπλοκ των εταιριών βιοτεχνολογίας σε πανευρωπαϊκό επίπεδο).

Η Βιοπωνα παρουσιάζεται ως μη κερδοσκοπική εταιρία και δραστηριοποιείται με την έκδοση του περιοδικού BIO, την έκδοση βιβλίων και την οργάνωση ετήσιων διεθνών συνεδρίων. Το φετινό συνέδριο οργανώνει η Βιοπωνα, υπό την αιγίδα του Εθνικού Οργανισμού Φαρμάκων και μιας σειράς υπουργείων όπως το υπουργείο Υγείας, το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, το υπουργείο Πολιτισμού και το υπουργείο Εθνικής Παιδείας. Μεταξύ των καλεσμένων βρίσκονται εκπρόσωποι της επιστημονικής και βιομηχανικής ελίτ καθώς και εκπρόσωποι διάφορων κρατικών φορέων.

Αντιστάσεις

Πρωτοστάτες στον αγώνα κατά των γ.τ.ο. είναι αγρότες από την Ινδία, που μέσα από μακροχρόνιες κινητοποιήσεις έχουν πετύχει επιμέρους νίκες όπως αυτή για το δέντρο Neem. Σημαντικές είναι όμως και οι αντιστάσεις σε όλες τις γωνιές του πλανήτη. Ομάδες όπως το ELF στις ΗΠΑ ή οι Rezendé Hazen στην Ολλανδία, έχουν πραγματοποιήσει δυναμικές ενέργειες και σαμποτάζ όπως κάψιμο καλλιεργημένων εκτάσεων με Γ.Τ.Ο, καταστροφή μεταλλαγμένων προϊόντων κ.α.

Στην Ελλάδα έχουν πραγματοποιηθεί, μεταξύ άλλων, δύο δυναμικές διαδηλώσεις το 2004 και το 2006 ενάντια στο 1ο και το 3ο συνέδριο της Βιοπωνα για τη βιοτεχνολογία.

Ενώ αρκετές ομάδες έχουν δημιουργηθεί στην ανάγκη της οργάνωσης του αγώνα ενάντια στην επιβολή της βιοτεχνολογίας.

**Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΒΟΛΗ ΤΟΥ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΕΠΑΝΩ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΚΑΙ ΤΗ ΦΥΣΗ
ΕΙΝΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.**

2 Φλεβάρη '08

Ανοιχτή Συνέλευση από το Λόφο του Στρέφης

Ενάντια στη διαφημιστική καμπάνια του Καζίνο

Στις 18 Μάρτη, πραγματοποιήθηκε μια ακόμη συμβολική ενέργεια με την εκτόξευση χρωμάτων πάνω σε μια από τις άθλιες γιγαντοαφίσες που τόλμησαν οι λακέδες του Καζίνο να τοποθετήσουν στην πόλη, και συγκεκριμένα στην Ιερά οδό και Μ. Αλεξάνδρου.

Η κίνηση αυτή συνδέθηκε με όλες τις κινητοποιήσεις που έχουν γίνει για τη προάσπιση του βουνού της Πάρνηθας, θέτοντας πάντα στο στόχαστρο το Καζίνο ως τον κύριο υπεύθυνο για την καταστροφή του, καταδεικνύοντας την μεγάλη και πολυδάπανη διαφημιστική εκστρατεία που έχει εξαπολύσει η εταιρεία Regency Kazino Mont Parnes μέσα από την τηλεόραση, το ραδιόφωνο, τις εφημερίδες, τα περιοδικά και άλλα μέσα που καλούν τους ανθρώπους να ανέβουν στην Πάρνηθα ...ως τζογαδόροι και να διασκεδάσουν χάνοντας τα λεφτά τους στο Καζίνο!

Μία καμπάνια που ξεκίνησε το καλοκαίρι αμέσως μετά τις δυναμικές εκδηλώσεις αντίστασης και διαμαρτυρίας αγωνιστών της φύσης πάνω στο βουνό.

Αναρτήθηκε επίσης πανό με το σύνθημα:

**ΕΞΩ ΤΟ ΚΑΖΙΝΟ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΝΗΘΑ
ΚΟΚΚΙΝΑ ΕΛΑΦΙΑ**

και πετάχτηκαν τρικάκια με ανάλογο συνθήματα.

... για τη Δραπετσώνα

Στην ευρύτερη περιοχή του παλιού εργοστασίου των λιπασμάτων στη Δραπετσώνα, έκτασης περίπου 680 στρεμμάτων, διεξάγεται ένας αγώνας για τη δημιουργία ενιαίου άλσους υψηλού πρασίνου, από την Πρωτοβουλία Αγώνα για Ενιαίο Άλσος. Η περιοχή των λιπασμάτων και ευρύτερα της Δραπετσώνας είναι ιδιαίτερα επιβαρυνμένη από τα ραδιενεργά υπολείμματα των εργοστασίων που λειτουργούσαν τόσα χρόνια εκεί. Σήμερα κράτος και κεφάλαιο λυμνώνονται τον τόπο αυτό με σχέδια "ανάπλασης" και κερδοσκοπικής εκμετάλλευσης.

Η Πρωτοβουλία Αγώνα για Ενιαίο Άλσος στα πλαίσια των κινητοποιήσεών της κάλεσε δύο πορείες, την Κυριακή 13 Απρίλη '08 από το Δημαρχείο Δραπετσώνας στο χώρο των Λιπασμάτων και την Κυριακή 8 Ιούνη '08 από τη πεζογέφυρα των ρεμπετών στο χώρο των Λιπασμάτων. Συμμετείχαμε και στις δύο πορείες με πανό που έγραφε:

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΕΝΙΑΙΟ ΑΛΣΟΣ ΣΤΗ ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑ

Ανοιχτή Συνέλευση από τον Λόφο του Στρέφη

... για τον Αμβρακικό

Την Κυριακή 11 Μάρ '08 μετά από κάλεσμα της "Συνέλευσης για τον Αμβρακικό, σύντροφοι και συντρόφισσες" μαζί με συντρόφους από Άρτα, Αγρίνιο, Αμφιλοχία και Πάτρα πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στη κεντρική πλατεία της Αμφιλοχίας με μικροφωνική, μοίρασμα κειμένων και πορεία προς το Δημαρχείο, ενώ έγινε και για λίγη ώρα αποκλεισμός του κόμβου της εθνικής οδού με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί ένταση.

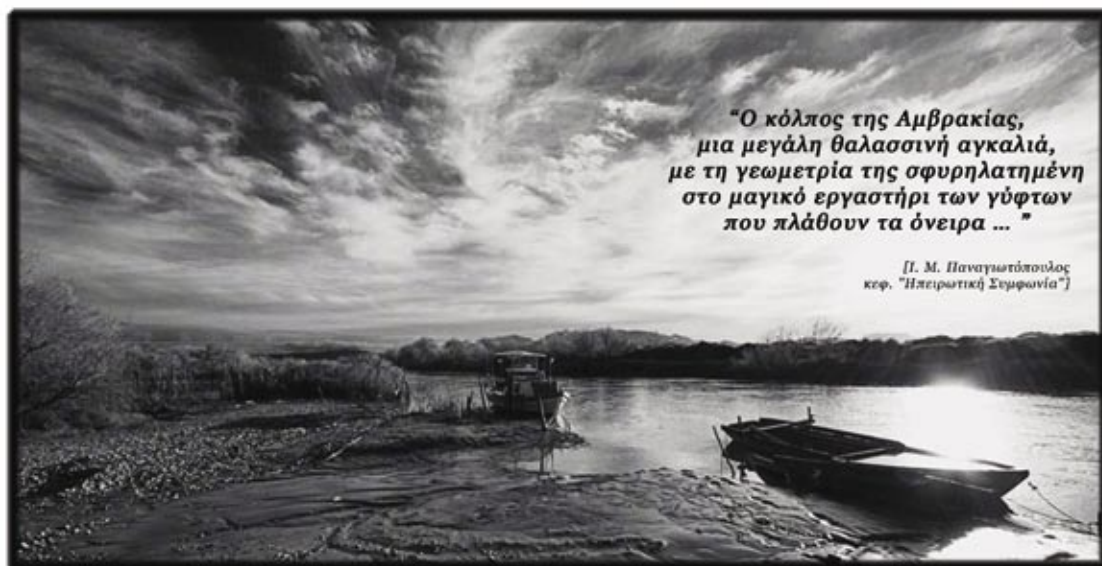
Η πορεία αυτή ήταν η κορύφωση μιας σειράς παρεμβάσεων αντιληροφορήσης με μικροφωνικές και μοίρασμα κειμένων, που πραγματοποιήθηκαν το προηγούμενο διάστημα από την Συνέλευση για τον Αμβρακικό συντρόφους και συντρόφισσες, σε διάφορες πόλεις της περιοχής.

Μετά την πορεία ακολούθησε συζήτηση, ενώ σκέψεις και επιθυμίες εκφράστηκαν για κοινές αντιστάσεις και αγώνες σε μια σειρά από μέτωπα που ανοίγονται, όσο αυτό είναι εφικτό.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΛΗΛΑΣΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΤΟΥ ΑΜΒΡΑΚΙΚΟΥ ΚΟΛΠΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Ο Αμβρακικός κόλπος είναι μια "κλειστή θάλασσα" ανάμεσα στην Αμφιλοχία, την Άρτα, την Πρέβεζα και την Βόνιτσα που σχηματίστηκε ως αποτέλεσμα της έντονης τεκτονικής δραστηριότητας στην περιοχή, που ξεκίνησε πριν 2-3 εκατομμύρια χρόνια. Είναι ένα τεκτονικό βύθισμα το οποίο άρχισε να γεμίζει με τις αποθέσεις των ποταμών Άραχθου και Λούρου. Η βαθμιαία ανύψωση της θάλασσας κατά τα τελευταία 10.000 χρόνια είχε ως αποτέλεσμα να εισχωρήσει το Ιόνιο Πέλαγος ανάμεσα από το Άκτιο και την Πρέβεζα και να πλημμυρίσει τον κόλπο δίνοντάς του την σημερινή του μορφή. Επικοινωνεί δυτικά με το Ιόνιο πέλαγος μόνο μέσω ενός στενού διαύλου πλάτους 600 μ. και βάθους 5 μ. και έτσι τα νερά του κόλπου ανανεώνονται με πολύ αργούς ρυθμούς, διαδικασία που διαρκεί περίπου ένα χρόνο. Ο Αμβρακικός εισχωρεί σε μεγάλο τμήμα της ξηράς καταλαμβάνοντας μια έκταση 405 περίπου τετραγωνικών χιλιομέτρων.

Στον Αμβρακικό περιλαμβάνονται 20 τουλάχιστον αέριες λιμνοθάλασσες, αριθμός που δεν συναντάται σε κανένα άλλο μέρος της Ελλάδας, με συνολική έκταση που ξεπερνάει τα 70 τετ. χιλιόμετρα. Ως λιμνοθάλασσες αναφέρονται οι ρηχές λιμναίες εκτάσεις ακριβώς δίπλα στη θάλασσα, που δημιουργούνται από τη δράση των ποταμών και των κυμάτων, που για πολλά χρόνια συσσωρεύουν λάσπη, άμμο και κοχύλια σε μία αβαθή ακτή. Όλα αυτά τα φερτά υλικά σχηματίζουν σιγά σιγά μια λωρίδα στεριάς, που κάποια στιγμή απομονώνει ένα κομμάτι θάλασσας και το μετατρέπει σε λιμνοθάλασσα. Οι τρεις μεγαλύτερες λιμνοθάλασσες του Αμβρακικού, κάθε μια με τις δικές της ιδιαιτερότητες, είναι η "Λογαρού", το "Τσουκαλιό" και η "Ροδιά" και βρίσκονται στο βόρειο τμήμα του κόλπου. Πρόκειται για οικοσυστήματα με μεγάλη βιολογική παραγωγικότητα αφού με τις ιδιαιτερότητες της διαμόρφωσής τους λειτουργούν ως φυσικά εκτροφεία ψαριών και καρκινοειδών

με αποτέλεσμα να παράγουν μεγάλους αριθμούς ψαριών αλλά και πολλών άλλων ζωντανών οργανισμών. Αξίζει να σημειωθεί ότι τη δεκαετία του '80 η θάλασσα του Αμβρακικού κρίθηκε ικανή να θρέψει το 85% των θαλάσσιων ειδών.

Οι μεγάλες και μικρές λιμνοθάλασσες, οι μακρόστενες χαμηλές λουρονησίδες, οι παραποτάμιες ζώνες, το διπλό δέλτα των ποταμών -που μετά το δέλτα του Αχελώου και το σύμπλεγμα των δέλτα κοντά στη Θεσσαλονίκη αποτελεί το μεγαλύτερο δελταϊκό σύμπλεγμα στην Ελλάδα-, οι αλμυρόβαλτοι και γλυκόβαλτοι, οι απέραντοι καλαμιώνες -κατά μήκος του Λούρου, στα ανατολικά του κόλπου και στη Ροδιά που είναι και ο μεγαλύτερος στην Βαλκανική χερσόνησο-, τα υγρολίβαδα και τα αλίπεδα, που σχηματίστηκαν μέσα στους αιώνες από την δράση των νερών των δυο μεγάλων ποταμών που εκβάλλουν στον κόλπο, καθώς επίσης τα δρυοδάση και η μακκία βλάστηση στις γύρω λοφοπλαγιές του, το αειθαλές δάσος στη χερσόνησο της Κορωνησίας, οι τελευταίες συστάδες του φυλλοβόλου δάσους που έχουν απομείνει στα βορειανατολικά του λόφου Μαυροβούνι, τα απομεινάρια παραποτάμιων δασών -φραξοί, ιτιές, σκλήθρα και φτελιές κυρίως στο κατώτερο τμήμα του Λούρου-, και ένας πολυσχιδής ιστός από θαμνοφράχτες, δασύλλια και κανάλια στην Αρτινή πεδιάδα, συνθέτουν ένα εξαιρετικά περίπλοκο και μοναδικό για τη Μεσόγειο υγροτοπικό σύστημα 250.000 περίπου στρεμμάτων.

Σε αυτό βρίσκουν καταφύγιο χιλιάδες πουλιά που σταματούν για να ξεκουραστούν, να τραφούν ή να φωλιάσουν. Ο Αμβρακικός είναι από τους σημαντικότερους βιότοπους της Μεσογείου για τα πουλιά, αφού ζουν εδώ όλο τον χρόνο ή μεταναστεύουν, για να αναπαραχθούν ή να ξεχειμωνιάσουν, περισσότερα από 270 είδη από τα οποία τα μισά είναι απειλούμενα, με πιο γνωστά τον αργυροπελεκάνο, τη βαλτόπαπια και την λεπτομούτσα -από τα πιο απειλούμενα είδη στον κόσμο-, τον ερωδιό, τη χίνα, τον κορμοράνο, τον πελαργό το στικταετό κ.α. ενώ παλαιότερα φωλιάζαν θαλασσοετοί που σήμερα εμφανίζονται συχνά μόνο τον χειμώνα. Ειδικότερα στις τρεις μεγάλες λιμνοθάλασσες ξεχειμωνιάζει το 20-30% του συνολικού πληθυσμού των υδρόβιων πουλιών της Ελλάδας. Στον Αμβρακικό κόλπο ζουν επίσης 33 είδη ψαριών όπως το Κεφαλόπουλο, το Λαυκίνο, το Λαβράκι, η Τσιπούρα, ο Γωβιός, τα Χέλια κ.ά. και ερπετά με πιο χαρακτηριστικά τη θαλάσσια χελώνα *Caretta caretta*, τις νεροχελώνες και τα νερόφιδα καθώς και θαλάσσια θηλαστικά με πιο γνωστό το ρινοδέλφιο. Επίσης στα κανάλια ζει η βίδα και στο Μαυροβούνι το τσακάλι, ενώ πρόσφατα έγινε επανεισαγωγή των νεροβούβαλων στον βάλτο της Στρογγυλής.

Οι υγρότοποι αποτέλεσαν από πολύ νωρίς για τις ανθρώπινες κοινωνίες, τόπους εγκατάστασης λόγω της αφθονίας του νερού και της τροφής που προσέφεραν μέσω του ψαρέματος και του κυνηγιού. Για αιώνες, ανθρώπινες κοινότητες συνυπήρξαν αρμονικά με τον άγριο φυσικό κόσμο

των υγροτόπων, τα αγαθά τους αλλά και τους κινδύνους τους -όπως η ελονοσία ή οι πνιγμοί στους δυσπρόσιτους βαλτότοπους- διαμορφώνοντας παράλληλα μια ιδιαίτερη λαϊκή κουλτούρα γεμάτη μαγικούς μύθους, στοιχειά αλλά και προκαταλήψεις που έπλασε η ανθρώπινη φαντασία. Η παρουσία του ανθρώπου στην περιοχή χρονολογείται από τη νεολιθική εποχή (4.500-3.200 π.Χ.) με την αρχαία Αμβρακία, από όπου πήρε και το όνομά του ο κόλπος, να είναι χτισμένη στη θέση της σημερινής Άρτας.

"Ο Αμβρακικός κόλπος αποτελούσε και αποτελεί πηγή ζωής για τους ανθρώπους των παράκτιων και γύρω περιοχών, που αποκλειστικά τους ενασχόληση ήταν ανέκαθεν η αλιεία, η γεωργία και η κτηνοτροφία. Μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του '60 άνθρωποι και περιβάλλον χαρακτηρίζονταν από μια ισορροπημένη σχέση (με άλλα λόγια, η εκμετάλλευση των φυσικών πόρων εκ των πραγμάτων, ήταν περιορισμένη πράγμα που η φύση μπορούσε να "αντέξει" και να αναπληρώσει)". [Από κείμενο της "Ανοιχτής Συνέλευσης για τον Αμβρακικό κόλπο"].

Εδώ αξίζει να αναφερθεί ένας από τους παραδοσιακούς τρόπους αλιείας που αναπτύχθηκε στον κόλπο και ο οποίος αποτέλεσε βασική πηγή βιοπορισμού για αρκετές εκατοντάδες οικογένειες των γύρω περιοχών. Τα "ιβάρια", δηλαδή ειδικές κατασκευές με καλάμια, που στήνονται στις "μπούκες" των λιμνοθαλασσών δίνοντας τη δυνατότητα στους ψαράδες να τα κλείνουν όταν εισέλθουν αρκετά ψάρια σ' αυτά, παγιδευόντάς τα, χωρίς ωστόσο να προκαλείται αλλοίωση του φυσικού πλούτου των λιμνοθαλασσών εφόσον η αλιεία γίνεται σε μη αναπαραγωγικές περιόδους.

Στις αρχές της δεκαετίας του '70 η αναδιάρθρωση του καπιταλιστικού μοντέλου αγροτικής παραγωγής -με την εκβιομηχάνιση, την συσσώρευση κεφαλαίου, την εντατικοποίηση και τη χρήση χημικών λιπασμάτων και φαρμάκων στην γεωργία, την κτηνοτροφία και την αλιεία- και η επιβολή του κρατικού ελέγχου σε κάθε πτυχή της κοινωνικής οργάνωσης, συνέθλιψε τη δυνατότητα αυτονομίας των κοινοτήτων της περιοχής πλήττοντας βασικά χαρακτηριστικά της ζωής της υπαίθρου όπως το ανταλλακτικό εμπόριο και η υλική αυτάρκεια. Έτσι ο πληθυσμός της υπαίθρου συνέχισε να συρρικνώνεται και μεγάλα τμήματά του προλεταριοποιήθηκαν μετακινούμενα στα μεγάλα αστικά κέντρα της Ελλάδας ή μεταναστεύοντας στις δυτικοευρωπαϊκές μητροπόλεις, ως φτηνό εργατικό δυναμικό. Παράλληλα το φυσικό περιβάλλον του Αμβρακικού κόλπου και ευρύτερα της Ηπείρου και της Αιτωλοακαρνανίας, όπως εν τέλει κάθε σημείο του πλανήτη, μετατρέπεται για τον καπιταλισμό, που συνεχώς αναζητάει νέους πόρους για να αναπτυχθεί, σε αξία χρήσης, αποικιοποιείται από το κεφάλαιο, λεηλατείται και μολύνεται. Μια διαδικασία που επιφέρει ολέθριες συνέπειες στα φυσικά οικοσυστήματα και συγχρόνως εντείνει τις συνθήκες εκμετάλλευσης, καταπίεσης και ελέγχου της κοινωνίας.

Όσον αφορά την περιοχή του Αμβρακικού κόλπου, το φυσικό περιβάλλον καταστρέφεται από την ανάπτυξη της ενεργειακής, γεωργικής, κτηνοτροφικής, αλιευτικής, κατασκευαστικής και του-

ριστικής βιομηχανίας, για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων των οικονομικών και πολιτικών αφεντικών τόσο της περιοχής όσο και ευρύτερα και των αναγκών του κρατικού-καπιταλιστικού συστήματος οργάνωσης της κοινωνίας.

Τα υδροηλεκτρικά φράγματα που έχει κατασκευάσει η ΔΕΗ στους δυο μεγάλους ποταμούς Άραχθο και Λούρο -"φλέβες ζωής στα σωθικά της γης"- εκτός από τις καταστροφές που έχουν προκαλέσει στα σημεία κατασκευής τους με την εκτεταμένη υλοτόμηση, την ανατίναξη τεράστιων βράχινων όγκων, την διάνοιξη δρόμων και την αισθητική αλλοίωση του φυσικού τοπίου -με εκτρωματικές τσιμεντένιες κατασκευές-, έχουν διακόψει την συνεχή ροή των νερών και των φερτών υλικών και μειώσει την ποσότητα τους με συνέπειες, την διάβρωση των ακτών, την καταστροφή της παραποτάμιας βλάστησης, την αύξηση της αλατότητας και την ανεπαρκή ανανέωση των υδάτων του Αμβρακικού κόλπου.

Τα αστικά και βιομηχανικά λύματα των μεγάλων πόλεων περιμετρικά του Αμβρακικού και πλήθους κτηνοτροφικών και πτηνοτροφικών μονάδων, χοιροστασίων, σφαγείων, ελαιοτριβείων, τυροκομείων κ.α. -πολλά από τα οποία βρίσκονται κατά μήκος του Άραχθου και του Λούρου-, χύνονται άμεσα ή έμμεσα στους δυο ποταμούς μολύνοντας τα επιφανειακά και υπόγεια νερά τους, μετατρέποντάς τους σε αστικό και βιομηχανικό αποχετευτικό σύστημα. Παράλληλα περισσότεροι από 30.000 τόνοι νιτρικών και φωσφορικών γεωργικών λιπασμάτων και 300 τόνοι φυτοφαρμάκων δηλητηριάζουν κάθε χρόνο το έδαφος και τον υδροφόρο ορίζοντα και μέσα από τους χείμαρρους, τα κανάλια και τους ποταμούς καταλήγουν στα νερά του Αμβρακικού κόλπου. Εκεί, στην θάλασσα περιοχή, οι μηχανότρατες σαρώνουν τα πάντα στο πέρασμά τους, καταστρέφουν τον γόνο και τις φωλιές των ψαριών -το 50% των αλιευμάτων ξαναπετιέται στη θάλασσα ως μη εμπορεύσιμο- και ερημοποιούν τον βυθό ενώ συγχρόνως εκμηδενίζουν την δυνατότητα επιβίωσης των μικρών ψαράδων. Η αλιευτική βιομηχανία, που σήμερα κατέχει την πρωτιά στα εξαγωγικά προϊόντα της Ελλάδας, αφού το ψάρι ιχθυοτροφείου είναι το πρώτο εξαγωγικό προϊόν, αναπτύσσεται στην περιοχή, ιδιαίτερα από τις αρχές τις δεκαετίας του '90 και μετά, με μονάδες "πάχυνσης ψαριών", υπό τον κρατικό προστατευτισμό των επιδοτήσεων και των ανεξέλεγκτων αδειοδοτήσεων, ως σημαντικό κεφάλαιο της εθνικής οικονομίας. Σήμερα, για το ελληνικό κράτος και το κεφάλαιο οι υδροβιότοποι στην Ελλάδα αποτελούν το "Ελντοράντο των ιχθυοκαλλιεργειών", στο παγκόσμιο πεδίο του καπιταλιστικού ανταγωνισμού .

Έτσι τους αποκάλυψε κυνικά ο καθηγητής Σπ. Κλαουδάτος υπεύθυνος τύπου στο διεθνές Φόρουμ που πραγματοποιήθηκε στο Πανεπιστήμιο Πατρών (11&12/6/07) υπό τον τίτλο: "Ιχθυοκαλλιέργειες: Λύση στο πρόβλημα της υγιεινής διατροφής, Μύθος η περιβαλλοντική μόλυνση". Ενώ ο ίδιος σε συνέντευξη τύπου ανέφερε : *"Το πρόβλημα της προβολής της περιβαλλοντικής ρύπανσης από ιχθυοκαλλιέργειες είναι πλασματικό και εξυπηρετεί αντίθετα συμφέροντα. Μελέτες που πραγματοποιήθηκαν (...) δεν έχουν δείξει κανένα πρόβλημα"*. Αντίθετα με ότι υποστηρίζουν το κράτος, το κεφάλαιο και οι υποτακτικοί του, η εγκατάσταση ιχθυοκαλλιεργητικών μονάδων επιβαρύνει τον κόλπο με τεράστιες ποσότητες ολικού αζώτου και φωσφόρου, αμμωνίας, άνθρακα, και τοξικού υδροθείου, -στοιχεία που περιέχονται στις ιχθυοτροφές, στα φάρμακα και στα περιττώματα των ψαριών- έχοντας αυξήσει την ρύπανσή του μέσα σε 15 χρόνια κατά 500%. Αυτές οι ουσίες και οι νιτρικές και φωσφορικές ενώσεις από την γεωργία, αποτελούν θρεπτικά συστατικά για μικροφύκη τα οποία αναπαράγονται ραγδαία στο νερό και προκαλούν το επικίνδυνο φαινόμενο του "ευτροφισμού" που γίνεται ορατό από το αδιαφανές πράσινο χρώμα που παίρνει το νερό. Ο ευτροφισμός προκαλεί δραματική ελάττωση του διαλυμένου οξυγόνου και έκλυση τοξινών, καθώς επίσης μεταβολή της οξύτητας του νερού με αποτέλεσμα την αλλαγή της φυσικοχημικής κατάστασής του προκαλώντας μαζικούς θανάτους ψαριών και πουλιών.

Πρόσφατο είναι το περιστατικό (17/2/2008) της θανάτωσης περίπου 1000 τόνων ψαριών στις ιχθυοκαλλιεργητικές μονάδες του Μενιδίου με επιπλέον απρόβλεπτες συνέπειες, από την αποσύνθεσή τους στα νερά του Αμβρακικού ή σε παρακείμενες περιοχές όπου επιχειρήθηκε να μεταφερθούν και να ταφούν. Το κοινωνικό και περιβαλλοντικό αντίτιμο για την κερδοφορία των τσιφλικάδων της θάλασσας που λυμαίνονται τον κόλπο είναι η απονέκρωσή του και η φτώχεια των ανθρώπων που εξαρτώνται βιοποριστικά απ' αυτόν. Να σημειώσουμε ότι σήμερα από τα "ιβάρια" ζουν μόνο λίγες δεκάδες οικογένειες και ο αριθμός των ψαράδων έχει περιοριστεί από 2500 που ήταν κάποτε, μόλις στους 800, ενώ οι μετανάστες που αποτελούν το μεγαλύτερο μέρος των

εργαζομένων στις ιχθυοκαλλιεργητικές μονάδες ζουν σε άθλιες συνθήκες υπό καθεστώς άγριας εκμετάλλευσης, καταπίεσης και ελέγχου από τα ντόπια αφεντικά.

Τα μεγάλα έργα όπως το νέο λιμάνι της Πρέβεζας, ο "Τουριστικός Λιμένας Αναψυχής" που βρίσκεται υπό κατασκευή και η υποθαλάσσια σήραγγα Ακτίου-Πρέβεζας, που -μαζί με την επέκταση της Εγνατίας οδού από τα ανατολικά και της Ιονίας από τα νότια-, αποτελούν την προμετωπίδα της ανάπτυξης στην περιοχή και ειδικότερα της τουριστικής βιομηχανίας, παρεμποδίζουν την έτσι κι αλλιώς αργή ανανέωση των υδάτων του Αμβρακικού. Οι συνεχείς επικωματώσεις για την κατασκευή τους, κλείνουν διαρκώς τον στενό δίαυλο επικοινωνίας του κόλπου με το Ιόνιο πέλαγος, ενώ ειδικότερα η υποθαλάσσια σήραγγα λειτουργεί ως φραγμός των υπόγειων ρευμάτων και επιπροσθέτως αποπροσανατολίζει τα ψάρια στην πορεία τους -προς και από- τον Αμβρακικό κόλπο.

Οι δεξαμενές υγρών καυσίμων των πετρελαϊκών εταιριών Shell και ΕΚΟ καθώς και του ελληνικού στρατού στη νοτιοδυτική πλευρά του κόλπου, δίπλα στην Αμφιλοχία και οι διελεύσεις δεξαμενόπλοιων από τον Αμβρακικό -πλήρως ασύμβατες με τα υγρά οικοσυστήματά του- μολύνουν τα νερά με πετρελαϊκά υπολείμματα και δημιουργούν όχληση στους ζωντανούς οργανισμούς του. Η ύπαρξή τους και μόνο στον Αμβρακικό κόλπο αποτελεί βόμβα για την ζωή σ' αυτόν, λόγω του διαρκούς κινδύνου ενός ατυχήματος, που μπορεί να επιφέρει ολοκληρωτική καταστροφή. Η απομάκρυνσή τους, που είναι πάγιο αίτημα του αγώνα των ψαράδων και των κατοίκων της περιοχής, αν και προβλέπεται στην κοινή υπουργική απόφαση που υπογράφηκε μετά το περιστατικό στο Μενίδι το Μάρτη -μέσα από το οποίο έγινε κατανοητό κοινωνικά το μέγεθος της μόλυνσης- και ανακηρύσσει τον Αμβρακικό σε εθνικό πάρκο, δεν πραγματοποιείται με διάφορες προφάσεις εδώ και χρόνια. Αντίθετα, πρόσφατα δόθηκε άδεια επέκτασης και εκσυγχρονισμού τους. Σε αυτή την κατεύθυνση και ευθυγραμμιζόμενοι με τα μεγάλα συμφέροντα των πετρελαϊκών εταιριών, κινούνται οι τοπικές αρχές της Αμφιλοχίας και της Αιτωλοακαρνανίας υπό το πρόσχημα της δημιουργίας θέσεων εργασίας και της ασφάλειας των εγκαταστάσεων ενώ η καθεστωτική αριστερά νομιμοποιεί το καρκίνωμα των πετρελαϊκών συμφερόντων στον κόλπο περιοριζόμενη στο αίτημα των "διπλών τοιχωμάτων" των δεξαμενόπλοιων.

Μπροστά σε αυτό το τεράστιο περιβαλλοντικό έγκλημα που συντελείται στον πολύτιμο και πανέμορφο υδροβιότοπο του Αμβρακικού κόλπου και επιφέρει ανεπανόρθωτες καταστροφές τόσο στα φυτικά και ζωικά οικοσυστήματά του όσο και στην δυνατότητα των κοινωνιών του να ζήσουν σε αυτόν τον τόπο με αξιοπρέπεια, στηρίζουμε με την συμμετοχή μας, τον λόγο και την δράση μας κάθε πρωτοβουλία αγώνα προάσπισής του. Ως ένα συλλογικό σχήμα συντρόφων που συγκροτήθηκε, στη βάση του αυτοοργανωμένου, αδιαμεσολάβητου και αντιεξουσιαστικού αγώνα για την προάσπιση του φυσικού κόσμου και των ελεύθερων χώρων, ενάντια στην επέλαση της κρατικής/καπιταλιστικής ανάπτυξης σε μια σειρά από μέτωπα (όπως το ολοκαύτωμα της Πάρνηθας, το Καζίνο και την επέκτασή του, η καταστροφή του Αχελώου με την κατασκευή υδροηλεκτρικών φραγμάτων και την επικείμενη εκτροπή του, οι κλιματικές αλλαγές, τα μεταλλαγμένα και η εμπορευματοποίηση και ο έλεγχος δημόσιων χώρων στο αστικό τοπίο), ενώνουμε την φωνή μας με όλους όσους αγωνίζονται ενάντια στην καταστροφή και λεηλασία του Αμβρακικού κόλπου. Έχοντας την βαθιά πεποίθηση ότι η γενικευμένη λεηλασία και καταστροφή της φύσης έχει την αιτία της όχι σε τυχόν παραλείψεις ή παρεκτροπές του όλου πολιτικοοικονομικού συστήματος αλλά στην ίδια του τη φύση, εχθρική, επιθετική και καταστροφική προς το φυσικό περιβάλλον. Κάτι που συμβαίνει άλλωστε σε παγκόσμια διάσταση με τρομακτικές συνέπειες πάνω στη φύση σε κάθε γωνιά του πλανήτη.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ-ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ που σπέρνει τον θάνατο

**Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
σήμερα περισσότερο από ποτέ
ΕΙΝΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΤΗ ΖΩΗ**

*Ανοιχτή Συνέλευση από το Λόφο του Στρέφη
Αθήνα, Πέμπτη, 8 Μάρτ 2008*

ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ ΜΕΤΑ ΤΟ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ ΤΗΣ ΠΑΡΝΗΘΑΣ
Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΤΗ
ΛΗΛΑΣΙΑ ΤΟΥ ΒΟΥΝΟΥ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ...

ΔΙΗΜΕΡΟ ΘΑΝΑΤΟΡΙΚΟ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΝΗΘΑ

Η Πάρνηθα δεν είναι τοφλικά μιας δράκας κρατικών αξιωματούχων, κατασκευαστών και επιχειρηματιών που ανέλαβαν ως εργαλείο την "προστασία" και την "αξιοποίηση" του βουνού. Η Πάρνηθα δεν πρέπει να αφηθεί στα χέρια τους και στη συνενοχή σιωπή - ακόμη κι αυτών που υποτίθεται ότι αγωνίζονται για την προστασία της φύσης - απέναντι στο συνεχιζόμενο έγκλημα της λειτουργίας στρατιωτικών βάσεων και "πάρκων" κερατών πάνω στις κορφές της, της οικοδόμησης οικισμών μέσα στα εγκαταλεηθέντα δάση της, της λειτουργίας του καζίνο και της ανάπτυξης της βιομηχανίας του ξύλου στην καρδιά του δρυμού.

ΣΑΒΒΑΤΟ 28 ΙΟΥΝΗ : ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ - ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ 1μ.μ.
ΣΤΟ ΠΑΛΙΟ "ΞΕΝΙΑ" ΤΗΣ ΠΑΡΝΗΘΑΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ 29 ΙΟΥΝΗ : ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ - ΠΕΡΙΗΓΗΣΗ, 11 π.μ.
Λεωφορείο 714 από Πλ. Βάθης: Σάββατο 06:40 & 14:30 και Κυριακή 06:40 & 08:00

ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΛΟΦΟ ΤΟΥ ΣΤΡΕΦΗ

ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΣΤΗΝ

ΠΑΡΝΗΘΑ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΛΗΛΑΣΙΑ ΚΑΙ
ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20/7, 19:00 ΘΕΑΤΡΑΚΙ, ΛΟΦΟΣ ΣΤΡΕΦΗ

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΝΗΘΑ - ΕΞΩ Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΤΟΥ ΤΖΟΓΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΒΟΥΝΟ

ΠΑΡΝΗΘΑ

Ένα σχεδόν χρόνο μετά το ολοκαύτωμα του δάσους, τα παραμύθια περί «ασύμμετρων απειλών», τις κατασταλτικές επιχειρήσεις και τις συλλήψεις 27 αγωνιστών/ιστριών στην Πάρνηθα... Μέσα στη γενικευμένη απάθεια και τη συνένοχη σιωπή για ό,τι συμβαίνει στο μεγάλο βουνό που υψώνεται πάνω από την πόλη το Καζίνο, εγκατεστημένο σαν καρκίνωμα μέσα στην καρδιά του Αρμού, συνεχίζει απρόσκοπτα την ολότελα ασύμβατη με την προστασία του ορεινού οικοσυστήματος λειτουργία του. Επιπλέον αναπτύσσεται μια προκλητική διαφημιστική καμπάνια για να προσελκύσει νέα θύματα στη βιομηχανία του τζόγου που απλώνεται πάνω στο βουνό, και η πολυεθνική ιδιοκτήτρια του Καζίνο ξεκίνησε μεγάλα κατασκευαστικά έργα, ύψους 140 εκατομμυρίων ευρώ, για την ανέγερση κι επέκτασή του στην κορφή Μαυροβούνι και το παλιό «Ξενία», εκεί που άλλοτε εκτείνονταν τα ελατοδάση...

Συνεχίζεται επίσης η αλλοτρίωση και η περαιτέρω περιβαλλοντική υποβάθμιση του δασικού οικοσυστήματος της Πάρνηθας με τη συνεχή επέκταση της πόλης σε βάρος του βουνού και την οικοδόμηση νέων οικιστικών μονάδων, όπως στη λεγόμενη «Ιησοκράτειο Πολιτεία» που χτίζεται μέσα στο δάσος δυτικά των Κιούρκων, καθώς και στους άνω Θρακομακεδόνες όπου επικρατεί οικοδομικός οργασμός, το δάσος τεμαχίστηκε σε οικόπεδα και πλήθος από βίλες και μεζονέτες χτίζονται πάνω στις πλαγιές του βουνού με θέα στο λεκανοπέδιο...

Η Πάρνηθα δεν είναι τσιφλίκι μιας δράκας κρατικών αξιωματούχων, κατασκευαστών και επιχειρηματιών που ανέλαβαν ως εργολαβία την «προστασία» και την «αξιοποίηση» του βουνού. Η Πάρνηθα δεν πρέπει να αφηθεί στα χέρια τους και στη συνένοχη σιωπή -ακόρη κι αυτών που υποτίθεται αγωνίζονται για την προστασία της φύσης- απέναντι στο συνεχιζόμενο έγκλημα της οικοδόμησης οικισμών μέσα στα εναπομείναντα δάση και της ανάπτυξης της βιομηχανίας του τζόγου πάνω στο βουνό...

Ανάπτυξη είναι η συνέχιση της καταστροφής με άλλα μέσα!

Να σπάσουμε τα τείχη της απάθειας, της σιωπής και της συναίνεσης για τη λεηλασία και την καταστροφή της Πάρνηθας!

Ενάντια στους κρατικούς και καπιταλιστικούς σχεδιασμούς που στρέφονται κατά της φύσης και της κοινωνίας, αγώνες για τη Γη και την Ελευθερία!

Άνοιχτή συνέλευση από τον λόφο του Στρέφη

Καζίνοφύλαξ

